THE NEW YORK TIMES
BESTSELLER

House of Guides

POARTĂ-TE ca o *Lady*, GÂNDEŞTE ca un BĂRBAT

AFLĂ CUM GÂNDESC BĂRBAȚII DESPRE DRAGOSTE, RELAȚII, INTIMITATE ȘI ANGAJAMENTE

Steve Harvey

Steve Harvey

Poartă-te ca o lady, gândeşte ca un bărbat

Ce cred cu adevărat bărbaţii despre dragoste, relaţii, intimitate şi angajament

Editura *House of Guides Publishing Grup* 2009

Colecţia
The New York Times Bestseller

ISBN 978-606-513-119-4

Act Like a Lady, Think Like a Man,
Publicat prin acord cu HarperCollins Publishers.

CUPRINS

Mulţumiri

Introducere
AICI VEI GĂSI TOT CEEA CE TREBUIE SĂ ŞTII DESPRE BĂRBAŢI ŞI RELAŢII

Mai mult de 20 de ani mi-am câştigat existenţa făcându-i pe oameni să râdă de ei înşişi, unii de alţii, de familiile şi prietenii lor şi, cel mai des, de dragoste, sex şi relaţii. Umorul meu este înrădăcinat în adevăr şi în acea înţelepciune care provine din experienţa de viaţă bazată pe observare, învăţare şi cunoaştere. Mi s-a spus că glumele mele ating corzile sensibile ale oamenilor, deoarece aceştia se regăsesc în ele, mai ales când vine vorba de acei oameni care explorează dinamica relaţiilor dintre bărbaţi şi femei. Mă uimeşte întotdeauna cât de mult vorbesc oamenii despre relaţii, cât de mult se gândesc la ele, cât de mult citesc sau întreabă despre ele ori felul în care intră într-o relaţie fără a avea cea mai mică idee despre cum să meargă mai departe.

Iată ce am descoperit în timpul călătoriei mele pe pământul lui Dumnezeu:

(a) foarte multe femei nu ştiu nimic despre bărbaţi,

(b) bărbaţii se spală pe mâini de o mulţime de lucruri într-o relaţie, deoarece femeile n-au înţeles niciodată cum gândesc aceştia şi

(c) eu deţin nişte informaţii foarte valoroase cu ajutorul cărora pot schimba situaţia.

Am descoperit asta pe parcursul carierei mele, mai exact când am început să lucrez la radio în cadrul unei emisiuni matinale, Steve *Harvey Morning Show*. Când emisiunea mea era difuzată în Los Angeles, am creat o rubrică ce se numea *Întreabă-l pe Steve*, în timpul căreia femeile puteau suna şi puteau pune orice întrebare în legătură cu relaţiile. Absolut orice întrebare. Mă gândeam că rubrica o să fie cel puţin foarte amuzantă şi, la început,

chiar aşa a şi fost în ceea ce mă priveşte – totul era sub formă de glume. Dar mi-am dat seama repede că lucrurile prin care treceau majoritatea ascultătorilor mei, în genere femei, nu erau deloc amuzante.

Ele aveau foarte multe tipuri de dorinţe şi griji în viaţa lor, cărora încercau să le facă faţă – probleme legate de întâlniri, angajamente, siguranţă, familie, speranţe de viitor, spiritualitate, dramele rudelor, părerea personală despre propriul corp, înaintarea în vârstă, prietenie, copii, echilibrul casă/serviciu, educaţie. Cred că nu există lucru la care să te gândeşti şi despre care să nu mă fi întrebat cineva vreodată. Şi în topul listei subiectelor despre care doreau să vorbească femeile erau – ai ghicit! – bărbaţii.

Ascultătoarele mele chiar îşi doreau să primească nişte răspunsuri, răspunsuri legate de modul în care pot obţine dintr-o relaţie la fel de mult cât au investit. Prin intermediul rubricii *Întreabă-l pe Steve*, dar şi mai târziu, prin rubrica *Strawberry Letters* pe care o produc în prezent, în cadrul aceleiaşi emisiuni matinale, femeile au subliniat foarte clar că-şi doresc o relaţie echitabilă între ele şi partenerul lor de viaţă: vor ca dragostea lor să fie răsplătită cu aceeaşi monedă, vor ca viaţa lor amoroasă să fie la fel de satisfăcătoare ca cea pe care le-o asigură ele partenerilor, vor ca emoţiile lor foarte intense să-i caracterizeze şi pe partenerii lor şi vor, de asemenea, ca importanţa cu care îşi tratează angajamentele să fie împărtăşită, respectată şi apreciată şi de partenerii lor. Problema majorităţii femeilor care sună la emisiunea mea radiofonică este că nu se bucură de reciprocitate din partea partenerilor, ceea ce le face să se simtă dezamăgite, lipsite de drepturi şi deziluzionate din cauza relaţiilor ratate.

Când nu-mi mai arde de glume, iar microfonul este oprit şi luminile din studio se sting, mă gândesc la acele femei care îmi adresează întrebări în timpul emisiunii de dimineaţă, rămânând de foarte multe ori perplex, din

cauză că, în ciuda experienţei pe care au avut-o persoanele care mă sună cu bărbaţii (fie că aceştia le erau prieteni, iubiţi, amanţi, soţi, taţi, fraţi, colegi de muncă), acestea, naive, încă vor să mai afle cum să fie iubite aşa cum îşi doresc, aşa cum simt nevoia şi aşa cum merită. Am ajuns la concluzia că adevărul pe care îl caută femeile nu este atât de evident pentru ele cum este pentru noi, bărbaţii. Oricât ar încerca, femeile nu se prind.

Având în minte toate acestea, am încetat să mai fac glume şi am devenit foarte serios cu ascultătorii mei. Răspunzându-le la întrebări, am început să le comunic cunoştinţele mele legate de bărbaţi, cunoştinţe pe care le-am dobândit ocupându-mă mai mult de jumătate de secol de o singură problemă: aceea de a fi bărbat. De asemenea, am petrecut nenumărate ore vorbind cu prietenii mei, top bărbaţi. Aceştia sunt sportivi, vedete de film şi de televiziune, brokeri de asigurări şi bancheri, camionagii, antrenori de baschet, preoţi şi diaconi, manageri de magazine, foşti deţinuţi, prizonieri şi chiar şi infractori. Şi am descoperit că avem cu toţi un lucru în comun: suntem nişte oameni foarte simpli şi gândim, în esenţă, la fel.

Atunci când îmi filtrez răspunsurile prin perspectiva masculină despre relaţii, ascultătoarele mele încep să înţeleagă de ce nu le ajută cu nimic problemele complexe şi nuanţele pe care le ridică în fiecare relaţie cu sexul opus. Le învăţ foarte repede că nu vor obţine niciodată nimic dacă se aşteaptă ca un bărbat să le răspundă aşa cum le-ar răspunde o femeie. Ulterior, femeile îşi dau seama că abordând problemele obiectiv şi fiind în cunoştinţă de cauză atunci când discută cu bărbaţii pe înţelesul lor, pe terenul lor, în felul lor, aceasta poate, să le ajute să obţină exact ceea ce vor.

Sfaturile mele către cei care au sunat la rubrica *Întreabă-l pe Steve* au devenit atât de populare încât fanii – atât bărbaţi, cât şi femei – au început să mă întrebe când am de gând să scriu o carte despre relaţii, ca să le ajut pe

femeile care vor cu adevărat să aibă relaţii solide şi serioase, dar şi pe bărbaţii pregătiţi pentru astfel de relaţii, ca să-şi dea seama ce aport pot avea şi vor să aibă într-o relaţie. Trebuie să recunosc că, la început, nu mi-am dat scama de importanţa scrierii unei cărţi despre relaţii. La urma urmei, ce aş mai putea să adaug la conversaţiile pe care le-am purtat cu milioane de ascultători în fiecare dimineaţă? Mai mult de atât, cum aş putea fi luat în serios? La naiba, nu sunt scriitor.

Dar apoi am început să mă gândesc la relaţiile pe care le-am avut de-a lungul vieţii, am vorbit cu câţiva dintre prietenii mei şi cu câteva dintre colegele şi asociatele mele şi am format nişte focus-grupuri. De asemenea, m-am gândit la impactul pe care îl au relaţiile asupra fiecăruia dintre noi şi, mai ales, la impactul pe care l-au avut asupra mea. Tatăl meu? A fost însurat cu mama mea timp de 65 de ani. Mama mea era nepreţuită pentru el. Şi că era nepreţuită şi pentru mine – cea mai importantă persoană din viaţa mea. La fel de importanţi sunt pentru mine soţia şi copiii mei. De fapt, fiicele mele şi grija pentru viitorul lor mă inspiră în acest moment. Ele vor creşte şi vor avea visul fiecărei femei: un soţ. Copii. O casă. O viaţă fericită, O dragoste adevărată. Şi îmi doresc foarte mult ca fiicele mele să nu fie induse în eroare de jocurile pe care le-au creat bărbaţii pentru a perpetua lăcomia şi egoismul pe care avem tendinţa să le arătăm faţă de lume până ce ne maturizăm. Datorită mamei, soţiei, fiicelor mele şi milioanelor de femei care îmi ascultă emisiunea în fiecare dimineaţă, ştiu că femeile au nevoie să fie sfătuite, au nevoie de cineva care să le ajute să depăşească problemele şi să dezlege misterul din jurul bărbaţilor, astfel încât să poată merge mai departe. M-am gândit că aş putea fi eu acea persoană care să le deschidă ochii şi să le spună: „Îţi voi spune secretele – adevărul despre bărbaţi, lucrurile pe care ne-am dori să le cunoşti, dar şi să nu le ştii, de teamă să nu fim deconspiraţi”.

În esenţă, cartea *Comportă-te* ca o *doamnă, gândeşte ca un bărbat este* un fel de caiet de reguli. Acum câţiva ani, echipa New England Patriots a fost implicată în cel mai mare scandal de înşelăciune din NFL. Investigatorii NFL au descoperit că respectiva echipă a înregistrat antrenamentele echipei adverse, în secret, şi a citit pe buzele jucătorilor pentru a-şi da seama care sunt strategiile lor de joc – beneficiind de un avantaj net asupra rivalilor. Cu siguranţă, metodele necinstite utilizate au fost în avantajul echipei New England. Şi cu acest avantaj, au reuşit să câştige jocul.

Acelaşi lucru sper să se întâmple şi cu femeile care citesc această carte, îmi doresc ca fiecare femeie care vrea cu adevărat să aibă o relaţie solidă, dar care nu-şi dă seama cum s-o întreţină, sau care este deja într-o relaţie şi vrea s-o facă să meargă mai bine să uite tot ceea ce a învăţat despre bărbaţi – uită de toate miturile, de erezii şi de tot ceea ce ţi-a spus mama sau prietena ta, de toate sfaturile pe care le-ai citit în reviste sau pe care le-ai auzit la televizor şi află din această carte cum sunt bărbaţii cu adevărat. Bărbaţii se bazează pe faptul că tu vei continua să primeşti sfaturi de la alte femei care nu ne cunosc tacticile sau felul de a gândi. Cartea *Comportă-te ca o doamnă*, *gândeşte ca un bărbat* te va ajuta să-ţi schimbi perspectiva. Dacă eşti în faza iniţială a unei relaţii şi vrei să afli cum să treci la nivelul următor, cartea aceasta este ideală. Dacă eşti implicată într-o relaţie serioasă şi vrei să fii cerută în căsătorie, cartea aceasta este ideală. Dacă eşti căsătorită şi vrei să recapeţi controlul şi să-ţi întăreşti relaţia sau dacă te-ai săturat să fii jucată pe degete, atunci vreau să foloseşti această carte ca pe un instrument – să iei fiecare principiu, regulă sau sfat din această carte şi să le foloseşti pentru a anticipa jocul bărbatului şi pentru a-l contracara cu tactici imbatabile. Crede-mă pe cuvânt când îţi spun că regulile jocului pe care le aplici tu sunt depăşite

şi nu mai funcţionează. De fapt, cel mai mare joc pe care îl ai în arsenal, gândul că vei intra într-o nouă relaţie şi-ţi vei „schimba” bărbatul, este cel mai rău şi mai prostesc joc din toate timpurile. De ce? Deoarece, indiferent de ce proclamă celelalte femei de pe copertele revistelor, în cadrul emisiunilor TV şi pe toate blogurile de aici până în Timbuktu, există anumite trăsături fundamentale ale bărbaţilor care nu se vor schimba vreodată. Indiferent de cât de bună eşti cu un bărbat, de cât de bună eşti pentru el, până când vei înţelege felul în care este alcătuit bărbatul, ce îl motivează şi modul în care iubeşte, vei fi vulnerabilă în faţa dezamăgirilor pe care ţi le provoacă şi a jocurilor pe care le practică.

Dar, cu ajutorul acestei cărţi, poţi înţelege cum gândesc bărbaţii şi-l poţi înţelege mai bine, astfel încât să fii capabilă să-ţi pui în aplicare planurile, visurile, dorinţele, şi, în primul rând, să-ţi dai seama dacă are de gând să fie cu tine sau doar să se joace cu tine.

Aşadar, comportă-te ca o doamnă, dar gândeşte ca un bărbat.

PARTEA ÎNTÂI
CUM GÂNDESC BĂRBAŢII

1
CE-I MOTIVEAZĂ PE BĂRBAŢI?

Afirmaţia următoare este un truism: bărbaţii sunt simpli. Reţine asta înainte de orice, pentru a ţine minte şi a înţelege mult mai uşor tot ce vei învăţa despre bărbaţi din această carte. După aceea, va fi nevoie să înţelegi câteva adevăruri esenţiale: bărbaţii sunt motivaţi de ceea ce sunt, de ceea ce fac sau de cât de mult câştigă. Indiferent că bărbatul este manager, puşcăriaş sau ambele, tot ceea ce face este filtrat prin prisma a ceea ce este el, a felului în care a ajuns să fie ceea ce este (adică ceea ce face) şi a recompensei pe care o primeşte pentru efortul depus (cât de mult câştigă). Aceste trei aspecte formează segmentul de bază al ADN-ului masculin şi reprezintă trei realizări necesare unui bărbat înainte de a simţi că şi-a îndeplinit cu adevărat destinul de bărbat. Şi până ce nu şi-a atins scopul în aceste trei domenii, bărbatul cu care te întâlneşti, căreia îi eşti credincioasă sau cu care te-ai măritat va fi prea ocupat ca să-şi concentreze atenţia asupra ta.

Gândeşte-te că, de la naştere, primul lucru pe care i-l zic cei din jur unui băiat are legătură cu ceea ce trebuie să facă pentru a fi un bărbat adevărat. El este învăţat să fie puternic – să se lupte, să se caţere, să se ridice când este învins, fără să plângă, să nu lase pe nimeni să-l intimideze. El este învăţat să muncească din greu – să facă treburile casnice, să care pungile cu cumpărături din maşină, să ducă gunoiul, să cureţe zăpada din faţa casei, să tundă iarba şi, atunci când este suficient de mare, să-şi găsească o slujbă. El este învăţat să-i protejeze pe ceilalţi – să aibă grijă de mama şi de fraţii lui mai mici, să aibă grijă de casă şi de bunurile familiei.

Şi este, în mod special, încurajat să ducă mai departe numele familiei, să devină cineva astfel încât, atunci când intră într-o încăpere, toată lumea să ştie cine este, ce face şi cât de mult câştigă. Fiecare dintre aceste lucruri îi este insuflat în vederea unui singur lucru: să devină bărbat.

Afirmarea bărbăţiei nu este abandonată după ce băiatul a crescut mare. De fapt, acest proces se amplifică. Atenţia bărbatului a fost mereu îndreptată spre acest lucru şi aşa va rămâne, el va fi mereu preocupat de cine este, ce face şi cât de mult câştigă, până ce-şi va fi îndeplinit misiunea. Şi până ce un bărbat nu se împlineşte din toate aceste puncte de vedere, femeile nu ocupă un loc important în viaţa lui. El nu se gândeşte să-şi creeze o situaţie stabilă, să aibă copii sau să-şi construiască o familie alături de cineva, până ce nu duce la bun sfârşit toate aceste planuri. Nu spun că trebuie neapărat să le finalizeze, dar că trebuie, cel puţin, să fie implicat în realizarea lor.

Cu siguranţă aşa s-a întâmplat şi în cazul meu. Nu voi uita niciodată cât de dezamăgit, de frustrat şi de nefericit eram la 20 de ani, când am fost dat afară de la Ford Motor Company. Renunţasem deja la facultate şi, rămânând fără job, de-abia aveam bani să mă întreţin pe mine, ce să mai zic de familie. Asta m-a făcut să fiu foarte nesigur în privinţa viitorului meu – nu ştiam ce voi face, cât voi câştiga şi cine voi fi. Titulaturile de „licenţiat” şi „inspector la Ford” se duseseră pe apa sâmbetei; fără slujbă, şansele de a avea un salariu erau egale cu zero şi nu aveam nicio idee cum să fac bani. Mi-a trebuit ceva timp până să-mi găsesc un sprijin. Am avut mai multe joburi: am deschis o spălătorie de covoare, am vândut covoare, am vândut produse Amway, am promovat dieta bahamiană a lui Dick Gregory şi am jonglat cu tot felul de asigurări. Ceea ce încercam eu să fac, în tentativa de a-mi redresa viaţa, era o nebunie totală. Iar a găsi pe cineva serios cu care să încep o relaţie de durată era ultimul lucru la care mă

gândeam.

Apoi, într-o seară, o femeie pentru care scriam glume m-a încurajat să merg la un club de comedie local şi să mă înscriu la noaptea amatorilor. Vezi, ştiam că sunt amuzant şi am făcut câţiva bani – foarte puţini – scriind materiale pentru comedianţii locali care încercau să-şi facă intrarea în acest domeniu. Dar nu aveam nicio idee cum să fac să intru chiar eu în această industrie. Cu toate acestea, femeia respectivă a văzut ceva în mine şi mi-a spus să urc pe scenă.

Zis şi făcut. Şi i-am amuzat pe toţi. Am câştigat 50 de dolari – sumă care astăzi ar putea să nu însemne prea mult, dar, deoarece, la vremea respectivă eram falit, m-am simţit de parcă aş fi câştigat 5.000 de dolari – şi asta numai pentru că am spus glume. De asemenea, mai puteam câştiga încă 50 de dolari dacă, în calitate de câştigător, aş fi deschis seara următoare de amatori. În ziua următoare, am cheltuit 15 dolari din cei 50 câştigaţi pe cărţi de vizită pe care, alături de numărul meu de telefon, scria: Steve Harvey, comediant. Cărţile de vizită erau lipsite de culoare, subţiri şi nu aveau niciun semn distinctiv, dar pe ele stătea scris că eram Steve Harvey (adică cine sunt) şi că am un talent special la comedie (adică ceea ce fac). Cât de mult aveam să câştig rămânea de văzut, dar, cel puţin, stabilisem „cine eram" şi „ceea ce făceam".

Dacă bărbaţii nu-şi urmează visurile, dacă nu urmăresc să afle „ceea ce sunt", „ceea ce fac" şi „cât de mult câştigă" sunt terminaţi. Morţi. Dar, în momentul în care reuşim să rezolvăm puzzle-ul şi simţim că visurile noastre prind formă, simţim că trăim din nou – devenim mai plini de viaţă, mai entuziaşti şi avem mai multă energic. Din momentul în care am devenit un comediant, am urcat pe scenă cu gândul să devin cel mai bun.

Chiar şi astăzi, indiferent cât de obosit sunt,

indiferent ce se întâmplă în viaţa mea, nu întârzii niciodată la muncă şi nu am ratat niciodată o apariţie scenică. De ce? Deoarece, atunci când mă trezesc, îmi revizuiesc visul; îl trăiesc aievea şi în culori în fiecare zi, indiferent că sunt la radio, în timpul emisiunii *Steve Harvey Morning* sau la televiziune, în cadrul numeroaselor mele proiecte, ori pe scenă, în timpul showului *Steve Harvey Live*. Ştiu foarte bine cine sunt: sunt Steve Harvey. Şi ştiu foarte bine şi ce foc: comedie. Precum şi cât câştig: atât cât mi-am dorit pentru familia mea şi pentru mine.

Acum, pot să-i acord familiei mele atenţia cuvenită. Toate picturile din casa mea, toate plafoanele metalice, scaunele de piele, câinii de afară, maşinile din curte, taxele de colegiu pentru copiii mei – torul este plătit, toţi sunt aranjaţi. Pot să le ofer tot ceea ce mi-am dorit întotdeauna să le ofer, pot să-i protejez în felul în care am fost protejat şi eu la rândul meu de familia mea şi în ochii familiei mele sunt, fără îndoială, un bărbat. Asta înseamnă că, atunci când merg seara să mă culc, sunt împăcat cu mine însumi.

Asta îi mobilizează pe bărbaţi, indiferent că vorbim de cel mai bun jucător din NBA sau de cel mai bun antrenor de fotbal din zona rurală a Minnesotei; indiferent că este vorba de bărbatul care ocupă locul întâi în topul 500 al persoanelor cu cele mai bogate companii sau de supraveghetorul de la brutăria locală; indiferent că are un mare grup de companii sau este şeful găştii din cartier. Faptul că noi, bărbaţii, trebuie să fim cei care protejează şi oferă Emiliei ceea ce are nevoie este înscris în ADN-ul masculin şi tot ceea ce facem este orientat spre acest scop. Dacă bărbatul îşi poate permite să aibă un acoperiş deasupra capului, arunci îşi poate proteja şi familia de factorii externi; dacă îşi permite să-i ia copilului o pereche de încălţări, atunci are destulă încredere că-i poate trimite la şcoală fără probleme şi cu bucurie în suflet; dacă-şi permite să cumpere mâncare în casă sau să meargă la supermarket, atunci este capabil să-şi hrănească familia.

Asta îşi doresc bărbaţii; când nu pot îndeplini una dintre toate acestea, ei nu se vor mai simţi bărbaţi.

Mai mult, noi vrem să simţim mereu că suntem pe primul loc. Vrem să fim cei mai buni la ceva. Ştim că nu vom fi primii în orice situaţie, dar, la un moment dat, în viaţa noastră, vom fi cei cărora lumea le va da socoteală, pentru că asta este foarte important pentru bărbaţi. Vrem să avem dreptul de a spune: „Sunt pe primul loc”. Femeilor nu pare să le pese atât de mult de asta. Dar cum stă treaba în ceea ce ne priveşte pe noi, bărbaţii? În cazul nostru, asta înseamnă totul. După ce am ajuns pe primul loc, este foarte important să le arătăm celorlalţi ce obţinem odată cu respectiva distincţie. Noi trebuie să fim capabili să etalăm ceea ce am obţinut şi femeile trebuie să fie capabile să vadă asta – altfel, ce folos în a fi pe primul loc?

Trebuie să ştii toate acestea, pentru că trebuie să înţelegi care sunt motivaţiile pentru care bărbatul nu este acasă, stă atât de mult timp la serviciu, are grijă de banii lui într-un anume fel. Deoarece în lumea aceasta el este judecat de ceilalţi bărbaţi pe baza a ceea ce este, a ceea ce face şi a cât câştigă Asta îi influenţează starea afectivă. Odată ce ştii că partenerul tău nu se află acolo unde îşi dorea să ajungă sau că nu se află pe drumul spre scopul acela, atunci schimbările lui de dispoziţie de acasă sunt explicabile pentru tine. Neputinţa ta de a-l face să-ţi vorbească are o explicaţie. Îţi este mai clar acum de ce îşi „munceşte” mintea. De fapt, totul se leagă de acele trei lucruri care-l mobilizează.

Aşadar, dacă bărbatul este preocupat de toate acestea şi nu a reuşit încă să fie mulţumit de ceea este, ceea ce face şi de cât câştigă, el nu poate să fie aşa cum vrea să fie în raport cu tine. Asta înseamnă că încă nu poţi avea bărbatul pe care ţi-l doreşti. El nu poate să petreacă timn vorbind cu tine sau să viseze împreună cu tine la căsătorie şi familie, dacă nu se gândeşte decât la cum să facă bani, să obţină un post mai bun şi să devină bărbatul

care ar vrea să fie pentru tine.

Din experienţa mea, acestea nu sunt pe placul majorităţii femeilor. Multe dintre ele îşi imaginează că, dacă un bărbat iubeşte cu adevărat, cuplul ar trebui să fie capabil să urmeze aceleaşi visuri. Stabilitatea este importantă pentru tine, dar ai prefera să clădiţi împreună fundaţia relaţiei, indiferent de statutul bărbatului la momentul respectiv. Acest mod de a gândi este onorabil, dar, de fapt, bărbaţii nu gândesc deloc aşa. Bărbatul se concentrează doar pe premiu, iar acesta s-ar putea să nu fii tu, dacă el nu a ajuns acolo unde îşi doreşte. Bărbaţilor le este imposibil să se concentreze asupra a două aspecte, pur şi simplu nu sunt atât de dotaţi, cu toată părerea de rău.

Nu uita că nu este neapărat necesar ca bărbatul să câştige foarte mulţi bani la un moment dat; atâta timp cât visurile lui sunt pe cale de a se realiza – adică ştie foarte bine cine este, ca ocupă o poziţie care îl va duce în direcţia pe care şi-o doreşte şi ştie că, odată cu asta, vor veni şi banii – el o va lăsa mai uşor, ştiind că este pe punctul de a deveni aşa cum îşi doreşte să fie. Tu îl poţi ajuta să-şi atingă ţelurile făcându-l să se concentreze asupra ţelurilor lui, înţelegându-i viziunea şi ajutându-l să-şi implementeze planul. Dacă te vezi şi pe tine însăţi în acel plan (o să înţelegi mai bine despre ce vorbesc când vei ajunge la capitolul „Cele cinci întrebări pe care orice femeie trebuie să le pună”), atunci rămâi alături de el. Pentru că atunci când el va da lovitura la care visează, va deveni un bărbat mai bun şi mai fericit şi tu vei fi fericită alături de el.

BĂRBAŢII NU IUBESC CA FEMEILE

Nimic în lume nu se compară cu dragostea unei femei – bună, plină de compasiune, răbdătoare, generoasă, dulce şi necondiţionată. Pură. Când o femeie iubeşte un

bărbat, este în stare să meargă pe apă şi să despice munţii pentru el, indiferent de felul în care el se comportă, indiferent ce lucruri nebuneşti a făcut, în orice clipă şi în orice circumstanţe. Dacă îl iubeşte cu adevărat, ea îi va vorbi până va rămâne fără cuvinte, îl va încuraja atunci când el se va simţi neajutorat şi va avea impresia că nu poate merge mai departe, îl va ţine în braţe atunci când va fi bolnav şi va râde împreună cu el când îşi va reveni. Când femeia iubeşte cu adevărat un bărbat, îl va face să strălucească atunci când este ca vai de el, îl va încuraja când va avea nevoie, îl va susţine chiar şi atunci când nu va fi sigură că bărbatul are dreptate şi îi va sorbi fiecare vorbă, chit că el nu va spune ceva demn de ascultat. Şi indiferent ce va face el, indiferent de câte ori îi vor spune prietenii ei că nu este bărbatul potrivit pentru ea, indiferent de câte ori va întoarce el spatele relaţiei, ea îşi va da toată silinţa şi chiar mai mult de atât va face tot posibilul să-i câştige inima, chiar şi atunci când el se va comporta ca şi cum tot ceea ce face ea pentru a-l convinge că este cea mai bună pentru el nu este suficient.

Aşa iubeşte o femeie şi această dragoste a trecut testul timpului, al logicii şi al tuturor împrejurărilor…

Şi voi vă aşteptaţi ca noi, bărbaţii, să vă iubim exact în acelaşi fel. Poţi întreba orice femeie cum vrea s-o iubească partenerul ei şi îţi răspunde ceva de genul: vreau să fie blând şi inteligent, amuzant şi romantic, sensibil şi tandru şi, mai presus de toate, să mă sprijine. Vreau să se uite în ochii mei şi să-mi spună că sunt frumoasă şi că îl întregesc. Vreau un bărbat care să fie destul de vulnerabil astfel încât să poată plânge atunci când este rănit, care mă va prezenta mamei lui cu zâmbetul pe faţă, care iubeşte copiii şi animalele, care este dispus să schimbe scutece şi să spele vasele şi să facă toate acestea fără a-i cere eu. Şi, dacă se poate, să arate bine, să aibă mulţi bani şi să se îmbrace bine. Amin.

Ei bine, să ştii că aşteptările tale faţă de iubirea –

perfectă – a unui bărbat sunt total nerealiste.

Cu cât bărbatul cedează/oferă mai mult, cu atât i se vor cere mai multe în viitor. Se dă cu biciul în boul care trage, nu în cel ce trage chiulul.

Da, chiar aşa este, nu te vei bucura niciodată de aşa ceva. Deoarece dragostea unui bărbat nu este ca dragostea unei femei.

Nu mă înţelege greşit, nu spun că bărbaţii nu sunt capabili să iubească, ci doar că dragostea lor este diferită, mult mai simplă, directă şi, probabil, mai greu de dobândit. Îţi spun doar atât: un bărbat care te iubeşte nu te va suna, probabil, la fiecare jumătate de oră şi nu-ţi va spune cât de mult te iubeşte la 5:30 după ce ţi-a zis asta şi la 5:00; el nu va sta să-ţi mângâie părul şi să-ţi pună comprese în timp ce tu sorbi din ceai şi nici să te îngrijească până ce te însănătoşeşti.

Cu toate acestea, el te iubeşte.

Doar că te iubeşte diferit faţă de cum iubesc femeile şi faţă de cum îşi doresc ele, în cele mai multe cazuri, să fie iubite.

Eu cred că, dacă reuşeşti pur şi simplu să recunoşti, exact, felul de a iubi al unui bărbat, s-ar putea să descoperi că bărbatul de lângă tine îţi oferă, într-adevăr, toată dragostea lui şi chiar mai mult de atât. De unde ştii că te iubeşte un bărbat? Simplu: el va face unul dintre următoarele lucruri.

AFIŞAREA

Dacă un bărbat te iubeşte, este dispus să spună oricui: „Uite, frate, asta e femeia mea” sau „fata mea”, „iubita mea” sau „doamna mea”.

Nu poate să zică "femeia mea de săptămâna asta".

Cu alte cuvinte, vei avea un „titlu” – unul oficial, care înseamnă mult mai mult decât: „Ţi-o prezint pe amica mea” sau „ea este...” (pune numele tău aici). Asta deoarece un bărbat care te-a aşezat într-un loc foarte special în inima lui – un bărbat care are într-adevăr anumite sentimente pentru tine – îţi va da un „titlu”. Expunerea acestui titlu este felul lui de a le spune tuturor care au urechi să-l audă că este mândru să fie cu tine şi că are planuri în ceea ce te priveşte. Este implicat alături de tine într-o relaţie de lungă durată şi afişează acest lucru faţă de toţi, pentru ca ceilalţi să ştie că are intenţii serioase cu tine – s-ar putea să fie începutul a ceva special.

Un bărbat care te prezintă drept partenera lui vrea să comunice, de asemenea, în mai puţine cuvinte, că te revendică – eşti a lui. Acum i-a înştiinţat pe toţi. Orice bărbat care aude un alt bărbat spunând „aceasta este iubita mea” ştie că orice jocuri/şmecherii/planuri ar avea în minte în legătură cu femeia drăguţă şi sexy care stă în faţa lui trebuie să se potolească până ce întâlneşte o femeie singură, pentru că bărbatul de lângă el tocmai a spus cu voce tare: „Această femeie este a mea şi nu este disponibilă”. Acesta este un semn special pe care noi, bărbaţii, îl recunoaştem şi îl respectăm ca pe un cod universal de „acces interzis”.

Dacă te prezintă drept „amica” lui sau cu numele tău, nu te îndoi că doar asta eşti pentru el. Nu are nici un plan mai măreţ în legătură cu tine decât cel pe care-l arată. În străfundul inimii voastre, doamnelor, toate ştiţi asta. Într-adevăr, când i-am explicat asta unei prietene de-ale mele a izbucnit în râs, pentru că şi-a amintit de o întâmplare de la petrecerea de Crăciun la care merge de 12 ani cu familia ei şi cu câţiva prieteni apropiaţi. Mi-a povestit ca un tip apărea în fiecare an cu o altă femeie – una mai frumoasă decât cealaltă – şi cu o poveste nouă legată de concediul sau de afacerea lui sau despre orice altceva. În timp ce poveştile şi femeile se tot schimbau, singurul lucru care

rămânea constant era următorul: niciuna dintre aceste femei nu a fost vreodată prezentată ca iubita lui. Ele au fost prezentate mereu, fără ezitare, pe numele lor. Punct. Şi apoi, el îşi petrecea restul nopţii delectându-se cu o băutură şi discutând cu prietenii şi colegii vechi şi lăsând-o pe ea să stea singură la masă, stingheră şi ridicolă în rochia ei elegantă şi străduindu-se din răsputeri să se integreze. Aproape toţi cei de la masă ştiau cu siguranţă că, după ce cuplul respectiv va ieşi pe uşă şi va pleca spre casă, nu-i vor mai vedea niciodată împreună.

Apoi, la o petrecere mai recentă de Crăciun, el a apărut cu o femeie nouă pe care o ţinea de mână foarte tandru şi căreia îi zâmbea mereu. A prezentat-o drept „iubita” lui şi, dintr-odată, toţi şi-au dat seama ce se întâmplă. Dar nu din cauza „titlului” cu care o prezentase, ci din cauza faptelor care-l susţineau. O ţinea de mână, se uita în ochii ei când îi vorbea, o prezenta tuturor – de la partenerii de afaceri, la prietenii apropiaţi – se ducea la bar să-i aducă ceva de băut şi dansa cu ea de parcă n-ar mai fi vrut să se termine noaptea respectivă şi după ce, în seara respectivă, cei doi au plecat spre casă, toţi invitaţii erau convinşi că o vor mai vedea pe acea femeie pe care o ţinea de mână eternul cuceritor, un cuceritor care schimba femeile ca pe şosete.

Şi, ca să vezi, la petrecerea din anul următor ea avea un nou titlu: era logodnica lui. Cu siguranţă, bărbatul respectiv avea planuri cu această femeie.

Aşadar, dacă te-ai întâlnit cu un tip vreo 3 luni de zile şi încă nu te-a prezentat mamei lui, n-aţi fost împreună la biserică, n-ai petrecut timp cu familia sau cu prietenii lui şi l-ai însoţit la o întrunire iar el te-a prezentat cu numele tău, atunci nu are planuri în privinţa ta. Dar în momentul în care el îţi atribuie un titlu, în momentul în care te revendică în faţa oamenilor care înseamnă ceva pentru el, indiferent că este vorba de fiul, sora sau şeful lui, să ştii că bărbatul de lângă tine este implicat în relaţie. El îşi

afişează intenţiile pe care le are faţă de tine şi face asta de faţă cu oamenii care merită să cunoască această informaţie. Acest lucru este un factor-cheie în a-ţi da seama dacă un bărbat are intenţii serioase în privinţa ta.

ASIGURAREA TRAIULUI

O dată ce ne-am exprimat intenţiile faţă de voi şi voi ne-aţi răspuns cu aceeaşi monedă, vom începe să vă oferim lucrurile de care aveţi nevoie. Cu alte cuvinte, un bărbat care te iubeşte va aduce acasă bani pentru a se asigura că atât tu, cât şi copiii, aveţi tot ceea ce vă trebuie. Acesta este rolul şi scopul nostru. Societatea ne-a băgat în cap timp de milenii că funcţia noastră principală este să ne asigurăm că familiile noastre au tot ce le trebuie; fie că trăim sau murim, oamenii pe care îi iubim nu trebuie să ducă lipsă de nimic. Aceasta este esenţa bărbăţiei, de a le oferi celorlalţi tot ceea ce este necesar. La asta se reduce tot. (Bine, mai sunt şi câteva alte lucruri; de exemplu, cât de bine eşti dotat – şi nu mă refer la aspectul financiar – şi cât de multe poţi oferi, şi abia acum mă refer la aspectul financiar). Dacă un bărbat se află în situaţia de a-i fi pusă la îndoială, de către cei pe care îi iubeşte, abilitatea de a le oferi cele necesare, mai bine îl îngropi de viu. Cu cât îi poate oferi mai multe familiei şi copiilor lui, cu atât se va simţi mai important şi va fi mai plin de viaţă. Sună simplist, dar asta este realitatea.

Fiind cel care întreţine familia, bărbatul trebuie să achite facturile – chiria, căldura, lumina şi să acopere cheltuielile legate de maşină; să cumpere alimente; să plătească taxele şcolare şi să se îngrijească şi de alte cheltuieli domestice. El nu va cheltui banii pe fleacuri, după care să aducă acasă ce i-a mai rămas, nu-şi va opri partea cea mai mare din salariu ca să-ţi dea ţie ce mai rămâne. Iar un bărbat care te iubeşte cu adevărat nu te va pune niciodată în situaţia de a-i cere bani pentru strictul

necesar, ci se va asigura că deţii tot ce ai nevoie şi tot ce vrei, pentru că orice încurajare pe care o primeşte pentru faptul că aduce acasă mai mulţi bani şi fiecare sărut oferit pentru că este capabil să acopere cheltuielile şcolare, pentru jucării şi alte lucruri, împreună cu fiecare laudă pentru că lumina şi cablul funcţionează, toate acestea nu fac decât să-i întărească sentimentul de bărbăţie. De aceea, dacă ai de-a face cu un bărbat adevărat, acesta va pune pe primul loc cheltuielile legate de familie, iar pe locul următor pe cele legate de necesităţile lui. Dorinţa lui de a-şi lua un set nou de undiţe sau nişte încălţări scumpe ori o maşină pretenţioasă, sau orice altceva pe care un bărbat vrea să-şi cheltuiască banii, va păli în comparaţie cu nevoia de a-şi întreţine familia, deoarece noul set de pescuit nu-i va putea da încrederea pe care i-o dă recunoştinţa şi aprecierea unei femei. În consecinţă, el se va asigura că femeia pe care o iubeşte are tot ceea ce-i trebuie.

Ştiu că a fi întreţinută de un bărbat într-o vreme în care femeile au fost educate să fie independente din punct de vedere financiar e ceva care te pune pe gânduri; dacă toată viaţa ai fost învăţată să plăteşti nemţeşte la întâlniri şi să-ţi achiţi singură facturile, şi ţi s-a spus în mod repetat că nu poţi depinde de un bărbat, că nu poţi aştepta să facă totul pentru tine, atunci este de înţeles de ce nu poţi tolera acest concept simplu. Dar nu uita de lucrurile care mobilizează un bărbat; bărbaţii adevăraţi fac ceea ce trebuie pentru a se asigura că persoanele la care ţin sunt îngrijite, îmbrăcate, au unde să stea şi sunt mulţumite. Şi dacă nu-şi dă silinţa în acest sens, nu este bărbat sau, mai bine zis, nu este bărbatul potrivit pentru tine, pentru că, în cele din urmă, el va face toate acestea pentru o altă femeie.

Cu siguranţă, prea mulţi bărbaţi se eschivează de la această responsabilitate, fie din egoism, din prostie, din neputinţă sau din cauza unei combinaţii între toate acestea

trei. Dar unii bărbaţi nu au pur şi simplu educaţia, resursele şi motivaţia necesare pentru a reuşi să câştige mulţi bani. Şi dacă un bărbat nu-şi poate întreţine familia, atunci nu se simte bărbat, aşa că fuge ca să scape de sentimentele groaznice de insuficienţă sau îşi va îneca amarul în droguri şi alcool. Într-adevăr, cred că poate fi identificată o întreagă serie de patologii manifestate prin comportamentele cele mai uşuratice ale bărbaţilor, cauzate de incapacitatea lor de a-şi întreţine familia. Unii recurg la crime pentru a se revanşa (cu siguranţă, faptul că după aceea ajung în închisoare este un semn clar că fapta lor nu reprezintă o soluţie la probleme), unii se droghează (oamenii prăpădiţi, pe la colţurile străzilor, indică faptul că nici asta nu funcţionează), unii fug pur şi simplu (numărul femeilor care-şi cresc singure copiii şi care ajung sărace din această cauză dovedeşte că nici asta nu funcţionează). Dar întreabă-i pe aceşti bărbaţi care nu fac ceea ce trebuie pentru ei înşişi sau pentru cei pe care îi iubesc ce regretă cel mai mult şi pun pariu că majoritatea dintre ei va spune acelaşi lucru: şi-ar fi dorit să fi reuşit să-şi întreţină familia.

Bineînţeles, unii bărbaţi refuză pur şi simplu să împartă banii pe care îi au cu partenerele lor. Aşa cum se spune în unele melodii rap şi în unele reviste de hip-hop, aceşti bărbaţi se simt „păcăliţi", dacă le oferă celor de sex opus ceva de natură financiară. Unii bărbaţi merg până la a eticheta femeile care se aşteaptă să fie întreţinute de bărbaţi drept nişte profitoare. Când vine vorba de femei, această sintagmă este frământată în prezent ca aluatul într-o pizzerie. De fapt, bărbaţii au răsucit-o atât de bine, încât femeile au ajuns să creadă că, dacă un bărbat le plăteşte cina, le oferă o băutură la bar sau, le ajută financiar în vreun fel, ele sunt nişte profitoare.

Doamnelor, să ştiţi că termenul „profitoare" este una dintre capcanele pe care vi le întindem noi, bărbaţii, pentru a vă ţine departe de situaţia noastră financiară; am

creat acest termen special pentru voi, astfel încât noi să ne putem păstra toţi banii şi să obţinem tot ce vrem de la voi, fără ca voi să ne prindeţi sau să vă aşteptaţi ca noi să ne îndeplinim această responsabilitate instinctuală, pe care bărbaţii din toată lumea sunt obligaţi să şi-o asume şi s-o urmeze. „Profitoare" este un termen defensiv, doamnelor – unul care are o premisă foarte legitimă (există, bineînţeles, şi femei care se întâlnesc şi se căsătoresc cu bărbaţii doar pentru bani) dar o premisă care a fost aplicată în mod greşit aproape oricărei femei care a dat de înţeles că se aşteaptă ca partenerul ei să-şi îndeplinească datoria de bărbat. Nu uita că este dreptul tău să te aştepţi ca un bărbat să-ţi plătească cina, biletul la cinematograf, taxa de intrare în club sau orice altceva trebuie să plătească el în schimbul timpului petrecut cu tine. Încetează să-ţi spui: „Trebuie să-mi plătesc consumaţia ca să înţeleagă că nu am nevoie de el". Aşa cum voi evidenţia în capitolul următor, „Cele trei lucruri de care are nevoie un bărbat: sprijin, loialitate şi sex", un bărbat adevărat îşi doreşte cu adevărat să se simtă util. Şi cel mai simplu mod de a-l ajuta să se simtă astfel în modul cel mai intens este să-l laşi pe el să-ţi ofere ceea ce-ţi trebuie. Aşa este corect.

Şi dacă te iubeşte? Va aduce acasă fiecare bănuţ pe care-l câştigă. Nu se va întoarce la tine de la jocuri de noroc fără niciun ban, spunându-ţi: „Uite 100 de lei, asta-i tot ce am pentru săptămâna asta". El va veni direct acasă cu salariul şi, dacă îi va mai rămâne ceva după ce îţi vei fi satisfăcut tu fiecare nevoie, ei bine, de-abia atunci se va duce la jocuri. Asta este treabă de bărbaţi, drăguţo. Aşa procedăm noi.

Dar există şi alte modalităţi de a te întreţine, în afară de a-ţi asigura confortul financiar. Dacă este falit, bărbatul tău va face tot ce-i stă în putinţă pentru a rezolva situaţia, satisfăcându-ţi nevoile într-un mod tangibil. Dacă ai rămas fără alimente, poate că nu-ţi va putea da bani pentru a merge la cumpărături, dar s-ar putea să aibă el mai multă

mâncare în frigiderul sau în cămara lui pentru a te ajuta să rezişti până ce-ţi va putea asigura banii necesari. Cu alte cuvinte, nu te va lăsa să rabzi de foame. Dacă ţi s-a stricat maşina, poate că nu va avea bani să plătească un mecanic, dar îşi va suna prietenii să vină să-l ajute să-ţi mute maşina din drum şi te va duce la serviciu până ce va găsi o cale să plătească pentru repararea automobilului. Dacă vrei să pui nişte tablouri pe perete sau dacă vrei să desfunzi chiuveta ori dacă vrei să-ţi instalezi o uşă nouă la garaj, bărbatul care te iubeşte se va urca pe o scară de 10 metri pentru a pune tabloul acela pe perete, va aşeza o găleată sub chiuvetă ca să nu se inunde casa, până ce va găsi ţeava defectă, şi va sta ore întregi să studieze manualul de instrucţiuni pentru a-ţi instala uşa de la garaj. Dorinţa bărbatului de a-i ajuta pe cei pe care-i iubeşte, financiar sau cine ştie cum altfel, ţine de ADN-ul masculin şi, dacă te iubeşte şi-i pasă de tine, el îţi va oferi toate aceste lucruri fără limite.

OCROTIREA

Atunci când un bărbat iubeşte cu adevărat, există riscul să radă de pe faţa pământului orice om care zice, face, sugerează sau gândeşte ceva ofensator la adresa partenerei lui. Bărbatul va distruge orice şi pe oricine care stă în calea lui, pentru a se asigura că persoana care nu-ţi acordă respect va plăti pentru asta. Acest lucru stă în firea lui. Dacă analizezi majoritatea masculilor de pe planetă, de diferite specii, vei descoperi că ceea ce am spus este adevărat: nimeni nu va trata cu lipsă de respect familia unui bărbat fără a fi pedepsit sau măcar fără a se expune unei lupte serioase. Acesta este un comportament înnăscut, recunoscut şi respectat încă de când se încheagă prima relaţie pe care o are un băiat – cea cu mama lui. Poate că respectivul băiat nu ştie încă ce este dragostea necondiţionată, dar el niciodată (a) nu va admite că mama lui este capabilă să greşească sau (b) nu va lăsa pe nimeni

să facă sau să spună ceva ofensator la adresa mamei lui. Încă de foarte mici, băieţii învaţă toate aceste lucruri – să-şi protejeze mama, să nu lase pe nimeni să facă sau să spună ceva rău despre ea şi, în cazul în care se întâmplă asta, el trebuie să le dea de înţeles persoanelor vinovate că nu vor rămâne nepedepsite. Eu, cel puţin, aşa am fost educat în familia mea. Îmi amintesc foarte bine de vremea când aveam 8 ani şi eram doar un băieţel, cum o aşteptam pe mama să se îmbrace pentru a merge cu autobuzul în centru. Tata a intrat în cameră şi a spus foarte simplu: „Tu şi cu mama veţi merge în centru. Ai grijă de ea”. În familia noastră, asta era regula numărul unu. N-aveam ce căuta acasă fără mama mea sau fără surorile mele. Mai bine mă sinucideam sau mă urcam într-un autobuz şi mă duceam unde vedeam cu ochii, decât să mă întorc fără mama sau fără surorile mele. Ştiam foarte bine că, dacă cineva ar fi ridicat un deget asupra mamei mele, n-aş fi fost în stare să fac nimic în privinţa asta, pentru că ea era cea care avea cu adevărat grijă de mine în autobuzul acela. Dar n-aş fi ezitat să-mi protejez familia, în autobuz sau la magazin.

Pentru că asta trebuia să fac.

Într-adevăr, asta este grija oricărui bărbat – şi asta este el dispus să facă – în raport cu toţi cei pe care îi iubeşte.

Odată ce un bărbat spune că-i pasă de tine, înseamnă că eşti o comoară pentru el, iar el va face tot ce-i va sta în putinţă pentru e te proteja pe tine, comoara lui. Dacă te va auzi certându-te cu un recuperator de credite, te va întreba: „Cu cine vorbeşti? Lasă-mă pe mine să vorbesc cu el”. Dacă te sună fostul tău iubit şi-ţi dă viaţa peste cap, partenerul tău va vorbi cu el despre asta. Dacă vede că odraslele tale îşi dau în petec şi-ţi scapă din mână va vorbi şi cu ele. Cu alte cuvinte, el îţi va asigura protecţia şi te va ajuta să conduci familia, pentru că ştie că un bărbat adevărat este ocrotitor. Nu există bărbat pe faţa pământului care să nu protejeze ceea ce este al lui. Este

vorba de respect faţă de el însuşi.

Eu cred că aceasta este una dintre cele mai importante caracteristici pe care o femeie vrea să le regăsească la un bărbat, pentru că fetele au fost crescute să se aştepte la aşa ceva din partea bărbaţilor – sperând că pot conta pe bărbaţii importanţi din viaţa lor să se ducă să se lupte pentru ele şi să le ferească de orice rău care li s-ar putea întâmpla. Cred că toate femeile ştiu asta foarte bine, astfel încât să-i aducă la cunoştinţă acest fapt bărbatului care le iubeşte, atunci când se simt ameninţate sau în pericol, pentru că ştiu că bărbatul de lângă ele – fie că este tatăl, fratele, unchiul, soţul sau iubitul – va face tot ce-i stă în putere pentru a le apăra onoarea. Poate chiar cu preţul vătămării celui vinovat, în ciuda consecinţelor. De exemplu, probabil că tu nu vrei să faci mare caz de ceea ce se întâmplă la serviciu, pentru că el s-ar putea să dea buzna acolo şi să schimbe vreo două vorbe cu şeful tău. Şi ştim cu toţii că asta n-ar fi un lucru bun.

Îmi aduc aminte cum, într-un rând, mama mea a fost vizitată de domnul de la asigurări care venise să ia nişte bani pe care ea nu avea de unde să i-i dea. Tata era la serviciu, aşa că nu a fost acolo în momentul în care a venit acel om la uşă şi i-a spus mamei: „Data viitoare când mai vin aici, ai face bine să ai banii, altfel o vei încurca”. Tata a aflat de această situaţie de la fraţii mei şi, când a întrebat-o pe mama ce i-a spus acel bărbat mai exact, ea a ezitat înainte de a-i spune ce s-a întâmplat. Ea nu voia să-i spună ce s-a întâmplat cu adevărat, pentru că ştia că tatăl meu se va enerva. După ce a obţinut informaţiile de care avea nevoie, tata m-a întrebat pe la ce oră vine de obicei persoana care se ocupă de asigurări. I-am spus.

Şi data viitoare când a apărut acel bărbat la uşă, tata l-a aşteptat. Nu voi uita niciodată acea imagine: bărbatul respectiv n-a apucat să treacă de partea din spate a maşinii. Când ne-am uitat pe fereastră, tata îl imobilizase cu mâinile la gât, spunându-i; „Dacă-i mai adresezi

vreodată o vorbă lipsită de respect soţiei mele, te *ucid”.* Chiar dacă reacţia pare puţin exagerată, să ştii că aşa procedează bărbaţii adevăraţi când vine vorba de a-şi proteja familia.

Protecţia nu presupune numai folosirea forţei brute, fizice, împotriva cuiva. Un bărbat care te iubeşte cu adevărat şi căruia îi pasă de tine te va proteja şi în alte feluri, fie că te va sfătui sau că va face ceva ce consideră el că este prea periculos pentru tine. De exemplu, dacă afară este întuneric, nu te va lăsa să parchezi maşina pe alee sau să plimbi singură câinele, deoarece îşi face griji pentru siguranţa ta; în acest caz, va muta singur maşina sau va plimba chiar el câinele, chiar dacă tocmai a ieşit din tura dublă de la muncă, doar ca să poţi rămâne tu în casă, unde eşti în siguranţă. Dacă treceţi pe lângă cineva care pare ameninţător, bărbatul care te iubeşte te va proteja interpunându-se între tine şi persoana respectivă, astfel încât, dacă aceasta va încerca să-ţi facă ceva, va avea de a face mai întâi cu el, înainte să apuce să te atingă cu un deget.

Soţia mea, Marjorie, încă se distrează copios când îşi aduce aminte cum am „protejat-o” eu pe ea în timpul unei excursii recente de pescuit şi de scufundări pe care am făcut-o în Maui. Soţia mea are licenţă de scafandru. Eu nu. Când am ieşit în larg, în apele agitate din oceanul Pacific, nu puteam să scap de presimţirea că i se va întâmpla ceva rău soţiei mele în apă şi nu aveam nicio posibilitate s-o protejez. Oricum, ea a îmbrăcat echipamentul şi s-a scufundat în apă. Eu am devenit nervos şi am început imediat să fumez intens şi să mă plimb prin barcă explicându-le celor din apropiere că „soţia mea trebuie să se întoarcă”. În momentul în care era chiar sub apă, i-am spus bodyguardului meu, care nu ştie să facă scufundări, să-şi pună tubul cu oxigen şi să se scufunde pentru a o supraveghea. Le-am spus şi celorlalţi de la bordul bărcii – tuturor, de la managerul meu la căpitan – că, „dacă soţia

mea nu se întoarce în 35 de minute, o să ne echipăm toţi şi mergem s-o căutăm”. Individul care conducea expediţia mi-a zis cât de frumos a putut: „Nu poate merge toată lumea să salveze o singură persoană”, dar cuvintele lui n-au însemnat nimic pentru mine.

„Îţi spun”, i-am zis eu pe măsură ce mă enervam tot mai mult, „ori merge toată lumea s-o salveze, ori vă omor pe toţi. Această barcă nu pleacă nicăieri fără ea, iar în caz contrar, s-a zis cu toată lumea”.

Probabil că soţia mea a simţit ceva pentru că, dintr-odată, a ieşit la suprafaţă. Ştia că voi deveni iraţional. Şi decât să se scufunde din nou, mai bine s-a întors în barcă, pentru că ştia cât de agitat eram la ideea că era sub apă, unde eu nu puteam acţiona în conformitate cu instinctele mele naturale pentru a o proteja; ea s-a gândit că este mai bine să stea în barcă decât să se scufunde. Soţia mea înţelege nevoia aceea primară pe care o am, de a mă asigura că nu i se va întâmpla nimic rău. Marjorie este o femeie destul de aventuroasă, dar a renunţat la multe dintre aceste lucruri – *la* scufundări, la parapantă şi la altele asemenea – tocmai din această cauză. Am în sfârşit femeia visurilor mele şi, în timp ce ea se distrează, paraşuta se poate bloca, apoi ea se poate accidenta izbindu-se de stânci, sau, scufundându-se, este posibil ca tubul de oxigen să nu mai funcţioneze. Viaţa ei poate fi în pericol şi eu nu pot face nimic pentru a o ajuta. Nu, domnule. Nu. Gata cu asta. Concepţia mea, în ceea ce priveşte distracţia, este că trebuie să te distrezi şi să te întorci acasă întreg, ca să le poţi povesti tuturor ce bine te-ai distrat. Soţia mea nu se cramponează de asta; ea îmi spune doar: „Îţi mulţumesc iubitule, că-ţi pasă!”

Şi chiar îmi pasă de ea, deci, instinctual, am tendinţa s-o protejez, să-i ofer tot ceea ce are nevoie şi să-i arăt dragostea mea în orice mod. Aşa au făcut şi taţii noştri, şi taţii taţilor noştri, şi străbunicii noştri, spre binele capacităţilor lor înnăscute şi cu ajutorul lui Dumnezeu,

chiar şi în vremurile cele mai potrivnice, când protejarea celor iubiţi şi întreţinerea lor sau chiar afişarea dragostei nu erau sarcini uşoare, nici permise, în cazul bărbaţilor de culoare. Voi aţi pierdut din vedere aceste aspecte şi nu le-aţi cerut bărbaţilor toate astea. Poate pentru că acum sunt atâtea femei care-şi cresc singure copiii sau pentru că nu au existat suficient de mulţi bărbaţi care să-i înveţe pe băieţii noştri cum să se comporte ca nişte bărbaţi adevăraţi. Dar sunt convins că o femeie adevărată poate să scoată la iveală tot ceea ce este mai bun într-un bărbat; uneori, nu trebuie decât să întâlnim femeia adevărată, alta decât mama noastră, pentru a ne scoate în evidenţă calităţile. Oricum, asta presupune că o femeie adevărată trebuie să-i ceară bărbatului să fie puternic şi să-i ofere tot ceea ce are nevoie. În timpul emisiunii radio şi al interacţiunilor zilnice cu prietenii şi cu colegii mei, intru constant în contact cu femei care spun că nu mai există bărbaţi de treabă şi se plâng de toate lucrurile pe care nu le fac bărbaţii. Dar eu cred că ei, de fapt, nu fac ceea ce ar trebui să facă un bărbat adevărat, pentru că nimeni – în special, femeile – nu le cere să facă lucrurile respective (vezi capitolul „Bărbaţii respectă standardele: impune câteva reguli”).

Pe scurt, doamnelor, trebuie să încetaţi să proiectaţi asupra bărbaţilor propria definiţie a dragostei şi să recunoaşteţi că bărbaţii iubesc diferit. Aşa cum am explicat, bărbaţii se concentrează pe cele trei aspecte ale dragostei: afişarea sentimentelor, asigurarea traiului şi ocrotirea. Poate că bărbatul nu va merge cu tine la cumpărături ca să-ţi iei o rochie nouă pentru petrecerea de la serviciu, dar, dacă este un bărbat adevărat, va sta lângă tine la petrecerea respectivă, te va ţine de mână şi te va prezenta tuturor persoanelor de la acea petrecere drept iubita lui (afişarea); poate că nu te va alinta şi nu va sta lângă tine în pat, să te ţină de mână atunci când eşti

bolnavă, dar dacă este un bărbat adevărat şi te iubeşte, îţi va cumpăra medicamente, îţi va încălzi un castron de supă şi se va asigura că toţi ai casei sunt dispuşi să te ajute până te faci bine (asigurarea traiului); şi poate că nu va schimba scutece de bunăvoie, nu va spăla vasele şi nu-ţi va masa picioarele după o baie fierbinte, dar, dacă este un bărbat adevărat şi te iubeşte, cu siguranţă va muta munţii din loc şi va merge până în pânzele albe numai ca să nu-i permită nimănui să te rănească (ocrotirea). Fii sigură de asta.

Dacă ai alături un bărbat care face toate acestea pentru tine, crede-mă, te iubeşte cu adevărat.

3
CELE TREI LUCRURI DE CARE ARE NEVOIE UN BĂRBAT

Femeile sunt nişte creaturi complicate. Voi aveţi nevoie de tot felul de lucruri. De multe lucruri. Şi vă aşteptaţi ca partenerii voştri să vi le ofere, chiar dacă nu le-aţi explicat în prealabil de ce aveţi nevoie şi ce vreţi, şi chiar dacă lucrurile de care aveaţi nevoie şi pe care le voiaţi acum cinci minute sunt total diferite de ceea ce vreţi şi aveţi nevoie acum. De fapt, am spus asta de nenumărate ori, glumind pe seama faptului că, pentru ca o femeie să se simtă cu adevărat satisfăcută, trebuie să aibă patru bărbaţi; unul bătrân, unul urât, un actor porno şi un homosexual. De ce ai avea nevoie de toţi patru? Pentru a-ţi putea satisface toate nevoile. Bătrânul va sta cu tine acasă, va cheltui cu tine toată pensia, te va îmbrăţişa, îţi va induce un sentiment de siguranţă şi nu va avea pretenţia să faceţi sex, pentru că nu mai poate. Îţi va oferi siguranţă financiară. Cel urât se va face luntre şi punte ca să te ajute: va lua copiii de la şcoală, se va duce la supermarket, va spăla maşina în weekend, va sta cu pisica. Într-un cuvânt, va face tot ceea ce vrei, pentru că este fericit că o femeie aşa de frumoasă ca tine îi acordă atenţie. Datorită ajutorului lui, vei avea mult timp pentru tine. El te va despovăra de toate lucrurile, făcându-ţi pe plac. Apoi este actorul porno. Ai nevoie de unul experimentat. Ştii bine ce vei obţine de la el. Este bine făcut, nu foarte inteligent, nu poate să poarte o conversaţie plăcută, este plin de muşchi din cap până-n picioare şi, când îl vezi, ştii că o să te dea pe spate. Asta e tot ceea ce vrei de la el şi ştii că vei obţine acest lucru în stil mare. Sex de-ţi stă mintea în loc – asta vei obţine de la el. Apoi ai nevoie de un homosexual – cineva cu care să poţi merge la cumpărături, care să nu vrea de la tine decât să audă bârfe şi detalii legate de ce ţi-

a cumpărat bătrânul, la ce treburi l-ai mai pus pe tipul urât şi cum te-a făcut actorul porno să nu-ţi dezlipeşti ochii din tavan timp de o săptămână. Cu homosexualul poţi vorbi cât vrei (zâmbet).

Aceşti patru bărbaţi care să-ţi satisfacă toate dorinţele ar *trebui* să te facă fericită. Spun „ar trebui” pentru că, pentru femei, nici măcar satisfacerea nevoilor nu reprezintă calea spre fericire. Noi recunoaştem faptul că voi v-aţi însuşit dreptul de a schimba în orice moment parametrii, condiţiile şi caracteristicile a ceea ce vă poate face fericite cu exactitate şi noi încercăm să ne adaptăm, dar, de obicei, nu reuşim.

Bărbaţii, prin contrast, sunt nişte creaturi foarte simple. Nouă nu ne trebuie mult ca să fim fericiţi. De fapt, bărbaţii au nevoie doar de trei lucruri: sprijin, dragoste şi sex. Trei lucruri. Atât. Crede-mă, *este foarte simplu*. Ceea ce ne trebuie nouă nu se atenuează şi nici nu fluctuează, rar ne trebuie mai mult şi rar obţinem mai greu ceea ce ne trebuie. De fapt, cred că unei femei îi este uşor să-i ofere bărbatului ei sprijin, dragoste şi sex, pentru că toate acestea sunt în firea ei, sprijinul şi dragostea sunt sentimente pe care femeile le împart cu generozitate. Ele sunt născute să facă asta. Poţi să consideri că toate acestea sunt un proces de creştere (a copiilor). Şi dacă iubeşti un bărbat suficient de mult încât să-l creşti, cred că-l iubeşti destul de mult încât să fii intimă cu el. Aşadar, aceste trei lucruri sunt înnăscute în cazul femeilor. Şi bărbatul tău doar atât vrea de la tine. În continuare, voi fi mai explicit.

NEVOIA NR. 1 – Sprijinul tău

Noi, bărbaţii, vrem să ne simţim ca nişte regi, chiar dacă nu suntem. Trebuie să înţelegi că, în momentul în care ieşim pe uşă din casă, toată lumea este pregătită să ne doboare. Negru, alb, galben, vărgat, orice bărbat pleacă

de acasă pregătit pentru luptă. S-ar putea să aibă un job nesigur, s-ar putea să fie concediat într-o clipă, iar viaţa să i se schimbe într-o fracţiune de secundă. Un bărbat care se află pe o poziţie inferioară faţă de partenerul tău de viaţă ar putea încerca să-l submineze, pentru a obţine un salariu mai mare, şi nu-l interesează dacă ceea ce face sau spune îl pune în pericol pe partenerul tău. La fel de bine, un bărbat poate conduce liniştit pe stradă, văzându-şi de treburile lui, pentru ca apoi să fie *tras* pe dreapta şi să i se întâmple ceva incontrolabil sau să fie jefuit. Cu alte cuvinte, bărbatul este în mod constant în alertă, fiind atent la persoana de lângă el şi pregătit să-şi apere toate bunurile (asta te include şi pe tine).

Aşa că, atunci când ne întoarcem acasă, vrem să ne simţim capabili să lăsăm garda jos. Tot ce vrem cu adevărat este să te auzim spunând:

„Iubitule, ce ai făcut azi? Îţi mulţumesc că te străduieşti pentru noi. Avem cu toţii nevoie de tine şi suntem fericiţi că eşti lângă noi”. Noi, bărbaţii, trebuie să ne simţim ca nişte regi, chiar dacă nu ne comportăm regeşte.

Crede-mă, cu cât faci un bărbat să se simtă mai special, cu atât îţi va oferi mai multe în schimb. Se va strădui mai mult. Pur şi simplu. Ia exemplu la mama mea: în fiecare duminică dimineaţa, tata mă tundea pentru a merge la biserică şi, după ce mă ridicam de pe scaun, mă îmbrăcam şi mă duceam în sufragerie unde mă aştepta mama, ea se uita la mine şi-mi spunea: „Ia uite ce frumos e tuns băiatul ăsta. Băiete, eşti curat!” sau: „Uită-te la tine, băiete! Eşti îngrijit când te duci la biserică. Am interiorizat acest mesaj şi, de fiecare dată când mă tund şi îmbrac un costum curat, ştiu că mama m-ar complimenta şi ies din casă cu umerii drepţi şi cu capul sus, pentru că mama mi-ar spune că arăt bine şi pentru că m-a încurajat să fiu prezentabil. Şi tata era la fel de mândru ca mine, deoarece, în fiecare duminică, mama îi amintea că numai

datorită lui aveam tot ceea ce ne trebuia; îl săruta şi-i mulţumea în fiecare duminică.

Un bărbat are nevoie să primească toate aceste lucruri din partea partenerei lui. El are nevoie ca ea să-i spună: „Iubitule, n-am cuvinte să-ţi mulţumesc pentru ceea ce faci pentru mine şi pentru copii”.

Aceste cuvinte simple ne dau puterea să mergem mai departe alături de femeia iubită şi de familie. Vom face multe lucruri mai des, dacă vom fi recompensaţi, chit că este vorba de a munci mai mult la serviciu, a aduce salariul acasă sau de lucruri mai simple, ca pregătirea grătarului sâmbăta, sau băgarea rufelor la spălat. Nu te costă nimic să-ţi recompensezi astfel bărbatul. E ceva care vine pur şi simplu din inimă: „Îţi mulţumesc, iubitule. Apreciez ceea ce faci”. Nici n-ai idee cât de importante sunt toate aceste lucruri pentru un bărbat; o mică încurajare îl face să-şi dorească să facă şi mai mult. Tu crezi că, deoarece suntem mai duri şi nu ne place să ne alintăm, nu avem nevoie de încurajări, dar, de fapt, avem. Şi femeia care vine şi spune: „Eşti mare şi puternic şi eşti tot ceea ce-mi doresc”, ne face să ne dorim s-o mulţumim şi mai mult.

NEVOIA NR. 2 – Loialitatea ta

Te rog, înţelege că dragostea noastră este total diferită de dragostea femeilor. Dragostea unei femei este emoţională, educativă, inimoasă – dulce, bună şi cuprinzătoare. Poţi s-o tai cu cuţitul, atât este de densă. Şi atunci când o femeie este îndrăgostită de tine, îţi este loială – nu se poate vedea lângă altcineva, fiindcă, pentru ea, nu este nimeni la fel de bun ca tine. Aşa iubesc femeile.

Dar pentru bărbaţi, dragostea înseamnă loialitate. Noi vrem ca femeile să ne demonstreze că ne iubesc fiindu-ne loiale. Asta înseamnă că, indiferent de circumstanţe, voi

trebuie să fiţi de partea noastră. Dacă sunt concediat, tu trebuie să rămâi lângă mine, chiar dacă nu mai câştig niciun ban. Atunci când eşti cu prietenele tale, trebuie să le spui entuziasmată: „Acesta este bărbatul meu şi îi sunt loială”. Dar ce faci când în încăpere intră un bărbat bogat, cu buzunarele doldora de bani, mergând de parcă ar pluti şi înconjurat de o aură strălucitoare? Atunci, trebuie să-l strângi de mână mai puternic pe bărbatul tău şi să-i spui din tot sufletul: „Nu vreau niciunul dintre bărbaţii ăştia bogaţi, strălucitori şi rafinaţi, deoarece tu eşti tot ceea ce îmi doresc”. (Bărbatul poate numai să spere că aşa îi vei spune – zâmbet).

Asta înseamnă loialitatea – dragostea pe care punem preţ noi. Acest lucru este valabil pentru toţi bărbaţii. Iubirea la care vă aşteptaţi voi, femeile, este frumoasă, dar dragostea noastră nu este ca a voastră. Cu toate că este tot dragoste, este diferită. Şi dragostea unui bărbat este foarte puternică. Este o iubire fascinantă. Dacă loialitatea ta este reală şi curată, bărbatul tău va face orice pentru tine.

NR. 3 – Sex

E simplu ca bună-ziua. BĂRBAŢII AU NEVOIE DE SEX. Ne place la nebunie. Nu există nimic mai grozav în lumea asta, nu ne dorim să facem nimic altceva încontinuu, nu există nimic altceva ca sexul, fără de care să nu putem trăi. Ia-ne casa, ia-ne jobul, ia-ne maşina, dar te rugăm – TE RUGĂM – nu ne lua „prăjiturica”. Nu ne pasă de nimic altceva: avem nevoie de prăjiturica noastră. Trebuie să fim implicaţi şi din punct de vedere fizic cu femeia pe care o iubim, femeia care ne este loială şi ne sprijină, şi felul în care putem realiza asta este făcând dragoste cu ea. Aspectele emoţionale – discutatul, alintatul, ţinutul de mână şi relaţionarea, acestea sunt

chestiuni care vă privesc pe voi, femeile. Noi facem toate aceste lucruri pentru că ştim că sunt importante pentru voi. Dar vă rugăm să înţelegeţi: felul în care relaţionează bărbaţii este făcând sex. Punct. În felul acesta, ne conectăm, ne reîncărcăm bateriile şi relaţionăm. Nu cunosc niciun bărbat care să nu aibă nevoie de asta. Întreabă orice bărbat din lumea asta dacă sexul este important într-o relaţie. Cel care neagă este un mincinos. Pur şi simplu, eu încă n-am întâlnit un astfel de bărbat. Dacă dai tu peste el, du-l la muzeu, că este o specie rară. Dar cum rămâne cu ceilalţi bărbaţi? Noi avem nevoie de sex de aer.

Un bărbat poate rezista fără sex în jur de o lună. După aceea, va căuta în altă parte (în cazul în care nu eşti însărcinată). Crede-mă când îţi spun: găştile sunt formate pe principiile sprijinului şi al loialităţii; fraţilor, integraţi-vă în găşti ca să aveţi parte de cele două aspecte menţionate mai sus. Singurul lucru care lipseşte de aici este sexul şi aici intervin în ecuaţie fetele din gaşcă. La fel este şi în cadrul cluburilor de motociclişti, al sectelor masonice etc. – lumea unui bărbat este construită pe aceste trei principii. Nu există zi din săptămână în care noi să nu umblăm după aceste lucruri. Să spunem că *nu* faci parte din nicio frăţie sau că faci parte dintr-o frăţie atotputernică, iar cineva care doreşte să intre în frăţie nu şi-a manifestat sprijinul şi dragostea necondiţionate timp de şase săptămâni – ce-ar fi ca acesta să poarte însemnele frăţiei respective, iar ceilalţi să afle că n-a aderat la principiile lor, că nu este frate de cruce cu ei? Îţi dai seama ce s-ar putea întâmpla dacă acei băieţi ar afla că respectivul nu face parte din nicio frăţie? Ce-ar însemna să se pună cu loialitatea, cu simbolurile lor? Frate, nu te juca cu lucrurile astea. Du-te într-un club de care nu aparţii şi vezi ce se întâmplă. Loialitate, sprijin. Astea sunt principiile bărbaţilor.

Şi niciun bărbat nu poate supravieţui fără sex. Va rămâne alături de tine, în cazul în care va fi privat timp de

o săptămână de sex – dacă te iubeşte, va înţelege. Dacă nu i-ar păsa, nici nu s-ar strădui să te aştepte, ar pleca pur şi simplu şi s-ar simţi bine cu alta. Dar dacă te iubeşte cu adevărat şi tu îl ţii la distanţă, adică nu faci ceea ce făceai când v-aţi cunoscut, la început, atunci va căuta pe cineva care să-i poată oferi ceea ce-şi doreşte; Te rog, crede-mă pe cuvânt: bărbatul tău le va spune tuturor: „Aceasta este iubita mea”, dar, între timp, se poate ca altă femeie să fie pregătită şi dornică să-i ofere ceea ce vrea şi îi trebuie – „prăjiturica”.

Nu mă înţelege greşit: nu suntem animale. Ştim că lucrurile se schimbă, că, după naştere, doctorul spune că nu ai voie să faci sex timp de şase săptămâni, că eşti în perioada menstruaţiei, că hormonii tăi îşi fac de cap şi că n-ai chef de sex. Dar nu poţi să te scuzi la nesfârşit. Poţi să-ţi ţii din scurt bărbatul, dacă asta vrei. Dar, indiferent cât şi-ar iubi soţia, familia, casă, rolul de cap al familiei – de om care asigură bugetul familiei şi poate chiar şi de om care îţi întreţine contul de economii – dacă exagerezi şi refuzi cu încrâncenare să-i oferi „prăjiturica”, situaţia voastră va deveni problematică.

De curând, am împlinit 50 de ani şi, din propria mea experienţă, îţi spun pe şleau că nu-mi convine să fiu ţinut din scurt în această privinţă. La vârsta mea, sunt alături de tine, soţia mea, muncesc puţin mai mult pentru că sunt mai ocupat, am o companie de condus, am o agendă de respectat, sunt pe drum, pe scenă, la radio, scriu cărţi, joc roluri, îmi susţin propriile campanii de caritate şi lucrez cu ceilalţi. Sunt mereu pe fugă. Şi, la vârsta mea, nu-mi permit să încurc lucrurile din punct de vedere mental, emoţional sau spiritual. Haosul nu mai este o opţiune pentru mine. Fac tot ce pot pentru a ajunge la capăt şi asta s-ar putea întâmpla de la o zi la alta. Dacă încurc lucrurile, s-ar putea să sufăr un atac şi să ratez întoarcerea acasă. Dar adevărul este că, dacă, atunci când ajung acasă, nu pot să mă relaxez, apare o problemă. Dacă am vorbit cu

Cel de Sus şi i-am cerut să te motiveze pentru a-mi oferi „prăjiturica” şi tu încă mai vii cu motive, care mai de care legate de imposibilitatea de a fi intimă cu mine, se va produce o schimbare.

Şi pot să pun pariu că lucrurile stau cam la fel şi în familia ta. Poate că n-ai putut să dormi o săptămână pentru că a fost copilul bolnav, poate că te-ai trezit cu noaptea în cap pentru a-l duce pe cel mic la şcoală, poate că ai dat fuga la muncă în aglomeraţia din trafic, poate că te-ai dat peste cap alături de colegii tăi de muncă şi de şef timp de 8 ore, făcând numai o pauză de 15 minute pentru a lua o masă nesănătoasă şi nesăţioasă şi apoi te-ai grăbit din nou spre casă numai ca să te apuci în grabă de cel de-al doilea „job” – hrănirea şi îngrijirea copiilor. Fă de mâncare, ajută-i pe cei mici la teme, spală rufe şi tot aşa. Când vine soţul tău acasă, ultimul lucru la care te gândeşti este să răspunzi afirmativ la „bătaia pe umăr”. „Ştii despre ce vorbesc”, a spus ea. „Este vorba de acel moment când cazi extenuată în pat, emisiunea ta preferată este abia la jumătate, iar tot ce vrei este să te deconectezi şi iată că apare el, bătându-te pe umăr şi cerându-ţi să faceţi sex. Este chiar enervant”.

Ceea ce nu ştia prietena mea aflată în situaţia descrisă mai sus era că şi soţul ei era sătul s-o tot „bată pe umăr”. Şi el muncise toată ziua, la fel de mult ca şi ea. Chiar dacă nu făcuse exact aceleaşi lucruri pe care le făcuse ea acasă, în timpul serii. Şi el dereticase prin jurul casei şi, ca şi ea, avea nevoie să se relaxeze în timpul serii. Ei îi plăcea să se uite la televizor. Lui îi plăcea să facă sex. Ea era întotdeauna prea obosită pentru a face sex. El se săturase să nu facă sex. Şi dacă ea nu s-a putut dezlipi de televizor, căci rula emisiunea ei preferată, s-a dezlipit el de casă – şi s-a lipit de altă femeie.

Nu vreau să spun că ceea ce a făcut acest bărbat este bine. Dar, fiind şi el bărbat, înţelege ce l-a determinat să procedeze aşa. Dacă aş fi fost în dormitorul lor înainte să

aibă loc toată această poveste cu înşelatul, le-aş fi dat un sfat care am descoperit că este foarte înţelept: „Mulţumeşte-i pe cei care îi iubeşti”. Asta înseamnă că, dacă bărbatul vede că partenera lui a avut o zi grea şi că i-ar prinde bine puţin mai mult ajutor prin jurul casei pentru a fi mai relaxată seara, el trebuie să intre în jocul ei. Dacă ea găteşte, el spală vasele. Dacă ea pregăteşte hainele copiilor pentru a doua zi, el îi ajută pe copii la teme. Dacă ea bagă copiii în pat, el îşi bagă soţia în pat creând o atmosferă propice – comunică cu ea, pregăteşte-i o baie relaxantă, las-o să savureze un pahar de vin în cadă, fă orice pentru a-i da de înţeles că a face sex cu femeia pe care o iubeşti nu este numai un act de eliberare, ci o dovadă de dragoste. Şi poate că atunci ea va fi mai dispusă să-ţi răspundă cu aceeaşi monedă, nu din plictiseală, ci cu toată inima, ştiindu-se dorită.

Dar trebuie să înţelegi că niciun bărbat nu te va trata în fiecare seară cu vin şi nu-ţi va pregăti cina pentru a face sex cu tine. Este absurd. Uneori el va vrea pur şi simplu să te aibă, fără fandoseli, fără a simţi că a adăugat pe lista ta o nouă „treabă domestică”. Orice bărbat are nevoie de asta din partea femeii lui.

În concluzie, noi bărbaţii avem nevoie de aceste trei lucruri din partea unei femei: sprijin, loialitate şi sex. În caz contrar, plecăm de lângă ea. Poţi să faci cumpărături pentru noi, poţi să găteşti în fiecare seară şi să te asiguri că mâncarea noastră preferată este în frigider pentru a ne demonstra că eşti atentă la nevoile noastre şi că-ţi pasă. Dar noi nu avem cu adevărat nevoie de la tine, când ne este greu, decât de cele trei lucruri pe care le-am menţionat mai devreme. Tu îmi oferi aceste lucruri când vin acasă şi eu mă duc apoi în lume să mă lupt pentru tine. În momentul în care o femeie nu îndeplineşte aceste trei lucruri pentru bărbatul ei, îţi garantez că el va găsi pe altcineva care să le facă. Nu putem supravieţui fără aceste lucruri, cel puţin nu 3 luni.

Poate nu-ţi place ceea ce citeşti, dar poţi întreba orice bărbat ca să te convingi că afirmaţiile mele sunt adevărate. Toţi vor confirma spusele mele. Sprijin. Loialitate. Sex. Dacă îi oferi aceste trei lucruri partenerului tău, vei avea un bărbat care va face orice pentru tine, pur şi simplu.

4

„TREBUIE SĂ DISCUTĂM” ŞI ALTE VORBE PE CARE BĂRBAŢII LE EVITĂ

„Trebuie să discutăm”.

Pentru bărbaţi, există puţine vorbe mai ameninţătoare ca acestea trei, mai ales când sunt spuse de o femeie care nu este în cele mai bune toane. Aceste trei cuvinte pot însemna doar două lucruri pentru un bărbat: fie a făcut ceva greşit, sau, mai rău, ea chiar vrea să aibă o discuţie cu el. Noi ştim că nu suntem perfecţiunea întruchipată şi că, uneori, femeile se supără foarte tare pe noi având grijă să ne şi înştiinţeze; înţelegem asta, aşa că nu ţinem neapărat să-i mai dăm înainte şi cu o ceartă de o oră, despre felul în care am dat-o în bară. Însă, mai mult, niciun bărbat nu vrea să stea în preajma unei femei cu care trebuie să trăncănească ca şi cum ar fi una dintre prietenele ei. Niciodată. Acest tip de comportament nu este înscris în ADN-ul nostru, nu ne stă în fire să lenevim, să bem cafea şi să ne tamponăm ochii cu batiste, de parcă am fi la întâlnirea Alcoolicilor Anonimi sau pe canapea, la o întâlnire cu un psiholog care încearcă să ne despovăreze sufletele. Atunci când bărbaţii vorbesc, dar mai ales atunci când ascultă, o fac cu un scop.

Noi nu vorbim ca să ne descărcăm.

Noi doar vrem să rezolvăm problema şi să reinstaurăm echilibrul.

Înţelegem că această stare de lucruri te frustrează la nesfârşit, pentru că, uneori, vrei să vorbeşti ca să-ţi poţi împărtăşi sentimentele în faţa cuiva care te ascultă. Tu-ţi expui problema şi prietena ta te compătimeşte exprimându-se astfel: „Da, dragă” sau „Ştiu că aşa e corect” şi dă din cap aprobator, te susţine şi îţi spune poveşti asemănătoare care i s-au întâmplat şi ei. Ba chiar

îţi va da şi exemple concrete despre alte femei din istorie care au trecut prin ceva asemănător şi, după câteva ore, vă veţi ridica amândouă de pe canapea, fără să fi rezolvat nimic, dar mult mai uşurate sufleteşte. Iată proba A:

Tu: „Am fost azi la serviciu şi, până să mă aşez la biroul meu, am văzut-o pe Tania ducându-se spre automatul de cafea şi, să vezi şi să nu crezi, avea o bluză exact ca a mea!"

Prietena ta: „Stai puţin! Care dintre ele?"

Tu: „Cea albastră, o ştii cu imprimeul cu floarea portocalie. Am luat-o de la magazinul din partea cealaltă a oraşului. Era la reduceri".

Prietena ta: „Adică aia de 50 de lei care era dosită în spate? Pe care ţi-ai luat-o atunci când mi-am cumpărat şi eu pantofii ăia de la magazinul de vizavi?"

Tu: „Exact aia! Am purtat-o acum câteva săptămâni la serviciu şi Tania mi-a făcut complimente, după care hop-ţop! la magazin, ca să-şi ia una exact la fel, pe care acum o poartă la serviciu! Îţi vine să crezi? Ştii cum m-am simţit?"

Prietena ta: „Ce aiurea! Pe bune? Este îngrozitor. Da' ce tupeu are..."

Cu siguranţă, o astfel de conversaţie ar putea dura câteva ore bune, pe seama a diferite subiecte care nu au nicio legătură cu problema în cauză: că o femeie purta aceeaşi bluză ca a ta în aceeaşi zi, în acelaşi birou.

O conversaţie cu un bărbat ar dura 10 secunde şi s-ar termina cu o soluţie. Iată proba B:

Tu: „Am fost azi la serviciu şi, până să mă aşez la biroul meu, am văzut-o pe Tania ducându-se spre automatul de cafea şi, să vezi şi să nu crezi, avea o bluză exact ca a mea!"

Bărbatul tău: „Pe bune? Atunci n-o mai purta la serviciu!”

Şi gata. Pentru noi este foarte simplu. Noi putem rezolva o problemă mult mai repede de atât, în foarte multe situaţii ca aceasta. Pentru noi este irelevant felul în care te-ai simţit la serviciu, fiind nevoită să stai în aceeaşi încăpere cu femeia care purta aceeaşi bluză ca tine. În ceea ce ne priveşte, problema a fost deja rezolvată atunci când ai venit acasă, pentru că acasă n-o mai vezi pe femeia care avea aceeaşi bluză ca tine. Şi, dacă nu vei mai purta bluza respectivă la serviciu, nu va trebui să te mai confrunţi cu această problemă. În concepţia noastră, problema e rezolvată şi nu mai nevoie să discutăm.

Toate acestea dovedesc că noi, bărbaţii, nu ne pricepem să discutăm; noi ne pricepem să rezolvăm. Din clipa în care ne-am născut, am fost învăţaţi să-i protejăm pe ceilalţi, să ne afişăm sentimentele şi să le asiguram traiul celor dragi. Comunicarea, educarea, ascultarea şi înţelegerea problemelor, fără obligaţia de a le rezolva, nu reprezintă aspecte pentru care sunt crescuţi băieţii. Noi nu-i lăsăm pe copii să plângă, nu-i întrebăm cum se simt în legătură cu anumite lucruri, nu-i încurajăm să se exprime în anumite feluri, în afara situaţiilor în care trebuie să arate cât sunt de „bărbaţi”. Dacă un băieţel cade de pe bicicletă şi se zgârie la genunchi, toată lumea îi va spune să se ridice, să se scuture şi să înceteze cu plânsul. Noi îi cerem „să fie bărbat”. Nu-l întrebăm cum s-a simţit copilul când a căzut şi nici dacă îi este frică să se urce înapoi pe bicicletă şi să încerce să meargă din nou. Reacţia noastră automată este să-i spunem să depăşească problema, să urce înapoi pe bicicletă şi să încerce să meargă în aşa fel încât să nu mai cadă iar.

Apoi, după ce băieţelul va creşte şi va avea o relaţie,

te aştepţi ca acelaşi băiat căruia i s-a spus să tacă şi să-şi vadă de drum să fie unul liniştit, ascultător, comunicativ şi educativ? Îţi spun sincer, aşteptările tale sunt deplasate. Femeile au diferite stări afective şi idei în mintea lor şi toate se aşteaptă ca bărbaţii să corespundă aşteptărilor lor, în caz contrar ele au o problemă şi se destăinuiesc prietenelor lor: „Nu vrea să discute cu mine” sau: „Nu-l pot face să-mi spună ce are pe suflet”. Dar noi nu facem asta. Muncim – urâm şi protejăm – toată viaţa, pentru că aşa am fost noi, bărbaţii, încurajaţi să facem. Aşa ni s-a spus că trebuie să-şi arate dragostea un bărbat. Şi rezolvarea problemelor este o formă de asigurare a traiului. Cu siguranţă, a asigura nu presupune numai a asigura bani; din punctul nostru de vedere, a asigura înseamnă a îndrepta ceea ce este greşit şi a încerca să faci pe toată lumea fericită. Deoarece orice bărbat cu capul pe umeri ştie că, atunci când femeia este fericită, toţi sunt fericiţi. Şi atunci când tu eşti fericită, pe noi ne aşteaptă o recompensă substanţială. Aşa că noi îţi asigurăm anumite lucruri şi acţionăm.

Cu alte cuvinte: dacă te duci la bărbatul tău cu o problemă care poate fi rezolvată, iar el nu încearcă s-o rezolve, înseamnă că nu este bărbatul potrivit, deci nu te iubeşte. Te provoc să încerci asta chiar pe pielea ta! Spune-i: „Ştii, nu mai suport bucătăria asta. Zugrăveala mă enervează, dulapurile sunt rele, nu se asortează cu aragazul şi nu-mi place deloc să gătesc în condiţiile astea”. Dacă el este implicat cu adevărat în relaţie, te va întreba fără ezitare: „Şi ce culoare vrei să aibă bucătăria, iubito?” Spune-i că vrei să aibă culoarea roz şi-ai să vezi cum, până sâmbăta viitoare, pereţii şi dulapurile sunt toate roz. El va vedea că eşti tristă şi înţelege că, dacă nu-ţi plac pereţii, dulapurile sau felul în care funcţionează aragazul, vei intra în bucătărie fără nicio tragere de inimă şi vei comanda mâncare, pentru că tu nu eşti în stare să găteşti aşa cum vrei într-o bucătărie în care nu-ţi face plăcere să intri. Şi

cu siguranţă că bărbatul tău nu vrea asta. Chiar dacă nu are suficienţi bani pentru a face o reamenajare completă, va găsi el ceva nou pentru dulapuri, poate nişte mânere noi şi nişte glaspapir, mult glaspapir, pentru a îndepărta vopseaua aceea care nu-ţi place, ca să le vopsească exact în culoarea care-ţi place. Bărbatul care te iubeşte cu adevărat abia aşteaptă să facă toate aceste lucruri pentru tine, pentru că, în mintea lui, te vede mereu cu zâmbetul pe buze, pregătindu-i masa şi servindu-i o mâncare deosebită, în noua bucătărie pe care ţi-a amenajat-o. (Dar să nu înţelegi greşit: noi, bărbaţii, vrem să vă vedem fericite, însă esenţialul stă în recompensă, doamnă. Te rog să înţelegi şi să respecţi asta.)

Bineînţeles că noi acţionăm bazându-ne pe presupunerea că metoda noastră de a rezolva lucrurile nu ne va fi întotdeauna de folos. Stăm în expectativă, deoarece, deşi ştim că acţionăm într-un mod care ni se pare logic, femeile au inevitabil o reacţie emoţională – care ne dejoacă toate planurile de a remedia situaţia. În majoritatea timpului, se pare că reacţia feminină nu este determinată de ceva raţional, ci de felul în care se simte femeia într-o anumită zi sau clipă. Un exemplu perfect pentru asta: într-o seară, bărbatul te sărută pe sân într-un fel care te face să gemi de plăcere, iar în seara următoare, la acelaşi stimul, tu reacţionezi spunându-i ceva de genul: „Ce faci? Nu-mi place aşa”. Acum el este cu totul confuz. Dacă tu îl săruţi pe el în acelaşi loc azi, mâine şi peste o săptămână, îi va plăcea la fel de mult. Dar, în cazul tău, lucrurile nu stau mereu aşa. Ceea ce-ţi place şi modul în care-ţi place ceva se poate schimba de la o zi la alta, uneori chiar de la un moment la altul; Şi asta pentru noi nu are logică, n-o putem scoate la capăt. Dacă înţelegem ce se întâmplă, este extraordinar. Dar, uneori, înţelegem exact pe dos. De foarte multe ori, cei mai puţin experimentaţi bărbaţi o vor da în bară cu brio. De exemplu, să ne gândim la o femeie care intră într-o încăpere având un acces de

furie; un tip tânăr şi prea puţin experimentat în ceea ce priveşte relaţiile ar putea s-o întrebe pe femeia respectivă ce s-a întâmplat şi ea i-ar răspunde: „Nimic”. Naivul ar putea răspunde pur şi simplu: „Ok, super!” Dar tot el va fi cel care se va expune riscului următoarelor spuse ale femeii: „La naiba! Ai văzut că şchiopătez. Ai de gând să pleci pur şi simplu fără să-ţi pese de mine?”. Da, cu siguranţă că tipul respectiv va avea multe probleme de rezolvat.

Dar un bărbat mai experimentat – unul care ştie să descifreze stările afective ale unei femei şi să-şi dea seama când ceva nu merge bine – o va întreba ce s-a întâmplat şi, indiferent de câte ori îi va spune ea că nu are nimic, el o va întreba iar şi iar ce are, până ce ea se va descărca, deşi în adâncul sufletului lui, bărbatul se roagă la Dumnezeu să nu se fi întâmplat nimic cu adevărat. Iar în cazul în care ceva chiar este în neregulă, el speră să fie capabil să rezolve problema respectivă, pentru că nu vrea s-o vadă pe ea bosumflată. Chiar şi atunci când crede că ea a terminat de vorbit, el va insista până ce problema va fi rezolvată, pentru că bărbatul nu poate să se rezume doar la: „Oau, îmi pare rău că s-a întâmplat asta”. El va face imediat ceea ce ştie el mai bine: va rezolva problema.

Asta nu înseamnă că nu vei avea niciodată o conversaţie cu bărbatul tău mai lungă de două minute. Înţelegem că, uneori, va trebui să ne străduim mai mult în ceea ce priveşte comunicarea cu femeile, că, din când în când, va trebui să spunem lucrurilor pe nume şi să vă arătăm ce se petrece în mintea noastră. Ştiu, de asemenea, că uneori vrei doar să te ţin în braţe, să te alinţi *şi* să-mi vorbeşti despre ceea ce te apasă, fără a vrea neapărat să găseşti o rezolvare. Noi bărbaţii suntem capabili să facem şi asta.

Nu este uşor. Dar nici imposibil. Ştim că este necesar şi inevitabil să stăm să vă ascultăm şi să participăm la o conversaţie mai lungă despre sentimentele voastre. Dar să

nu te surprindă dacă aceste conversaţii sunt puţine şi rare. Discuţii detaliate trebuie să porţi cu prietenele tale. Bărbaţii nu vor decât să audă care este problema şi s-o rezolve. Soluţia constă în menţinerea unui echilibru: trebuie să înţelegeţi amândoi exact de ce are nevoie celălalt pentru a fi fericit şi apoi să încercaţi să vă oferiţi unul altuia măcar puţin din ceea ce are fiecare nevoie, astfel încât ambii să fiţi implicaţi în relaţie.

În cazul bărbaţilor, asta înseamnă că, din când în când, trebuie să mai stea şi liniştiţi şi doar să asculte la ce are de zis femeia. Femeia în schimb, ar trebui să depună un efort imens şi să respecte codul bărbaţilor conform căruia suntem prea concentraţi pe ceea ce suntem, pe ceea ce facem şi pe cât de mult câştigăm pentru a mai petrece timpul discutând despre lucruri care nu pot fi rezolvate.

Bineînţeles, ar fi suficient ca femeile să nu mai înceapă o conversaţie prin formula: „Trebuie să vorbim". În momentul în care spui asta, instinctul masculin de apărare se activează, instrumentele de apărare ies la iveală, eu, ca bărbat, încep să transpir şi să trec în revistă întâmplările de săptămâna trecută, încercând să-mi dau seama cu ce am greşit, când am greşit şi cum să rezolv problema pentru a scăpa de necaz.

De fapt, cred că ar fi bine ca, în cazul în care vrei cu adevărat să te despovărezi, să începi conversaţia cu ceva simplu de genul: „Uite, iubitule, nu s-a întâmplat nimic rău, doar că simt nevoia să vorbesc cu cineva".

Asta este o replică foarte potrivită pentru a începe o conversaţie; îi permite bărbatului să se relaxeze, să coboare din boxa acuzatului, să uite de rezolvarea problemelor şi să asculte ce ai de spus.

PARTEA A DOUA
De ce fac bărbaţii ceea ce fac?

5
PENTRU ÎNCEPUT, VREA SĂ SE CULCE CU TINE

Pe când făceam emisiunea Steve *Harvey Morning Show* în direct în Detroit, o femeie a urcat pe podium pentru a mă saluta pe mine şi pe echipa mea. Era o femeie foarte atrăgătoare, bine îmbrăcată, avea pielea închisă la culoare, era superbă, avea o dantură frumoasă, un corp splendid, per total arăta foarte bine. Şi când a început să vorbească, chiar m-a uimit, pentru că se simţea în vocea ei că era o persoană matură, dar nu arăta deloc aşa. Aşa că am întrebat-o ce vârstă avea; mi-a spus că avea 42 de ani. Am rămas cu gura căscată. N-aş fi zis că are mai mult de 30 de ani. Apoi am întrebat-o câţi copii avea. „Cinci”, mi-a spus zâmbind cu toată gura. „Am trei copii ai mei şi doi adoptaţi”.

Acum stau şi mă gândesc că situaţia ei este cu adevărat alunecoasă. Femeia are peste 40 de ani, are grijă nu numai de copiii ei naturali, dar de încă doi pe care i-a luat din bunătate de la orfelinat, şi arată cu mult mai tânără decât este – femeia se simte cu adevărat bine. Să fie clar: nu mă gândeam la nimic indecent în privinţa ei, pentru că ghici ce? Sunt un om însurat şi fericit, mai ales fericit. Dar, cu câţiva ani în urmă, această conversaţie ar fi decurs cu totul altfel şi eu n-aş fi întrebat-o nimic despre copiii ei, unde lucrează sau din ce trăieşte – absolut nimic din toate acestea.

Dar cu tipul care-i dădea târcoale în timp ce noi ne făceam emisiunea este o altă poveste. El cu siguranţă avea planuri cu această femeie. Îţi puteai da seama de asta doar după felul în care se apleca asupra ei şi în care îi sorbea

fiecare cuvânt. Vorbea cu ea de parcă ar fi fost singuri, fără nimeni şi nimic în jurul lor. Ştiam ce urmărea el, dar, în mod evident, ea n-avea nici cea mai vagă idee.

În faţa tuturor, în timpul unei reclame, am întrebat-o: „Ce vrea tipul *ăla* de la la tine?”

Ea a râs şi s-a uitat la mine confuză. „Nimic”, a chicotit. „Facem conversaţie”. Tipul care vorbea n-a scos niciun cuvânt. El ştia că ştiu ce vrea de la ea. Şi, după încă vreo două reclame comerciale şi multe avansuri evidente din partea lui, i-am spus, în sfârşit, femeii că individul voia mai mult decât să discute pur şi simplu cu ea.

„Să ştii că vrea ceva de la tine”, i-am zis. „Îţi pot dovedi asta”.

Atunci, mulţimea adunată, în majoritate femei, mă aţâţa. „Uite cum facem”, i-am spus. „Întoarce-te chiar acum, uită-te la el şi nu-ţi lua ochii de la el. Apoi spune-i câţi copii ai şi vezi cum reacţionează”. Bărbatul a rămas calm până ce a auzit cuvântul *cinci*. S-a tras înapoi ca un cal speriat; i s-a schimbat mimica în întregime şi, chiar dacă şi-a acoperit gura, n-a putut ascunde exclamaţia de surpriză care i-a scăpat printre buze.

Nu ştia cum să dispară mai repede de lângă ea. În pauza următoare era în celălalt capăt al mulţimii, băgat în sufletul altei femei. Vezi, el voia ceva de la ea, dar acel ceva nu includea şi cinci copii. El avea o slujbă bună şi părea inteligent. Îmi spusese că avea un salariu frumuşel; cu siguranţă, nici nu se gândea să cheltuiască banii pe cine ştie ce lucruri. Flirtând cu această femeie, nu se gândea decât la ei doi, împreună, fără alte obligaţii.

Partenerul meu de emisie a râs de toată această situaţie şi m-a întrebat cum de mi-am dat seama. Este simplu: atunci când un bărbat te abordează, are un plan. Şi în centrul acestui plan este dorinţa de a se culca tine sau de a afla ce trebuie să facă pentru a se culca cu tine.

Aceasta este o generalizare, dar, din experienţa mea,

este adevărată! Femeilor le place să stea şi să vorbească fără niciun motiv anume, doar să vorbească, dar nouă, bărbaţilor, nu ne place pur şi simplu să stăm de vorbă cu cineva, nu avem timp pentru asta. Noi, bărbaţii, suntem nişte fiinţe simple: dacă ne place ceea ce vedem, venim la tine. Dacă nu vrem nimic de la tine, nu venim la tine. Punct. Te rog să reţii acest lucru pentru a ţi-l aminti de fiecare dată când te va aborda un bărbat. El vrea întotdeauna ceva. Întotdeauna. Şi când vine vorba de femei, planul lui implică mereu aflarea a două lucruri: (1) dacă eşti dispusă să te culci cu el şi (2) dacă eşti, cât de mult îl va costa faptul că faci asta.

Aceasta este misiunea lui în club.

Aceasta este sarcina lui când luaţi prânzul la serviciu.

Asta pune la cale atunci când, la biserică, se aşază chiar lângă tine. Dacă un bărbat care te-a remarcat te întreabă ce faci, de ce crezi că face asta? N-a venit până la tine pentru a afla ceva despre tine, pentru a afla care sunt pasiunile şi interesele tale. Asta fac femeile atunci când vor să cunoască pe cineva. În cazul unui bărbat, lucrurile sunt mult mai simple: i-a plăcut ce a văzut din colţul celălalt al camerei şi acum se duce exact într-acolo ca să pună mâna pe ceea ce l-a încântat. Nu-i pasă de personalitatea ta sau din ce trăieşti; prietenii tăi sunt egali cu zero pentru el; nu-i pasă nici dacă eşti credincioasă. El vrea să ştie doar dacă poate să se culce cu tine şi îţi vorbeşte tocmai pentru a-şi da seama exact cât de mult trebuie să investească pentru a obţine ceea ce vrea.

Când spun „să investească”, nu mă refer numai la bani; mă refer la valorile tale, la solicitările tale. El vrea să vadă dacă „preţul” tău este prea mare, dacă şi-l poate permite, dacă poate obţine un „credit” şi eventual dacă se poate bucura de toate acestea chiar în seara respectivă. Dacă tu nu-ţi exprimi nişte solicitări, atunci eşti disponibilă – jocul continua. El ştie vei ajunge în patul lui cu un efort

minim. Dar, dacă îi spui în faţă ce pretenţii ai – că ai nevoie să-ţi acorde timp, respect şi atenţie – atunci va şti că eşti costisitoare şi că va trebui să depună eforturi pentru a primi prăjiturica”. Pentru unii bărbaţi, preţul s-ar putea să fie prea mare, deoarece ei nu vor decât să se simtă bine şi n-au niciun interes „să investească” timp, respect şi atenţie. Există bărbaţi care judecă astfel:

„Frate, trebuie să mă duc la ea de două-trei ori pe săptămână, benzina este 4 lei pe litru şi o mai am şi pe tipa cealaltă pe care trebuie s-o văd, s-o sun şi tot aşa. Nu, nu-mi permit asta”. În schimb, există şi bărbaţi care consideră ca preţul tău nu este deloc mare.

Pentru tine, acestea sunt nişte informaţii foarte folositoare, pentru că acum vei şti exact ce ai de făcut când te abordează un bărbat: treci direct peste aburelile de rigoare, expune-ţi pretenţiile (despre care vom vorbi mai târziu) şi o să vezi imediat dacă el este dispus să plătească pentru ceea ce caută. Deci, doamnelor, acum ştiţi care-i secretul şi puteţi acţiona în consecinţă. Dacă nu conştientizaţi că toţi bărbaţii au planuri în privinţa femeilor, dacă nu vă expuneţi pretenţiile şi dacă nu stabiliţi nişte reguli de bază, atunci îi comunicaţi celuilalt că sunteţi dispuse să jucaţi după regulile *lui*. Aţi stabilit deja implicit că nu vă pasă cât de des vă sună, când vine; să vă viziteze, cât de des vorbiţi şi dacă vă deschide sau nu uşa; asta înseamnă că el va suna atunci este pregătit, că nu-ţi va deschide nicio uşă şi că chiar dacă i-ai spus să vină la 19:00, nu va veni mai devreme de 20:00 şi toate acestea din cauză că (a) n-ai luat la cunoştinţă faptul că un bărbat are întotdeauna un plan în privinţa ta, ca femeie, şi (b) nu te-ai comportat în consecinţă.

Tocmai la asta s-a gândit şi socrul meu, când una dintre fiicele mele l-a adus acasă la cină pe aşa-zisul ei „iubit”. Trebuie să spun că socrul meu este unul dintre cei mai inteligenţi oameni pe care i-am întâlnit în viaţa mea: este un bărbat pe care îl admir, şi eu admir foarte puţini

oameni. Cuvintele pe care le rosteşte sunt, de obicei, dacă nu chiar întotdeauna, pline de sens, şi mă pun pe gânduri. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în acea seară, când l-a invitat pe tânărul respectiv să ia loc pe canapea şi l-a întrebat pe şleau: „Care sunt planurile tale în legătură cu nepoata mea?”

Tânărul, care avea în jur de 30 de ani, l-a întrebat simplu: „Ce vreţi să spuneţi cu asta?”

„Exact ce ai auzit”, i-a răspuns socrul meu. „Ce planuri ai?”

„Nu am niciun plan”, i-a răspuns el.

„Atunci ce faci?”, l-a întrebat socrul meu.

„Încerc s-o cunosc mai bine pe nepoata dumneavoastră”, a insistat el.

„Dar care este planul tău? Unde va duce asta?”, i-a răspuns socrul meu. În cele din urmă, sub presiunea întrebărilor, a circumspecţiei şi a doi bărbaţi de culoare care încercau să-l facă să înţeleagă că-i cunosc jocul, băiatul a clacat şi a îngânat acele cuvinte fatale: „Pierdem şi noi timpul”.

Socrul meu s-a oprit şi l-a privit timp de un minut, satisfăcut că, în final, obţinuse ceea ce-şi dorise. Jubila. „OK, atunci”, a spus socrul meu încet. „Hai să-i spunem şi ei asta. Că pierdeţi vremea unul cu altul şi nimic mai mult. Hai să vedem ce părere are. Hai să aflăm ce crede”.

După câteva minute, când i-am prezentat planurile iubitului ei în legătură cu ea, fiica mea a părut şocată. Pentru că ştie din discuţiile noastre constante despre bărbaţi că, atunci când vine vorba de relaţii, acestea sunt fie o pierdere de vreme, fie ceva serios. Una din două. Cu siguranţă, planul ei era total diferit de cel al iubitului ei.

Din fericire, fiica mea ne-a avut pe bunicul ei şi pe mine pentru a o ajuta să descifreze planurile prietenului el. Dar nu toate femeile au un tată gata să le ajute să se descurce în astfel de situaţii. Acum, când un bărbat va veni

la tine zâmbind seducător şi vorbindu-ţi de parcă chiar i-ar păsa de ţine, comportă-te aşa cum te-am învăţat. Pentru că acum ştii că tot ce vrea este să se culce cu tine.

Care este preţul tău?

Dacă îi spui pe şleau ce pretenţii ai, şi el îţi va da de înţeles că preţul tău este prea mare pentru el, ştii ce ai de făcut. Poţi să-i întorci spatele.

6
FUSTANGIII VS. STATORNICII:

Cum diferenţiază bărbaţii între femeile cu care vor să aibă o relaţie serioasă şi cele cu care vor doar să se distreze.

Toţi cei care mă cunosc ştiu cât sunt de pasionat de pescuit. Întotdeauna am iubit momentele de linişte pe care ţi le aduce acest sport – să stai într-o barcă, în mijlocul unei întinderi de apă. Nu există linişte mai desăvârşită ca asta. Dar tânjesc, de asemenea, şi după explozia de adrenalină pe care o resimt atunci când se zbate un peşte la capătul undiţei. Nu-ţi poţi imagina încântarea pe care o încerc atunci când trebuie să-mi folosesc toată îndemânarea şi iscusinţa pentru a ţine peştele în undiţă şi pentru a-l trage în barcă.

Şi acum vine partea cea mai grea: să hotărăsc dacă să păstrez peştele sau dacă-l arunc înapoi în apă. Aşa că, pe lângă momitul peştilor, prinderea lor în cârlig şi tragerea lor în barcă, apare încă o provocare, când trebuie să mă uit la ei, să văd cum sunt şi să realizez dacă merită să-i păstrez. Şi crede-mă: peştele trebuie să fie cu adevărat special ca să-l păstrez. Altfel, îl arunc înapoi în apă, pentru a putea pescui în continuare.

Un bărbat pescuieşte din două motive: ori pentru că-i place să practice acest sport, ori pentru a-şi asigura hrana, ceea ce înseamnă că va încerca să prindă cel mai mare peşte, îi va face o fotografie, îl va admira împreună cu prietenii lui şi apoi îl va arunca înapoi în apă sau va lua peştele acasă, îl va măsura, îl va curăţa, îl va da prin făină, îl va frige şi îl va pune pe farfurie.

Aceasta, cred eu, este o foarte bună analogie cu felul în care bărbaţii tratează femeile.

Vezi tu, prin natura lor, bărbaţii sunt nişte vânători, iar femeile se află în situaţia de a fi prada. Gândeşte-te la

asta: se zice că bărbatul „şi-a ales” o nevastă, „a invitat-o” Ia cină, că el trebuie să obţină „permisiunea” tatălui fetei pentru a-i cere mâna în vederea căsătoriei şi chiar, în anumite cazuri, să iasă cu ea la „vedere”. Noi am fost învăţaţi toată viaţa că faptul de a „vâna” femeile este ceva bun, şi natural. Chiar femeile ne-au adus în situaţia asta; de câte ori nu te-ai auzit rostind următoarele cuvinte sau de câte ori nu ţi le-a spus o prietenă de-a ta: „Îmi place când te ţii după mine” sau „Vreau ca el să fie romantic, să-mi dăruiască flori şi să mă facă să mă simt dorită”. Flori, bijuterii, telefoane, întâlniri, complimente – toate acestea fac parte din arsenalul nostru de vânătoare, atunci când vrem să te cucerim.

Dar mai rămâne mereu o problemă: după ce te-am prins în capcana noastră, ce facem cu tine? Trăgând învăţăminte din pasiunea personală pe care o am pentru pescuit, filosofia mea este că bărbaţii le tratează pe femei ca într-una dintre următoarele două situaţii: se amuză cu ele sau le păstrează! Felul în care decurge întâlnirea, în care evoluează conversaţia, în care se dezvoltă relaţia şi pretenţiile tale faţă de un anumit bărbat, toate vor determina felul în care vei fi tratată: fie ca o femeie pentru distracţie, fie ca o relaţie pe termen lung, adică eşti genul de femeie cu care acel bărbat îşi imaginează că se poate stabili la casa lui. Şi modul în care facem diferenţa între cele două tipuri de femei este foarte simplu, după cum îţi voi explica în continuare.

AVENTURILE

Dacă femeia nu are nicio regulă, pretenţie, respect pentru ea însăşi sau principii, noi, bărbaţii, îi luăm urma de la o poştă. Este acel gen de femeie petrecăreaţă care soarbe liniştită din ceaiul ei sau din cocteil, apoi îi spune însoţitorului că nu vrea decât „să se întâlnească şi să vadă cum merge treaba”. Această femeie se îmbracă într-un

mod conservator la birou şi este maestră în socializare, dar nu are nicio idee despre cum să abordeze un bărbat. Nu are niciun plan în privinţa relaţiilor de durată, nu se aşteaptă la nimic în mod deosebit de la un bărbat şi nu-i impune absolut nicio condiţie sau restricţie celui aflat în faţa ei, ci îi dă de înţeles foarte clar că este dispusă să se preteze la orice i se cere. Cu siguranţă, imediat cum ea îi dă de înţeles bărbatului prin vorbele şi acţiunile ei că o poate trata cum îi pofteşte inima, el va face exact întocmai. Bărbaţii se vor conforma imediat, crede-mă.

RELAŢIILE DE DURATĂ

Există şi un tip de femeie care nu cedează niciodată uşor şi care îşi expune standardele/pretenţiile din clipa în care deschide gura. Ea înţelege foarte clar ce putere are asupra bărbaţilor şi o mânuieşte ca pe o sabie de samurai. Ea impune – nu cere – respect, doar prin felul în care se comportă. Poţi să te apropii de ea şi să pui în practică cea mai bună strategie de abordare; cu toate că s-ar putea să fie impresionată de ceea ce spui, nu există nicio garanţie că veţi trece la etapa următoare după conversaţie, cu atât mai puţin că-ţi va da numărul ei de telefon sau că-ţi va acorda o mică parte din timpul ei atât de preţios. În clipa în care au de a face cu o astfel de femeie, bărbaţii ştiu că, dacă o vor, vor trebui să se conformeze standardelor şi pretenţiilor ei sau să meargă mai departe, pentru că pe ea n-o impresionează jocurile şi nu-i place să se joace. Dar, în acelaşi timp, ea îţi va da de înţeles că este capabilă să fie loială unui bărbat şi că ştie cum să aibă grijă de el, să aprecieze ceea ce aduce el într-o relaţie şi că este pregătită pentru o relaţie de durată, bazată pe dragoste adevărată.

Ştiri de ultimă oră: nu bărbatul este cel care

stabileşte dacă eşti indicată pentru o aventură sau pentru o relaţie de lungă durată, ci tu. (Nu urî jucătorul, ci jocul). Când te abordează un bărbat, tu eşti cea care controlează total situaţia, fie că el doar vorbeşte cu tine, îţi oferă ceva de băut, te invită la dans, îţi cere numărul de telefon, te invită la el acasă, vă vedeţi din nou şi tot aşa. Cu siguranţă, noi vrem de la femei toate aceste lucruri; de aceea le şi abordăm de la bun început. Dar tu eşti cea care decide dacă îi vei oferi bărbatului unul dintre lucrurile pe care le vrea şi cum, mai exact, le va putea obţine. Felul în care te percepe el este dictat de modul în care controlezi *tu* situaţia. Orice cuvânt pe care îl spui, fiecare mişcare pe care o faci, orice semnal trimis bărbatului îl vor ajuta să stabilească dacă este cazul să se joace cu tine, să fie sincer sau să treacă la următoarea femeie.

Îmi place să-mi imaginez că modul în care trebuie să faci faţă acestei situaţii este asemănător cu felul în care avansezi în ierarhie la locul de muncă. Gândeşte-te la asta. O întâlnire amoroasă seamănă destul de mult cu o afacere; cel mai bun mod de a face faţă unei situaţii este să stăpâneşti şi să controlezi lucrurile care ţin de tine. Atunci când am debutat în show biz, ştiam că vreau să devin un comediant de primă mână. Dar, deoarece patronii clubului nu mă ştiau foarte bine, tot ceea ce am obţinut a fost dreptul de a spune o poantă la începutul spectacolului – să fiu primul tip care urcă pe scenă, să am 15 minute să-mi fac numărul şi apoi gata, jos de pe scenă. Cu toate acestea, ştiam că, dacă mi-aş fi văzut de treabă – dacă aş fi apărut la timp, aş fi socializat şi, cel mai important, aş fi ţinut nişte spectacole distractive, atunci proprietarii clubului şi auditoriul m-ar fi ţinut minte – şi eu aş fi putut deveni cap de afiş pentru spectacole şi aş avut 45 de minute ca să-i fac să se tăvălească de râs. În acele prime 15 minute, m-am controlat foarte mult şi i-am făcut pe oameni să râdă atât de tare încât să-şi aducă aminte de mine. Apoi, făceam pariu în glumă că voi fi următorul comediant care va

obţine 30 de minute pe scenă. Şi la fel am făcut şi în cele 30 de minute, oamenii au râs atât de tare încât proprietarii clubului n-au avut ce face şi m-au lăsat să mă desfăşor pe toate durata spectacolului.

Vezi? Succesul meu în ceea ce priveşte faptul că am ajuns unul dintre regii comediei s-a bazat pe dorinţa şi capacitatea mea – spectacolul meu – care, în cele din urmă, m-au adus acolo unde voiam să ajung. Astfel am obţinut eu exact ce mi-am dorit: succes. Aceleaşi principii se aplică şi în cazul unei femei care vrea să fie „de cursă lungă”, iar nu o simplă aventură. Trebuie să controlezi ceea ce poţi controla – imaginea ta, felul în care te comporţi, felul în care le permiţi bărbaţilor să-ţi vorbească şi să te abordeze – şi te poţi folosi de asta pentru a avea relaţia pe care ţi-o doreşti.

Lasă-mă să-ţi explic mai bine ce vreau să zic: imaginează-ţi că eşti la o sală de sport şi că alergi pe bandă, îmbrăcată într-o bustieră roşie şi cu nişte pantaloni asortaţi, strălucitoare toată, lac de sudoare, făcându-ţi treaba concentrată şi arătând foarte bine şi sexy. Şi iată că în sală intră un bărbat arătos – chipeş, în formă, fără verighetă pe deget. În momentul în care începe să lucreze la un aparat situat aproape de tine, se manifestă chimia dintre voi doi: el îţi zâmbeşte, tu îi răspunzi; tu te muţi la un alt aparat, se mută şi el cât mai aproape de tine; el îţi aruncă priviri, tu faci la fel. În momentul în care aţi terminat amândoi de lucrat la aparate, el vine la tine şi sparge gheaţa:

„Se pare că ai muncit cu spor”, îţi spune privindu-te în ochi şi apoi coborându-şi privirea către şoldurile tale. „O femeie care are grijă de ea… Frumos”.

Modul în care îi răspunzi – felul în care controlezi acest schimb de implici este esenţial şi determină felul în care te va considera: o partidă de lungă durată sau o aventură. Dacă spui ceva de genul: „Ştii, o femeie trebuie

să fie atrăgătoare” şi apoi te întorci pentru ca el să te poată privi mai bine, atunci acel bărbat va face un calcul mental pentru a-şi da seama cât de repede poate să se culce cu tine şi dacă poate să-şi schimbe programul de antrenament ca să nu mai dea peste tine la sală după ce te va avea. Un bărbat îşi poate da seama doar după câteva cuvinte şi dintr-un simplu gest dacă eşti o femeie care poate fi cucerită cu uşurinţă – adică o femeie căreia îi place să se distreze şi care se menţine în formă doar pentru a arăta trăsnet, astfel încât bărbaţii care o privesc să se poată *realmente* bucura de ceea ce văd. Te asigur că ceea ce va spune ulterior reprezintă nişte tentative serioase de a te vrăji şi, dacă te laşi sedusă, te va domina cu uşurinţă. Şi apoi va merge mai departe.

Dar dacă îi răspunzi în felul următor: „Mulţumesc, sănătatea este importantă pentru mine şi antrenamentul este un mijloc extraordinar de a mă menţine în formă”, atunci bărbatul ştie că trebuie să-şi dea mai multă silinţă pentru a afla mai multe despre tine. Asta nu este o garanţie că te va considera o partidă de lungă durată – va trebui să schimbaţi mai mult de o replică pentru a ajunge la o astfel de concluzie – dar, cel puţin, nu te va cataloga imediat ca pe o femeie cu care poate avea o aventură. Comentariile tale l-ar putea face şi pe el să-ţi spună de ce se antrenează, fapt ce ar putea duce la o conversaţie mai profundă despre o preocupare comună pe care o aveţi amândoi, în ceea ce priveşte condiţia fizică. Iar asta l-ar putea face să-ţi pună şi mai multe întrebări, la care o femeie demnă de o relaţie de lungă durată are o groază de răspunsuri pe care le va formula în aşa fel încât să-i dea de înţeles că este o persoană serioasă, care caută un bărbat la fel de serios…

Chiar dacă îi dai de înţeles că eşti o femeie serioasă, asta nu înseamnă că el va fi interesat de tine. Unii bărbaţi nu vor decât aventuri şi nu au nicio intenţie de a construi o relaţie cu femeile cu care ajung în pat. Dacă ai întâlnit un

astfel de bărbat, nu-l ţine lângă tine, lasă-l să-şi vadă de drum. N-ar trebui să-ţi pese de el. Nu este bărbatul pe care-l cauţi. Ştii că, de-a lungul timpului, femeilor li s-a spus să nu rateze nicio ocazie atunci când un bărbat se arată interesat de ele, pentru că el ar putea fi „alesul”. Dar să ştii că această mentalitate este o mare prostie. Femeile sunt deştepte – fiecare dintre voi îşi poate da seama când este minţită de un prieten, când copiii au făcut vreo poznă şi când colegii de muncă nu se descurcă. Vă pricepeţi să le daţi de înţeles tuturor că nu sunteţi proaste, că-i mirosiţi de la o poştă şi că nu-i veţi lăsa să vă ducă de nas. Dar când vine vorba de relaţiile cu sexul opus, toate aceste cunoştinţe ale voastre parcă dispar în eter; uitaţi de puterea pe care o aveţi şi pierdeţi controlul asupra situaţiei, cedând în faţa oricărui moşneag care se uită la voi de două ori. Şi asta numai pentru că s-a uitat la voi de două ori.

Toc ceea ce vă îndemn să faceţi este să rămâneţi stăpâne şi pe astfel situaţii. Dacă ştiţi că un bărbat nu caută o relaţie serioasă nu înseamnă că acesta se va schimba pentru că, vezi Doamne, ieşiţi împreună şi sunteţi intimi. Poţi fi tu până şi singura femeie perfectă lăsată de Dumnezeu pe acest pământ – poţi fi cât se poate de capabilă să porţi o conversaţie interesantă, să pregăteşti micul dejun, să faci masaje la fel de uşor cum faci sandviciuri, poţi fi tu cât vrei de independentă (ceea ce înseamnă, pentru el, că nu vei atenta la portofelul lui) – dacă el nu este pregătit pentru relaţie serioasă, te va trata doar ca pe o femeie cu care vrea să aibă o aventură. Un exemplu perfect pentru această situaţie este ilustrat într-o scrisoare trimisă de o ascultătoare pentru emisiunea *Steve Morning Show* – este vorba de o femeie care începuse să-şi dea seama că nu era mai mult decât o distracţie pentru partenerul ei:

Mă întâlneam cu acest bărbat de şase luni şi totul a fost extraordinar, până în luna ianuarie a acestui an. Am

mers împreună să ne vizităm familiile, dar, dintr-odată, el a încetat să mă mai sune şi, atunci când îl sunam eu, părea încântat, dar apoi a început să fie foarte laconic. Plănuia excursii, iar apoi le contramanda. Şi când l-am întrebat dacă ar trebui să întrerupem legătura, a refuzat. Dar nici nu se comporta ca şi cum i-ar plăcea să îl bag în seamă. Nu ştiu ce s-a întâmplat şi încă îmi place de el, dar mă deranjează să ştiu că îl incomodează ceva despre care nu-mi spune nimic sau poate că şi-a găsit pe altcineva şi pe mine mă ţine de rezervă.

Bărbatul acesta este un aventurier şi, în sufletul ei, femeia respectivă ştie asta. Dar încă vrea să persiste în raport cu această relaţie şi să vadă dacă el se va comporta corect cu ea. Orice femeie într-o astfel de situaţie ar trebui să-l lase în pace pe bărbatul respectiv. În loc să investeşti timp şi energie într-o relaţie cu un bărbat care nu poate şi nu vrea să se ridice la nivelul aşteptărilor tale, mai bine lasă-l să plece. Iar când o să ai un alt bărbat în viaţa ta, preia controlul şi fă-i cunoscute regulile tale de bază încă de la început (vezi capitolul „Bărbaţii respectă standardele: impune câteva reguli"): „Nu-mi place să fiu sunată după 22:00, pentru că dorm copiii şi eu mă odihnesc". Sau: „Apreciez un bărbat care vine atunci când spune că vine şi care anunţă atunci când întârzie". Sau: „Şi nu fac sex cu nicio persoană până nu sunt sigură că avem o relaţie serioasă şi că omul respectiv este implicat – nu fac sex ocazional". Toate acestea pot fi reguli de bază acceptabile pentru orice bărbat care este interesat de tine. Dacă aceste reguli sunt prea aspre pentru el, va pleca de lângă tine, pentru că este un aventurier.

Dar dacă bărbatul este înzestrat cu nişte calităţi deosebite şi ştie că, pentru a avea o viaţă împlinită, are nevoie de o femeie care este şi ea, la rândul ei, înzestrată cu nişte calităţi deosebite, el va rămâne în preajma ta şi va continua conversaţia. Acest gen de bărbat este dispus să se implice într-o relaţie cu tine, nu doar să te vrăjească, să

obţină ceea ce-şi doreşte şi apoi să plece mai departe. Cum rămâne cu el? Este bărbatul pe care îl cauţi. El caută o relaţie de lungă durată şi, după ce ai constatat că merită să-i dedici din timpul tău, îl poţi lăsa să te ia acasă, să te pregătească, să te asezoneze, să te prepare la foc scăzut şi apoi să se înfrupte din tine de pe o farfurie splendidă.

Crezi că mai ai nevoie să afli nişte diferenţe între femeile făcute pentru o relaţie de lungă durată sau pentru o aventură? Citeşte în continuare:

1. O femeie care impune respect este serioasă; o femeie care îi permite unui bărbat s-o trateze cu lipsă de respect nu merită osteneala.

2. O femeie care este îmbrăcată cum trebuie – are părţile incitante acoperite, dar este sexy în acelaşi timp, este serioasă; o femeie care este îmbrăcată sumar şi care sugerează o atitudine sexuală nu merită osteneala.

3. O femeie care nu te lasă s-o pipăi peste tot în timp ce dansează este serioasă; o femeie care se comportă ca şi cum ar fi cea mai tare şi dansează ca o starletă nu merită osteneala.

4. O femeie care cere numărul de telefon al unui bărbat, fără să i-l dea pe al ei este serioasă; o femeie care îi dă unui bărbat care de-abia i-a oferit o băutură toate numerele ei de telefon nu este serioasă.

5. O femeie care poate să întreţină o conversaţie respectabilă cu un bărbat şi cu mama acestuia este serioasă; o femeie care se strâmbă la ideea că trebuie să vorbească cu mama unui bărbat nu este o partidă de lungă durată.

6. O femeie care se poate adapta în orice situaţie – poate să se descurce la o şedinţă cu părinţii, la o întâlnire de afaceri, la restaurant sau la un eveniment sportiv – este o partidă de lungă durată; o femeie care nu poate lega două propoziţii sau te face să înţelegi că n-o interesează să se facă înţeleasă nu merită osteneala.

7. O femeie care ştie că vrea să se mărite şi să aibă o familie şi îi face cunoscut acest lucru bărbatului de lângă ea este serioasă; o femeie care nu are niciun plan pentru relaţia ei dincolo de weekendul următor nu este o partidă de lungă durată.

8. O femeie demnă de prezentat prietenilor şi familiei este o partidă de lungă durată; o femeie pe care nu ne obosim s-o prezentăm familiei şi prietenilor nu este serioasă.

9. O femeie care zâmbeşte şi are grijă de ea şi, în general, este fericită cu viaţa pe care o duce este o partidă de lungă durată; o femeie care nu are grijă de ea şi este pesimistă tot timpul, are o atitudine negativistă şi nu ezită să lase baltă pe cineva la cea mai mică ezitare nu este o partidă de lungă durată.

10. O femeie care-şi manifestă recunoştinţa pentru tot ceea ce faci pentru ea este o partidă de lungă durată; o femeie care se comportă ca şi cum orice ai face n-o face fericită nu merită osteneala.

11. O femeie loială este o partidă de lungă durată; o femeie care este mereu în căutarea unui partener mai bun nu este de lungă durată.

12. O femeie care înţelege că un bărbat îşi validează bărbăţia prin ceea ce este, ceea ce face şi cât câştigă şi ştie cum să manevreze relaţia astfel încât să-i dea impresia că el este stăpân pe situaţie este o partidă de lungă durată; o femeie care îşi mânuieşte banii şi influenţa ca pe o sabie şi îşi minimalizează cariera şi contribuţia financiară nu este o partidă de lungă durată.

CUM SĂ-ŢI DAI SEAMA DACĂ CEL PE CARE L-AI ÎNTÂLNIT CAUTĂ O RELAŢIE DE LUNGĂ DURATĂ SAU NU:

1. Dacă bărbatul poartă cu tine discuţii foarte

superficiale, care nu par să treacă prea curând de suprafaţă, atunci el vrea doar o aventură; dacă pare cu adevărat interesat de nevoile, viaţa, dorinţele şi viitorul tău, atunci este în căutarea unei relaţii de lungă durată.

2. Dacă bărbatul râde de cerinţele şi de standardele tale, atunci caută o aventură; dacă pare dispus să se conformeze şi să respecte regulile tale, caută o relaţie serioasă.

3. Dacă-ţi cere numărul de telefon, dar nu te sună în maximum 24 de ore, nu vrea decât o aventură; imediat îţi arată este cu adevărat interesat de tine şi, deci, că este în căutarea unei relaţii de lungă durată.

4. Dacă te scoate în oraş şi te lasă pe tine să plăteşti sau îşi plăteşte doar propria consumaţie, bărbatul nu doreşte mai mult decât o aventură; dacă plăteşte el consumaţia, îţi arată că este dispus să-ţi ofere mai mult, ceea ce înseamnă că este în căutarea unei relaţii de lungă durată.

5. Dacă-ţi spune să vă întâlniţi într-un anumit loc la o anumită oră şi întârzie fără ca măcar să-ţi fi dat un telefon înainte, probabil că vrea o aventură; dacă apare atunci, la ora stabilită este o persoană serioasă.

6. Dacă nu-i întâlneşti niciodată prietenii, familia, colegii de muncă sau alte persoane care sunt importante pentru el, atunci nu doreşte decât o aventură; dacă te introduce în anturajul lui, s-ar putea să fie interesat de o relaţie de lungă durată.

7. Dacă inventează tot timpul scuze privind motivul din cauza căruia nu-i poţi cunoaşte prietenii şi familia, nu vrea decât o aventură; dacă este de acord să participe la întrunirile sociale sau de familie unde va fi prezentat prietenilor, familiei, colegilor tăi, s-ar putea să se gândească la tine ca la o relaţie de lungă durată.

8. Dacă se strâmbă numai la auzul cuvântului „copii”, atunci nu vrea decât o aventură; daca este dispus să-ţi

întâlnească copiii, apare cu cadouri şi relaţionează cu ei într-un mod care-i face să se simtă în largul lor, atunci s-ar putea să te considere o relaţie de lungă durată.

9. Dacă nu este stăpân pe situaţia lui financiară, emoţională şi spirituală, s-ar putea să nu caute decât o aventură. Dacă este capabil să asigure necesarul pentru o familie şi să te protejeze ca un bărbat adevărat, atunci s-ar putea să fie în căutarea unei relaţii de lungă durată.

10. Dacă pledează pentru o relaţie deschisă şi spune că nu-l deranjează să vă vedeţi şi cu alţi oameni, atunci nu doreşte decât o aventură; dacă doreşte o relaţie exclusivă şi este de acord să se întâlnească numai cu tine, te consideră o femeie demnă de o relaţie de lungă durată.

7
BĂIATUL MAMEI

În fiecare zi la Steve *Harvey Morning Show*, colega mea de emisie, Shirley, şi cu mine avem o rubrică foarte populară care se numeşte *Strawberry Letter 23*, în timpul căreia îi invităm pe ascultătorii noştri să ne lase să-i ajutăm în rezolvarea problemelor lor. Primim tot felul de emailuri şi scrisori de la oameni disperaţi, care doresc sfaturi pentru a şti cum să se descurce cu copiii lor obraznici, cu şefii foarte solicitanţi, cu partenerii infideli, cu copiii foarte alintaţi, cu rudele ahtiate după bani, cu prietenii îngrozitori şi cu câte şi mai câte. Da’ ce n-a ajuns la urechile noastre?! Unele întrebări sunt foarte triste, altele sunt atât de surprinzătoare încât rămâi mut şi mai sunt unele dintre ele te fac să dai din cap şi să te întrebi cum a rezistat persoana respectivă în situaţia respectivă. Oamenii care scriu aceste scrisori nu sunt singulari; fiecare problemă povestită în cadrul rubricii noastre este împărtăşită de alte mii de ascultători. Noi ne spunem părerea în legătură cu situaţia respectivă, în speranţa că

sfatul nostru va ajunge la toţi cei în căutare de soluţii.

Multe dintre scrisorile trimise la această rubrică mă emoţionează, dar una care m-a marcat recent era trimisă de o femeie; scrisoarea mi-a atras atenţia, avea până şi un motto: „M-am măritat cu un bărbat sau cu un băiat?”. În scrisoare, ea spunea că are 35 de ani şi că este căsătorită cu un bărbat de 30 de ani cu care a stat împreună 10 ani înainte de a se căsători, pas pe care îl făcuseră cu şase luni în urmă. Ea susţinea că, deşi relaţia lor este extraordinară, mama lui „dominatoare” o scotea din minţi. Iată o parte din ceea ce ne-a scris:

Mama lui îl controlează de parcă ar fi un copil mic. Îl sună şi-i spune să facă tot felul de lucruri. Sună la noi acasă seara târziu şi o aud cum urlă la el în telefon în legătură cu ceva cu care ea nu este de acord. Îl sună să-i ceară bani, să-i văruiască în casă, s-o ducă de la film, să gătească la ocazii speciale şi chiar să-i spele şi hainele. Ceea ce m-a determinat să vă scriu această scrisoare a fost că, acum, la 22:42, eu sunt singură acasă, pentru că mama soţului meu l-a chemat să se ducă s-o ajute să facă nişte prăjituri pentru o strângere de fonduri care va fi organizată mâine. Eu plănuisem să petrec seara cu soţul meu, dar, încă o dată, mama lui ne-a dat planurile peste cap. Nu mă înţelegeţi greşit, îmi place că el o respectă şi o ajută, dar, uneori, mă simt lăsată pe dinafară. Eu şi copiii noştri suntem puşi, câteodată, pe locul al doilea, pentru că el are mereu de făcut câte ceva pentru mama lui. În toţi aceşti ani, n-am vorbit cu nimeni despre asta, dar nu ştiu cât mai pot rezista… mama lui ne dezbină constant familia. Câteodată, am impresia că nu m-am măritat cu un bărbat… am nevoie ca el să se comporte ca un bărbat şi să preia controlul asupra situaţiei.

Eu o înţeleg pe autoarea acestei scrisori. Am auzit despre foarte multe femei care se confruntă cu această problemă: partenerii sunt foarte ataşaţi de mamele lor, la o vârstă la care te aştepţi ca bărbaţii să fie total

independenţi; această legătură puternică dintre mamă şi fiu le permite mamelor să controleze viaţa fiilor, de obicei în detrimentul relaţiilor romantice al bărbaţilor. Mama spune: „Sari!”, iar fiul întreabă: „Cât de sus şi când vrei să cobor?”, iar iubita/nevasta stă într-un colţ şi-şi dă ochii peste cap fără spună nimic, întrebându-se: (a) de ce nu ştie acest bărbat s-o mai şi refuze din când în când, (b) de ce are această femeie atât de multă putere asupra lui, (c) ce fel de instrument ar putea ea cumpăra/închiria/inventa pentru a-i despărţi pe cei doi, astfel încât el să se poată concentra pe ideea construirii unei vieţi împreună cu ea. Indiferent ce spune o astfel de femeie, indiferent ce face, indiferent de partea pe care ar întoarce problema, simte că nu poate concura cu Cealaltă Femeie – mama. Ea va descoperi mai multe motive pentru care bărbatul ei acceptă poziţia de băiat al mamei: mama refuză să taie cordonul ombilical şi să-l lase să devină bărbat; mama nu crede că există, pe lumea asta, o femeie destul de bună pentru băiatul ei; mama are ceva împotriva partenerei lui; el nu vrea să se maturizeze; îi face mereu pe plac mamei lui, pentru că aceasta îl răsfaţă foarte tare şi face tot ce vrea el. Motive sunt cu duiumul.

Pentru toate femeile care se confruntă cu această problemă: nu vă mai căutaţi tot felul de scuze şi recunoaşteţi că bărbatul de lângă voi este băiatul mamei pentru că voi îi permiteţi să fie astfel.

Hai să te fac să înţelegi de ce alege bărbatul să plece dintr-un pat cald în care se află o femeie frumoasă şi dezbrăcată, de ce se îmbracă, îşi ia cheile şi se urcă în maşină la 22:42, lăsându-şi soţia şi copiii singuri pentru a pleca în celălalt capăt al oraşului, să facă prăjituri în miezul nopţii pentru mama lui: pentru că mama i-a pus nişte condiţii de bază şi a stabilit nişte standarde pentru bărbatul respectiv, iar partenera lui n-a făcut asta.

Am spus deja cum funcţionează asta: bărbatul care te iubeşte devine bărbatul de care ai tu nevoie, dacă pui nişte

condiţii de bază, nişte standarde, astfel încât relaţia să meargă aşa cum vrei tu. Un bărbat adevărat este fericit şi dornic să trăiască după regulile tale, atâta timp cât el ştie care sunt aceste reguli şi că, respectându-le, o face fericită pe femeia iubită. Singurul lucru pe care-l ai de făcut este să stabileşti nişte reguli, să le spui răspicat la începutul relaţiei şi să nu te abaţi de la ele.

Dar dacă nu ai niciun fel de standarde sau de reguli, ghiceşte ale cui reguli le vei urma? Exact, pe ale mamei lui. Ea a fost prima femeie care i-a spus ce să facă şi ce nu; dacă ea i-a spus să se spele pe mâini înainte de a se aşeza la masă, să se întoarcă acasă înainte să se întunece, să se ducă la biserică duminica, să aibă grijă de sora lui când ies împreună afară şi întotdeauna – întotdeauna – s-o asculte şi să aibă încredere în ea, în mama lui, ia ghici ce va face bărbatul respectiv? El va respecta întocmai regulile mamei (în cea mai mare parte), pentru că nu vrea să suporte consecinţele faptului că nu-şi ascultă sau nu-şi respectă mama. De asemenea, el urmează aceste reguli pentru că-şi iubeşte mama, iar regulile ei (în mare) nu se schimbă; oh, se adaptează la vârsta fiului şi la împrejurări, dar o mamă are întotdeauna nişte reguli pentru fiul ei, indiferent de vârsta lui care presupun respect şi iubire necondiţionată faţă de ea, precum şi protejarea şi asigurarea strictului necesar de care are nevoie femeia care i-a dat viaţă. Ea nu va abandona niciodată aceste standarde şi condiţii de bază, fiul ei, dacă este responsabil, atent şi iubitor nu le va încălca niciodată. Asta până când va găsi o femeie pe care s-o iubească şi care să-l iubească şi să aibă destulă tărie ca să stabilească nişte reguli de bază şi nişte standarde ale relaţiei lor. Printre regulile de bază trebuie să se regăsească următoarele:

1. Trebuie să mă respecţi.

2. Eu şi copiii tăi trebuie să fim pe locul imediat următor după Dumnezeu şi înaintea tuturor celorlalţi.

3. Toţi cei care fac parte din viaţa ta trebuie să respecte relaţia noastră.

Dacă nu ai stabilit clar aceste reguli, iar mama lui nu renunţă deloc la ale ei, mai este de mirare că el te va lăsa singură în pat goală, noaptea, ca să se ducă să facă prăjituri pentru mama lui? Nu este vorba despre faptul că ea îl ţine din scurt pe bărbatul tău, ci că tu nu ţi-ai dat suficientă osteneală să iei frâiele relaţiei în mână. Gândeşte-te la ce a spus doamna care mi-a scris respectiva scrisoare: că ea se află într-o relaţie cu soţul ei de zece ani şi jumătate şi nici măcar o dată n-a pus piciorul în prag pentru a-şi exprima nemulţumirea, atunci când mama lui suna la ei acasă să-l cheme pe băiatul ei s-o ajute. „În toţi aceşti ani, n-am vorbit cu nimeni despre asta”, a scris ea. Aşadar, dacă ea nu i-a spus niciodată bărbatului ei că nu-i plăcea când îi lăsa singuri pe ea şi pe copii, dând fuga la mama lui, şi că nu-i plăcea când mama ţipa la el ca la un copil mic şi că nu îşi dorea ca el să gătească, să zugrăvească sau să-i spele rufele mamei, cum, mai exact, putea el să-şi dea seama că modul în care interacţionează cu mama lui violează standardele soţiei lui? Bărbaţii nu pot citi gândurile femeilor. Suntem incapabili să ne dăm seama dinainte de ceea ce vă doriţi.

Aşa că trebuie să-ţi expui dorinţele răspicat.

Doamna respectivă n-a menţionat nimic despre asta în scrisoare, dar eu bănuiesc că ea a ezitat să vorbească despre asta cu soţul ei, din cauză că-i era teamă că, dacă ar face-o, el ar părăsi-o, adică, dacă ar fi încercat să limiteze relaţia dintre el şi mama lui, el ar fi ales-o pe aceasta din urmă în detrimentul ei. Dar trebuie să-ţi spun că bărbaţii nu acţionează astfel; dacă soţul tău te iubeşte cu adevărat şi dacă este un bărbat adevărat, va găsi o cale de a o împăca atât pe mamă, cât şi pe soţie, astfel încât relaţia voastră să funcţioneze bine. În primul rând, trebuie să înţelegi că nu poţi concura cu această femeie: că i-a schimbat scutecele, ştie să gătească mâncarea lui

preferată exact aşa cum îi place, îi cunoaşte pe majoritatea prietenilor lui – dacă nu chiar pe toţi – şi îl cunoaşte chiar pe el mai bine decât oricine. Sângele ei curge prin venele lui. Dacă bărbatul îşi iubeşte mama şi se înţeleg bine, nu are rost să te bagi între ei. (Sincer, este mai bine să fii într-o relaţie cu un bărbat care îşi iubeşte mama, decât să fii lângă un bărbat care n-o suportă pe femeia care i-a dat naştere; voi face pe răutăciosul şi voi spune că acest tip de bărbat care-şi dispreţuieşte mama probabil că nu va fi capabil să se implice într-o relaţie stabilă şi bazată pe iubire alături de o femeie, dacă nu este apt să se descurce în cea mai importantă, evidentă şi uşoară relaţie dintre un bărbat şi o femeie, adică cea dintre mamă şi fiu; prin contrast, un bărbat care-şi iubeşte mama şi care o tratează cu respect va şti cum să se comporte şi cu tine.) Dar, în mod sigur, poţi manipula relaţia dintre partenerul tău şi mama lui, controlând-o atât cât poţi şi folosindu-ţi capacităţile pentru a stabili reguli de bază şi standarde pe care el trebuie să le respecte, astfel încât voi doi să puteţi să formaţi o familie. Femeia care mi-a scris acea scrisoare, pe care am reprodus-o anterior, în loc să compună scrisori pline de furie pe care să le trimită la diverse emisiuni în mijlocul nopţii, când bărbatul de lângă ea s-a strecurat afară din casă pentru a-şi ajuta mama, ar fi trebuit să se proptească în uşa de la dormitor şi să-i spună individului ceva de genul: „Uite, ştiu că-ţi iubeşti mama şi că ai face orice pentru ea, dar mie nu-mi convine să pleci şi să mă laşi singură cu copiii, acasă, pentru a-i face ei prăjituri. Dacă te hotărăşti să pleci la ea, atunci acolo să rămâi toată noaptea”.

Dacă vei proceda aşa nu înseamnă că eşti rea sau neînţelegătoare. Este inacceptabil să-i laşi pe copii şi pe mama lor singuri în casă, la ora 23:00 – chit că te duci să-i faci prăjituri mamei tale sau că mergi într-un club de striptis – dacă partenera ta este nemulţumită. Spunându-i bărbatului ei ce gândeşte, ea îi aduce la cunoştinţă

standardele pe care trebuie să le respecte pentru a rămâne în relaţia respectivă. Odată cu pronunţarea standardelor, mingea este în terenul femeii. Partenerul poate fie să se ducă să facă prăjituri, fie să acţioneze ca un bărbat şi s-o sune pe mama lui pentru a stabili nişte lucruri – să-i spună că nu poate veni în seara respectivă, dar că poate cumpăra în dimineaţa următoare, la prima oră nişte prăjituri pe care să i le aducă acasă. Poate că mama lui nu va fi mulţumită cu acest răspuns, dar ce-ţi pasă ţie? Tu nu poţi controla sentimentele ei în legătură cu acţiunile fiului ei şi nu poţi controla nici acţiunile fiului ei, dar poţi controla ceea ce simţi tu şi aşteptările tale de la partenerul tău.

Doamna care mi-a scris scrisoarea respectivă a aşteptat aproape unsprezece ani până să spună ceea ce simte, dar, dacă tu intri de-abia acum într-o relaţie cu un bărbat, va trebui să-i spui de la început ce te deranjează. Spune-i că nu ai de gând să intervii în relaţia dintre el şi mama lui, dar că nici nu vrei să concurezi cu ea, aşa că el va trebui să facă ceea ce trebuie făcut pentru a se asigura (a) că nevoile iubitei/logodnicei/ soţiei lui nu vor fi sub nicio formă pe locul doi şi (b) că mama lui înţelege că el trebuie să fie alături de femeia faţă de care şi-a declarat dragostea, pentru a o proteja. Nu-ţi face griji, el va înţelege că trebuie să facă asta; niciun bărbat adevărat nu are nevoie de mama lui mai mult decât de femeia pe care o iubeşte. El îşi dă seama destul de devreme că trebuie să se termine cu sprijinul pe care-l primeşte de la mama lui – haine, adăpost, educaţie, hrană etc. – atunci când ajunge la maturitate. În plus, este conştient că, dacă vrea să aibă o relaţie adevărată, bazată dragoste şi de durată alături de o femeie, trebuie să taie proverbialul cordon ombilical, astfel încât să poată trăi alături de noua lui familie, de propria lui familie.

Tot ceea ce trebuie să faci este să spui răspicat ce vrei de la el.

Spune-i pe şleau: „Am nevoie de tine aici ca să ai grijă de noi, să ne protejezi, să mă ajuţi la creşterea copiilor, să fii un exemplu pentru fiul nostru, care trebuie să vadă cum se comportă un bărbat adevărat, şi pentru fiica noastră, care trebuie să ştie ce înseamnă un bărbat adevărat, ca să îşi poată găsi şi ea unul într-o bună zi. Trebuie să fii capul familiei”.

Dacă îţi vei expune cerinţele în aceşti termeni, atunci cerinţele tale vor prevala în faţa celor ale mamei lui.

8
DE CE ÎNŞALĂ BĂRBAŢII?

Din punctul de vedere al bărbaţilor, răspunsul la întrebarea „De ce înşală bărbaţii?” este limpede ca lacrima. Nu aşa stau lucrurile şi din punctul de vedere al femeilor. Indiferent de cât de bune şi îndreptăţite sunt motivele lor, bărbaţii ştiu că femeile nu vor spune niciodată: „Ah! Acum am înţeles!”. Nu există cuvinte suficient de cuprinzătoare, nici experţi suficient de credibili pentru a putea dezbate şi prezenta această problemă într-un mod acceptabil pentru femei; în mod inevitabil, răspunsurile la această întrebare de milioane vor părea de doi bani.

Şi cine ar putea contrazice asta? Pentru (o mare parte dintre) femei, infidelitatea este de neconceput şi (la prima vedere) de neiertat... Voi nu puteţi înţelege de ce ar putea fi un bărbat infidel şi nici măcar nu pretindeţi că aţi înţelege. Te gândeşti că i-ai spus că-l iubeşti; i-ai oferit mintea ta, corpul şi timpul tău; te-ai mutat cu el; ai împărţit cheltuielile cu el; i-ai spălat rufele; i-ai gătit; i-ai născut copiii şi i-ai acceptat cu entuziasm cererea în căsătorie în faţa Domnului, a preotului, a mamei tale şi a tuturor prietenilor voştri, astfel încât tot ceea ce poate să facă bărbatul tău este să respecte una dintre cele mai sacre dorinţe ale tale: să-ţi fie credincios. El poate minţi (din când în când), poate trece peste anumite treburi gospodăreşti şi peste îngrijirea copilului, poate aduce mai puţini bani, poate fi mai atent cu prietenii lui şi cu mama lui decât cu tine şi poate fi mediocru atunci când sunteţi în intimitate, poate chiar să ia şi numele Domnului în deşert din când în când.

Dar stai să calce greşit faţă de partenera lui, atunci să vezi dezastru, nu glumă.

Acesta e felul meu de a spune că femeile suportă

multe lucruri.

Infidelitatea nu se numără printre ele.

Cât despre noi, bărbaţii? Noi înţelegem asta. Ştim ce trebuie să facem când vărsăm găleata cu lapte, suntem capabili să calculăm pagubele colaterale care vin odată cu faptul că am fost prinşi în fapt şi ştim că, pentru a reintra în graţiile unei femei pe care am înşelat-o – şi într-ale mamei, ale prietenilor ei şi ale oricui altcuiva care i-a împărtăşit sentimentele, încercând s-o ajute, să-şi revină după un eveniment atât de devastator – trebuie să facem un efort supraomenesc.

Cu toate acestea, suntem infideli.

De ce?

Scopul meu nu este de a justifica infidelitatea unui bărbat. Mai degrabă aş încerca să explic umil de ce ar putea ar fi tentat un bărbat să calce pe alături şi ce poţi face pentru a reduce şansele de a fi înşelată. Aşa că hai să lămurim puţin lucrurile. Bărbaţii înşală...

Pentru că pot.

Indiferent de ceea ce crezi tu despre sex, bărbaţii pur şi simplu nu văd în sex acelaşi lucru ca femeile. Pentru majoritatea dintre voi, femeile, actul sexual este unul emoţional – este un act de iubire. Asta este de înţeles, considerând fizica intrinsecă a actului; trebuie să te întinzi pe spate şi să laşi un obiect străin să intre în corpul tău. De-a lungul vieţii, ai fost învăţată că acest lucru trebuie să fie foarte intim, că actul trebuie împlinit cu cineva care înseamnă foarte mult pentru tine.

Prin contrast, când vine vorba de bărbaţi şi sex, nici emoţiile, nici însemnătatea actului nu trebuie să intre neapărat în ecuaţie. Este uşor şi foarte uşor – pentru un bărbat să facă sex, să revină acasă, să se spele bine cu apă şi săpun şi să se comporte ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Pentru noi, bărbaţii, sexul poate fi un act pur fizic

care nu are nimic de a face cu dragostea. Ia în considerare această scrisoare primită pe adresa aceleiaşi rubrici, *Strawberry Letter*, de la o femeie care s-a autocaracterizat ca fiind „îngrijorată”:

În timpul unei conversaţii pe care am avut-o cu soţul meu cu care sunt căsătorită de 20 de ani, l-am întrebat dacă va fi mereu satisfăcut făcând dragoste numai cu mine. A ezitat atât de mult înainte de a răspunde, încât ştiam că va răspunde negativ. Apoi a început să-mi explice că mă iubeşte şi că n-ar face nimic care să mă rănească, dar că, dacă i-aş da voie să facă sex cu alte femei, fără a intra în vreo relaţie cu ele, ar face-o. A spus că, pe măsură ce s-a maturizat, s-a tot întrebat dacă mai este atractiv din punct de vedere sexual şi că atenţia primită de la o femeie mai tânără i-ar creşte stima de sine. Apoi m-a întrebat dacă aş fi dispusă să-i dau voie să facă sex cu alte femei cărora le-ar putea spune de la bun început că îl interesează doar să facă sex, iar nu să aibă o relaţie cu ele. S-a oferit chiar să-mi răspundă la orice întrebare pe care aş fi putut să i-o pun, legată de întâlnirile lui, sau, în cazul în care n-aş vrea să ştiu nimic, să facă totul pur şi simplu, fără a-mi da detalii. Evident, soţul meu are o problemă cu monogamia. Ar trebui să consimt, astfel încât să elimin din start eventualitatea unor acţiuni pe ascuns? Ce-aş putea face pentru ca el să se răzgândească – dacă aş putea face ceva?

Răspunsul la ultima întrebare din această scrisoare este: „Nu prea multe”. Un bărbat poate să-şi iubească soţia, copiii, casa şi viaţa pe care a construit-o împreună cu cei dragi şi să se simtă foarte bine alături de soţia lui din punct de vedere fizic şi, cu toate acestea, să accepte să fie intim şi cu o altă femeie, fără să aibă măcar vreo remuşcare, pentru că sexul cu cealaltă n-a însemnat nimic pentru el. A fost ceva ce l-a făcut să se simtă bine din punct de vedere fizic, dar, din punct de vedere emoţional, în inima lui – declararea sentimentelor, asigurarea traiului

şi protecţia faţă de femeia pe care o iubeşte – nu s-a schimbat nimic, îi aparţine cu totul soţiei lui.

Acum treci această informaţie prin filtrul unui bărbat foarte puternic care, să zicem, are o soţie cu un serviciu la fel de prestigios şi de solicitant ca al lui. Nu susţin că ştiu ce se întâmplă în intimitatea unei astfel de căsnicii, dar, din afară, persoanele din cuplul respectiv ar putea părea cât se poate de fericite, îndrăgostite, sprijinindu-se reciproc. Cu toate acestea jobul soţiei ar putea presupune călătorii, soţul fiind nevoit să rămână singur şi să aibă grijă de casă, de copii şi, pe lângă asta, să mai respecte şi programul lui de lucru foarte încărcat, iar pentru a avea puterea să facă toate acestea se bucură doar de o conversaţie telefonică fierbinte care-l ajută să treacă peste întreaga perioadă în care n-are parte de sex. Crede-mă, în astfel de situaţii, multor bărbaţi li se pare just să fie infideli. Nici acest bărbat, nici altul în locul lui, nu poate rezista prea mult fără sex. Nu e vorba că nu-şi iubeşte nevasta. Însă bărbatul se întoarce acasă după o zi epuizantă, pregăteşte cina, are grijă ca cei mici să-şi facă temele. Este stresat. Mulţi bărbaţi gândesc în felul următor: mă duc la femeia cutare ca să mă relaxez, dup-aia mă întorc acasă, fac tot ce este de făcut şi îmi văd de treabă până ce se întoarce acasă femeia pe care o iubesc.

Pentru tine, acest fapt este ca un duş rece, dar, pentru un bărbat, este cât se poate de rezonabil. El trebuie să se simtă mai bine într-un fel sau altul şi, prin urmare, dacă nu poate face sex cu tine, va face cu altcineva! Tu vezi asta drept o trădare. Bărbaţii o văd ca pe un mod de a se relaxa, mai ales dacă…

Cred că pot scăpa basma curată.

Bineînţeles că bărbaţii vor lua în considerare ce riscă dacă sunt prinşi că-şi înşală nevasta. Dar, în majoritatea cazurilor, ei iniţiază o aventură extraconjugală încrezători

că vor scăpa neprinşi asupra faptului şi, în caz contrar, încrezători că, negând totul, vor scăpa basma curată.

— Eu obişnuiam să fac o poantă cu ajutorul căreia îi încurajam pe bărbaţi să mintă până la capăt. Le spuneam: „Nu mă interesează dacă cineva îmi fotografiază fundul într-o poziţie indecentă, cu numărul asigurării sociale ştampilat pe el, eu tot îi voi spune neveste-mii: „N-am fost eu – nu ştiu al cui o fi fundul ăsta care mai are şi numărul asigurării mele sociale imprimat pe el, şi tipul are şi aceiaşi pantofi ca mine, dar nu-s eu.»”

Glumă, glumă, dar majorităţii bărbaţilor nu le mai arde de glumă atunci când sunt prinşi. Un bărbat care înşală a calculat pagubele colaterale care rezultă de pe urma faptului că va fi prins – pierderea femeii pe care o iubeşte, a copiilor, a casei şi a liniştii sufleteşti – şi ştie că asta ar putea arunca în aer cu toate lucrurile care contează pentru el în viaţă. Ştim foarte bine ce înseamnă furia unei femei, bărbaţii ştiu asta mai bine ca femeile. Ştim că va cobori iadul pe pământ şi că vom avea mult de suferit dacă suntem prinşi înşelând.

Cu toate acestea, bărbaţii cred că n-au cum să fie prinşi. De fapt, noi credem că suntem foarte şmecheri şi că ne pricepem foarte bine să ascundem faptul că am fost infideli, gândindu-ne mereu că ceea ce nu ştii nu te poate afecta. Suntem destul de încrezători că dorinţa ta, ca femeie, de a fi într-o relaţie cu mine, bărbatul tău, este mai importantă decât orice lucru pe care îl fac şi care ar putea părea dubios, pentru că ştiu că tu vei face în aşa fel încât să-ţi înlături bănuiala – deoarece, pentru tine, este mai bine să fii cu mine, aşa imperfect cum sunt, decât să mă părăseşti şi să fii singură. Cel puţin noi, bărbaţii, asta sperăm. Şi cel puţin la început, aşa vei proceda. Dar, în momentul în care bănuiala devine realitate, bărbatul va minţi şi va nega.

Asta dacă îi pasă de tine.

În caz contrar – dacă bărbatul nu te vede alături de el în viaţa lui – nici măcar nu se va osteni să-şi acopere urmele sau să discute cu tine după ce l-ai prins. Îţi va spune pur şi simplu că s-a culcat cu altcineva pentru că…

Încă nu a devenit aşa cum vrea şi cum trebuie să fie, sau că încă n-a găsit cu adevărat ceea ce căuta.

S-ar putea să crezi că asta este o fugă de responsabilitate, dar poate fi realitatea. Are legătură cu felul în care bărbaţii se judecă pe ei înşişi în relaţie cu ceilalţi bărbaţi: am mai spus asta în introducere şi am mai repetat-o şi pe parcursul cărţii: noi suntem definiţi de ceea ce suntem, de ceea ce facem şi de cât de mult câştigăm. Şi dacă nu ajungem acolo unde ne dorim şi nu ne realizăm aşa cum vrem, atunci nu suntem pregătiţi să ne dăm seama cum vom reuşi, stând doar cu o singură femeie, să ne realizăm planurile, acelea de a deveni bărbaţi independenţi, maturi şi eficienţi. Doar ai auzit şi tu că bărbaţii zic încontinuu: „Când o să câştig destui bani, o să mă gândesc şi la luarea unor angajamente” sau „Întâi trebuie să obţin promovarea aceea, apoi o să-mi întemeiez şi o familie”. Bărbatul care spune asta încă încearcă să se desăvârşească şi în timp ce lucrează la asta, nu-şi organizează viaţa, astfel încât să aibă şi o relaţie serioasă. Îşi spune mereu că n-are timp pentru asta, că nu este o prioritate pentru el.

Acelaşi lucru poate fi valabil şi în cazul unui bărbat căsătorit, chiar şi când are copii. Un bărbat matur, care şi-a dat seama cine este, şi care este fericit cu ceea ce face şi cu cât câştigă, probabil că şi-a aranjat destul de bine viaţa; a devenit bărbatul care şi-a dorit să fie şi şi-a pus priorităţile în ordine: Dumnezeu, familia, educaţia, afacerea şi apoi orice altceva. Dar, dacă familia nu este pe locul al doilea, este o problemă, deoarece el se va dedica priorităţilor lui, oricare ar fi acestea, în ordinea stabilită de

el. Chiar dacă este deja căsătorit, are copii şi a făcut tot ceea ce trebuie să facă un bărbat pentru a-şi proteja familia şi a-i oferi tot ceea ce are nevoie, dar a decis că este mai important pentru el să facă altceva, atunci asta va face. Şi nu se va sincroniza cu nevoia ta de a-ţi fi fidel. Nici nu-ţi va spune asta în faţă şi va face tot ce-i va sta în putinţă să păstreze; relaţia cu tine, dar va avea ceva lăsat deoparte şi pentru el. Însă asta nu; are nicio legătură cu tine.

Am un prieten care este o persoană de succes, are mulţi bani, o familie frumoasă – cu alte cuvinte, are o viaţă ideală. Şi, într-o seară pe care o petreceam în compania câtorva prieteni, discutând despre gradul de satisfacţie pe care îl avem în ceea ce priveşte viaţa noastră, prietenul meu zice cu rânjet şiret: „Îmi iubesc soţia, frate, dar mai am una proaspătă lângă mine”. Toţi am rămas surprinşi – nu mă înţelege greşit. Dar am acceptat lucrul acesta din partea prietenului nostru, pentru că ştiam că încă nu-şi pusese în ordine priorităţile şi nici nu puteam face sau spune nimic ca să-l ajutăm. El este conştient că, din momentul în care o va fi înlăturat pe nevasta lui de pe lista de priorităţi, înseamnă că va fi pus altceva înaintea lui Dumnezeu şi a familiei. Dar măcar de şi-ar pune familia în ordine. Mă rog, dacă este tânăr, asta poate veni odată cu maturizarea mentală; cei în vârstă, spun că experienţa este de nepreţuit, dar e păcat că trebuie s-o plăteşti cu tinereţea. Desigur că maturizarea şi vârsta merg mână în mână, dar şi împrejurările au un cuvânt de spus; dacă un bărbat este spiritual şi are o relaţie cu Dumnezeu, el se va maturiza mult mai repede, deoarece credinţa îl va face să adopte şi să păstreze un cod moral mult mai strict. Şi acest cod moral îl va face automat să pună familia pe locul al doilea, pe primul fiind Dumnezeu. Astfel, prioritatea lui va fi să găsească o femeie care să-i desăvârşească viaţa, cineva care să poată fi mama copiilor lui – care îl poate face să se simtă complet.

Uneori, bărbaţii se maturizează şi fără prezenţa lui Dumnezeu în viaţa lor. Am un prieten care a avut tot felul de femei care făceau tot felul de lucruri pentru el şi, în cele din urmă, el a ajuns la un punct în care a zis: „Frate, am toate femeile astea şi pot să le determin să facă câte şi mai câte pentru mine şi să-mi ofere câte-n lună şi-n stele, dar tot nu sunt fericit. Nu am niciun pic de linişte sufletească şi nici nu-mi pot pune viaţa în ordine". Şi, în acel moment, a luat hotărârea să nu mai trateze femeile ca până atunci şi să-şi întemeieze o familie. Gata cu aventurile! Şi n-a avut cine ştie ce revelaţie divină. Pur şi simplu, şi-a dat seama că trebuie să facă altceva ca să fie fericit şi a realizat că putea deveni fericit numai alături de cineva foarte special.

Când un bărbat se bucură de această fericire, şansele lui de a fi infidel sunt minime, numai dacă...

Relaţia voastră nu mai este ca altă dată.

Da, s-ar putea să aibă legătură cu tine. S-ar putea că bărbatul pe care-l ai alături să-ţi spună că relaţia voastră nu mai are acea scânteie de la început, că nu-l mai atragi aşa cum se întâmpla odată – că nu te mai apropii de el aşa cum făceai atunci când eraţi îndrăgostiţi. Ştii cum e: vă simţiţi confortabil unul cu altul, aveţi o situaţie stabilă, copii, o casă şi apoi vă treziţi prinşi în rutina vieţii: plata facturilor, creşterea copiilor, mersul la serviciu şi menţinerea familiei. Apoi, bărbatul îşi dă seama că femeia care obişnuia să se îmbrace şi să se îngrijească pentru a fi atrăgătoare şi incitantă, nu mai are chef să facă nimic din tot ceea ce făcea pe vremea când erau îndrăgostiţi. De fapt, sexul a devenit plictisitor; ea vine acasă de la serviciu, unde a fost îmbrăcată frumos, unde a purtat tocuri şi a fost aranjată şi, când ajunge acasă, este epuizată. Şi acum, după o zi lungă de muncă şi după şi mai multă trudă prin casă, ea se bagă în pat îmbrăcată într-un

tricou şi cu prosopul în cap. Aproape că e nevoie de ameninţarea cu plutonul de execuţie doar ca să te poţi uita la ea.

Cu alte cuvinte, ceea ce se întâmplă acasă a devenit rutină. Şi bărbatului respectiv îi lipseşte scânteia care era acolo odinioară. Tu te-ai schimbat.

(Ştie că şi el s-a schimbat, dar nu vorbim despre el, ci despre tine.) Poate asta se conjugă şi cu faptul că are sentimentul că nu-l mai apreciezi cum o făceai pe vremuri. Mulţumirile sunt mai rare, discuţiile în contradictoriu mai dese – grijile par să se trezească odată cu voi dimineaţa şi să se bage în pat alături de voi, seara. Şi casa voastră nu mai seamănă cu ceea ce v-aţi dorit. Şi dacă bărbatul nu obţine acasă ceea ce îşi doreşte, are mari şanse să caute în altă parte, pentru că, ghici ce? El ştie că poate oricând se ducă la alta, în special când…

Cel mai important motiv dintre toate: întotdeauna se găseşte o femeie care vrea să se culce cu el.

Acesta este un adevăr pe care nicio femeie nu vrea să-l înfrunte. Imaginează-ţi că orice femeie ar spune: „Eşti însurat, nu pot să mă culc cu tine”. Ştii câte relaţii şi mariaje ar mai exista încă în prezent? Bărbaţii pot înşela pentru că există atât de multe femei dispuse să se ofere bărbatului altei femei. Desigur, din când în când se întâmplă ca femeile să fie păcălite şi să nu ştie că bărbatul cu pricina este deja luat. Dar, în general, ele ştiu că au de-a face cu un bărbat însurat. Da, există şi femei care n-au niciun fel de standarde sau de cerinţe şi care au probleme majore în ceea ce priveşte respectul de sine, predispuse, astfel, la a fi înşelate şi dispuse, la rândul lor, să înşele. Dacă aceste femei ar abandona tendinţa spre infidelitate, incidenţa acesteia ar scădea semnificativ. Şi modul de a ieşi din acest cerc vicios al înşelăciunii este să faci exact ce

te-am învăţat în această carte: stabileşte-ţi nişte standarde şi condiţii, explică-le bărbatului şi respectă-le (vezi capitolul 9), învaţă să-l cunoşti *cu adevărat* pe cel de lângă tine adresându-i cinci întrebări esenţiale, pentru a şti dacă trebuie să avansezi în relaţie (vezi capitolul 10) şi urmează regula celor 90 de zile (vezi capitolul 11). Şi apoi, spune-i toate aceste lucruri şi fiicei tale. Dacă nu vei reuşi, infidelitatea va fi în continuare o problemă.

Aşadar, doamnelor, motivele pe care vi le-am prezentat aici sunt principalele motive din cauza cărora bărbaţii vă înşală, dar credeţi-mă că mai sunt multe altele. Un bărbat va găsi întotdeauna un motiv pentru a-şi justifica greşeala şi justificările vor diferi de la bărbat la bărbat şi de la femeie la femeie. Ceea ce este important să înţelegi tu este că, indiferent de motivele pentru care un bărbat este infidel, el ştie ceea ce ştii şi tu: că este greşit să te implici într-o relaţie, să promiţi să-i rămâi fidel partenerului şi apoi să-ţi încalci promisiunea, mai ales dacă aceasta a fost una dintre cerinţele partenerului tău. Femeile pot întoarce problema pe foarte multe părţi şi pot face asta mult timp, găsindu-şi tot felul de scuze: „N-am făcut ce trebuia” sau „N-am fost suficient de bună”, „Nu l-am iubit aşa cum ar fi trebuit”, „Cealaltă femeie era mai bună ca mine”, dar adevărul este că el n-ar fi trebuit să-şi înşele iubita. Aşa că femeile trebuie să scape de vina de a se considera responsabile pentru infidelitatea bărbatului, şi trebuie să facă asta pentru binele lor. Deoarece este paralizant să te simţi vinovată pentru tot; asta te poate împiedica să evoluezi în următoarea relaţie. Pur şi simplu, nu poţi merge înainte, dacă te uiţi tot timpul în urmă.

Chiar şi aşa, poţi limita riscul viitoarelor infidelităţi masculine. Impune nişte standarde mai ridicate decât în relaţia anterioară. Vezi tu, de fapt ai mult mai multă putere decât crezi pentru a controla ceea ce ţi se întâmplă – ai puterea convingerii, a intuiţiei, a sugestiei, toate acestea sunt standarde care te ajută să te protejezi. Dacă îi spui

unui bărbat dinainte că-i tolerezi multe lucruri, dar că înşelatul nu este unul dintre ele, atunci lui îi va fi foarte clar că, dacă te va înşela, te va pierde. Şi dacă, oricum, va face asta? Va trebui să fii pregătită să-l laşi să plece şi să mergi mai departe. Nu se poate să afli că partenerul tău te-a înşelat, să-l tragi la răspundere, să rămâi alături de el pentru ca apoi să-i pui la îndoială orice mişcare şi să-l cicăleşti în legătură cu ceea ce face mereu. Asta ar însemna că, de fapt, nu l-ai iertat cu adevărat şi nu faci decât să-l împingi să te înşele din nou. Va trebui ori să-l laşi să plece, ori să ai puterea să-l ierţi cu adevărat şi să găseşti o cale să mergi mai departe alături de el.

Uneori, un bărbat apreciază o femeie doar după ce o pierde. Dar nu ni se întâmplă aşa tuturor? Unii bărbaţi înşală pentru că nu i-a pedepsit nimeni înainte pentru asta. Nu uita că un bărbat care te-a înşelat şi care te vede plecând, dacă îi pasă de tine, în acel moment este foarte vulnerabil şi pregătit să înveţe. Dacă vrea să te recâştige, o va lua pe calea cea dreaptă şi va face orice pentru că a fost la un pas de a-şi pierde iubita şi familia, ceea ce înseamnă că va face aproape orice pentru a-ţi reintra în graţii. Va munci să-ţi recâştige încrederea, îţi va respecta cerinţele pentru a reintra în echipă. Asta înseamnă că, dacă va trebui să vină acasă la o anumită oră, să sune dacă întârzie, să-ţi aducă flori în fiecare săptămână, să găsească o bonă pentru a putea ieşi cu tine seara în oraş, chiar să se ducă şi la psiholog sau să-ţi spele rufele, dacă trebuie să facă toate aceste lucruri până ce tu vei fi convinsă că s-a schimbat, atunci chiar asta va face. Odată ce se confruntă cu o pedeapsă şi îşi spune conştient: „Vai de mine, era cât pe ce să pierd aproape tot ce am mai de preţ pe lumea asta”, bărbatul va face orice pentru a deveni un om mai bun.

Asta înseamnă că-ţi va fi uşor să-l ierţi şi că nu vei fi bănuitoare? Nu. Dar, în cele din urmă, el îţi va recâştiga încrederea şi va fi dispus să facă asta cu ajutorul tău. Nu-i

va conveni să-l întrebi tot timpul unde a fost, nu-i va plăcea că nu veţi mai putea fi intimi atâta timp cât tu vei fi furioasă şi îi va fi foarte greu să meargă la psiholog cu tine. Dar în adâncul lui, el ştie că şi în sufletul tău se duce o luptă. Ştie că din cauza lui s-au întâmplat toate astea – ştie ce a făcut şi înţelege mult mai bine decât crezi care sunt consecinţele, implicaţiile şi repercusiunile. Noi înţelegem că trebuie să ne purtăm povara şi ştim că ne va fi foarte greu. Crede-mă, ştiu asta. Pentru că mi s-a întâmplat şi mie. Şi li s-a întâmplat multor bărbaţi. Oricât de puternic ai fi, n-ai cum să nu calci strâmb. Nu cunosc niciun asemenea caz. Poate că există, dar eu n-am auzit de aşa ceva. Dar cunosc câţiva bărbaţi puternici care au învăţat să se îndrepte, să meargă acasă, să aibă grijă de familia lor. Toţi pot face asta în cele din urmă. Eu unul am reuşit; acum mă duc direct acasă. Am reuşit. Şi ghici ce? Mai ştiu o mulţime de astfel de bărbaţi – oameni de divertisment, sportivi, directori etc, – care s-au transformat în cei mai buni soţi şi taţi din lume şi şi-au asumat toate responsabilităţile aşa cum trebuie; Dumnezeu, familia, educaţia şi afacerea. Şi soţiile lor? Au devenit şi ele mai bune în timpul acestui proces, încercând să recreeze puţin din acea magie pe care o aveau la începutul relaţiei. Femeia vine de la serviciu şi, în loc să se descalţe de pantofii cu toc, îi ţine în picioare şi-i şopteşte soţului la ureche să vină după ea în dormitor pentru un desert înainte de cină. Sau îi zâmbeşte mai mult, pare ceva mai fericită, este un pic mai spontană, îşi apreciază mai mult partenerul şi-i şi arată asta.

Aşa a păţit unul dintre prietenii mei cei mai buni. Soţia lui a aflat că el o înşela şi l-a părăsit. S-a mutat la mama ei timp de 7 luni şi l-a luat cu ea şi pe fiul lor. Tipul era distrus. Adică slăbise îngrozitor. Ne duceam să-l scoatem în oraş şi el niciodată nu avea chef. Întotdeauna ne-am oferit să-l ducem la amanta lui, măcar să se simtă mai bine, dar o refuza şi pe ea. „Am terminat-o cu ea”,

spunea el. „Mi-am ratat căsnicia, fiul meu a plecat – i-am pierdut pe oamenii pe care îi iubeam cel mai mult şi-i vreau înapoi”.

I-a trebuit un an şi jumătate ca să-şi recâştige soţia. Nu ştiu ce se întâmplă acum în casa tor, dar ştiu sigur că soţul ei a devenit unul ideal. Orice bărbat însurat poate lua lecţii de la el. Dar pentru asta a trebuit să i se întâmple două lucruri: primul, a trebuit să-şi dea seama ce este cu adevărat important pentru el şi ce înseamnă să pierzi asta; al doilea, a trebuit să-şi dea seama că trebuie să-şi restructureze priorităţile: mai întâi Dumnezeu, apoi familia. Acum se duce acasă în fiecare seară. Câştigă bani, este foarte fericit şi familia lui n-are nicio grijă. Şi am auzit-o pe soţia lui spunând: „Noul meu soţ este total diferit”.

Ei trăiesc aşa fericiţi de 33 de ani. Acum, el este un tip extraordinar, iar ea, o femeie fericită.

PARTEA A TREIA
Regulile jocului

Cum să câştigi

9
BĂRBAŢII RESPECTĂ STANDARDELE: IMPUNE CÂTEVA REGULI

Trebuie să-ţi spun câteva lucruri despre soţia mea, Marjorie. Este foarte talentata şi mă sprijină foarte mult. Este la fel de frumoasă în interior pe cât este la exterior. Este credincioasă. Este o mamă extraordinară. Este elegantă. Îi pasă de mine, mă respectă şi mă adoră.

Dar trebuie să ştii că are nişte standarde de care sunt conştient şi pe care le respect din prima zi în care am cunoscut-o.

Totul a început pe vremea când ţineam spectacole în Memphis. Ea a venit însoţită de o altă femeie foarte atrăgătoare. Nu m-am putut abţine. M-am oprit la mijlocul poantei şi am zis: „Scuză-mă, ştiu că nu mă cunoşti, dar într-o bună zi, am să mă căsătoresc cu tine”. Ea a râs şi mi-a spus: „Nu mă cunoşti”. Dar nu-mi păsa şi i-am zis asta şi ei. Am ştiut în momentul acela că, într-o bună zi, ne vom căsători (desigur, asta era mai degrabă o dorinţă decât o certitudine).

Poate că şi ea ştia asta sau, cel puţin, poate i-a plăcut ce a auzit, chiar dacă în seara în care i-am adus la cunoştinţă acel plan al meu ea a dispărut, pentru ca, apoi, să reapară două seri mai târziu, la un alt spectacol de-ale mele, prilej cu care am rugat-o să vină în culise şi să discutăm puţin. Ea a fost de acord, ne-am împrietenit repede şi am început să ne întâlnim. Dar apoi fiecare a pornit pe drumul lui. Cu toate acestea, niciunul dintre noi

nu uitase prietenia care ne legase şi, din când în când, luam legătura unul cu celălalt.

În cele din urmă, ne-am reîntâlnit şi am început să ne vedem din nou. Relaţia a devenit serioasă destul de repede, amândoi dându-ne seama că am irosit timp preţios la un moment dat şi că nu voiam să mai riscăm din nou. Totuşi, chiar dacă eram conştient că eram îndrăgostit de această femeie şi ea de mine, încă mai păstram legătura cu unele iubite pe care le avusesem după divorţ, când am început să mă văd iar cu diverse femei, Ei bine, într-o seară, când Marjorie era în vizită la mine, în New York de Sf. Valentin, una dintre acele femei m-a sunat pe mobil. N-am discutat noi multe, i-am spus că vom vorbi altă dată când voi trece pe la ea prin oraş, apoi am închis. Nici măcar nu m-am gândit că Marjorie a auzit conversaţia, cel puţin nu părea s-o fi auzit. Cu toate acestea, ar fi trebuit să-mi fi dat seama că nu era aşa. Avea un simţ care o ajuta să nu piardă nimic, şi, în acea noapte, când m-am întors de la baie, la ora 3:00, Marjorie stătea îmbrăcată în hol, cu valiza în mână. Voia să mă părăsească, să renunţe la relaţie.

„Unde pleci?”, am întrebat-o. Răspunsul ei m-a făcut să-mi dau seama atunci şi acolo, în mijlocul holului şi în toiul nopţii, că ea era aleasa inimii mele.

„N-am de gând să fiu distracţia nimănui”, mi-a spus ea pe şleau, cuva Liza în mână. „Nu cred că eşti pregătit pentru ceea ce am eu să-ţi ofer. Am copii, am o viaţă bună şi-mi doresc un bărbat care să-mi desăvârşească familia. Dacă îţi doreşti şi tu asta: mă găseşti în Memphis”.

După ce mi-am ridicat privirea, am rugat-o să-mi mai dea o şansă, i-am luat geanta din mâna şi mi-am rupt telefonul în două. O mai pierdusem o dată – pe această femeie frumoasă, inteligentă, dulce – şi niciuna nu era mai potrivită pentru mine, pentru noi, pentru copiii mei. În acel moment mi-am dat seama că nu-mi doream pe nimeni

altcineva în viaţa mea.

Cu alte cuvinte, am devenit bărbatul de care avea nevoie pentru că ea avea destul de mult bun-simţ încât să impună nişte condiţii pentru a face să meargă relaţia în care se afla. Ştia că voia o relaţie monogamă, un parteneriat cu un bărbat care să fie un soţ şi un tată dedicat. Ştia, de asemenea, că acest bărbat trebuie să-i fie fidel, credincios şi să fie dispus să facă tot ceea ce trebuie pentru a ţine familia unită. Totodată, mi-a spus clar că vrea să fie tratată ca o doamnă tot timpul – adică să i se deschidă portiera la maşină, să i se tragă scaunul când se aşază la masă, să fie sărbătorită la aniversări, de Ziua Mamei, să primească daruri cu aceste ocazii. Aceste cerinţe sunt importante pentru că de ele depinde comportamentul celorlalţi; ele sunt importante şi pentru mine, pentru că mă ajută să-mi formez o hartă virtuală legat de ceea ce trebuie să fac pentru a mă asigura că ea primeşte tot ceea ce-i trebuie. De altfel, toată lumea ştie că, dacă mama e fericită, toată lumea e fericită. Şi misiunea mea în viaţă este să ştiu că Marjorie este fericită.

Bărbaţii nu pot îndeplini această misiune fără ajutorul vostru, al femeilor; noi nu putem să bănuim care sunt nevoile şi dorinţele unei femei, pentru că ele se schimbă de la femeie la femeie. Bărbaţii sunt foarte simpli şi logici; dacă ne spui, pur şi simplu, ce-ţi place şi ce nu-ţi place, vom face tot ce putem pentru a ne ridica la nivelul aşteptărilor tale, mai ales dacă vrem să construim o relaţie. (Dar ai grijă să nu-i spui unui bărbat de la prima întâlnire tot ce-ţi place; îţi voi spune de ce pe parcursul acestui capitol.)

Sincer, noi nu suntem programaţi să ne dăm seama singuri de aceste lucruri. Chiar suntem fericiţi când ne spui pe şleau care sunt dorinţele tale. Şi trebuie să ni le spui de la început ca să ne dăm seama dacă suntem pregătiţi pentru provocare, nu după două săptămâni de relaţie, nu la două luni după ce am făcut sex, nu la doi ani

după ce ne-am căsătorit. Vrem să le auzim atunci, la bar, când savurăm împreună un cocteil. Pentru că astfel vom şti cum trebuie să ne comportăm, mai ales dacă suntem cu adevărat interesaţi de relaţie.

Trebuie să înţelegi că acest capitol nu este o autorizaţie pentru a începe să-ţi prezinţi lista de dorinţe imediat ce un bărbat se apropie de tine. Ne place puţină atmosferă. Vrem o situaţie anume, adică să-i spui unui bărbat ce-ţi doreşti fără a-i lăsa impresia că îi prezinţi o listă de revendicări. Totul constă în modul de livrare; dacă îi spui solicitările tale în mijlocul unei conversaţii şi ele par acceptabile şi le prezinţi în cuvinte calde, unui bărbat îi va fi mai uşor să le înţeleagă şi să le respecte.

Gândeşte-te ce nedumerit o să se uite bărbatul la tine, dacă tu îl vei apostrofa spunând: „Nu voi tolera un bărbat care nu-mi înţelege rolul de mamă, dacă ai o problemă cu copiii mei şi cu restul familiei mele, atunci ai o problemă cu mine!”. Asta e ca şi cum ai asculta o bandă stricată; în cel mai fericit caz, el se va gândi că eşti supărată sau, în cel mai rău caz, că eşti nebună şi că probabil aşa este şi familia ta. Dar imaginează-ţi cum s-ar simţi bărbatul, dacă te controlezi şi-i spui ceva de genul: „Ştii, am doi copii şi ei sunt pe primul loc în viaţa mea, pentru că părinţii mei m-au învăţat cât de importantă este familia”. Atunci, el va şti că tu eşti una dintre acele fete bune – drăguţe, responsabile şi orientate spre o familie. Dacă nu este tipul potrivit pentru tine, va trece la următoarea femeie – una fără standarde, care este dispusă la orice. Dar dacă este vorba de un bărbat care îţi împărtăşeşte convingerile în ceea ce priveşte importanţa unei familii, va continua să vorbească cu tine şi să asculte care sunt şi celelalte cerinţe ale tale.

În continuare, vei găsi alte câteva exemple pe care le-am scris pentru tine, pentru a-ţi da seama cum trebuie să-ţi expui cerinţele în faţa unui bărbat care te atrage:

***În loc să-i spui unui bărbat că* „nu suporţi” să întârzie, spune-i ceva de genul:** „Toată lumea este ocupată în prezent – cu siguranţă, timpul este preţios, nu-i aşa? Eu încerc să-mi respect promisiunea de a ajunge undeva la o anumită oră. Dacă întârzii, întotdeauna anunţ dinainte”.

În traducere: tocmai i-ai spus unui bărbat că ai pretenţia ca partenerul tău să ajungă undeva la ora stabilită şi să fie destul de politicos să te sune înainte, dacă întârzie. Acum, el ştie că trebuie să plece mai devreme pentru a ajunge la tine la timp şi că este necesar să aibă telefonul încărcat, căci poate va trebui să dea un telefon de urgenţă.

În loc să-i spui unui bărbat: „Dacă tu te întâlneşti şi te culci şi cu alte femei, atunci eu nu sunt potrivită pentru tine”, mai bine spune-i ceva de genul: „Întotdeauna sunt sinceră cu bărbatul cu care mă întâlnesc; dacă simt că vreau să mă văd şi cu alţi oameni în afară de el, îi spun dinainte, pentru ca el să poată hotărî dacă vrea să continuăm relaţia aşa cum este sau să-mi ceară să mă întâlnesc numai cu el”.

În traducere: tocmai i-ai spus unui bărbat că ai pretenţia ca partenerul tău să fie cinstit şi deschis în ceea ce priveşte parametrii unei relaţii – dacă are de gând să se joace, trebuie să-ţi spună acest lucru pentru a putea să iei decizii inteligente şi raţionale în legătură cu situaţia respectivă. De asemenea, i-ai spus că puteţi discuta această problemă, că puteţi decide împreună ceea ce vreţi de la relaţia respectivă, în loc să impuneţi cu forţa anumite lucruri.

În loc să-i spui unui bărbat: „Dacă partenerul meu nu-mi este credincios, nu are ce să mai caute lângă mine”, mai bine i-ai spune ceva de genul: „Duminica este ziua mea preferată din săptămână, pentru că merg la biserică şi

mă întâlnesc cu oameni care au aceleaşi convingeri ca mine. După slujbă, mă simt foarte împlinită, ştiu că o să am o săptămână extraordinară”.

În traducere: tocmai i-ai dat de înţeles bărbatului că te temi de Dumnezeu, că eşti o femeie care merge la biserică şi care ia credinţa în serios şi, în felul acesta, îi oferi şi ocazia de a-şi exprima părerea în legătură cu acest subiect.

În loc să-i spui unui bărbat: „Am trei copii şi două joburi, pentru că tatăl copiilor nu face nicio para chioară, aşa că orice bărbat care vrea să aibă de-a face cu mine ar trebui să aibă bani şi să fie dispus crească nişte copii aşa cum trebuie sau, dacă nu, să-şi vadă de treabă” mai bine îi spui: „Este foarte important pentru mine să fiu o mamă bună şi datoria mea, în parte, este să mă asigur că şi copiii au un tată bun. Sunt o persoană independentă, dar îmi dau seama ce bine ar fi pentru copiii mei să fie şi un bărbat bun în viaţa lor”.

În traducere: tocmai i-ai spus foarte clar că, deşi eşti capabilă să ai grijă singură de copiii tăi, îţi dai seama de importanţa de a avea un bărbat bun în peisaj – un bărbat care să fie dispus să se implice în relaţie alături de tine şi care va fi apreciat în calitate de tată şi soţ bun, şi asta e tot ce-şi doreşte un bărbat, puţină apreciere din când în când.

Ai prins ideea? Procedând astfel, ne oferiţi informaţii valoroase despre femeia de care suntem interesaţi. Dar, cel mai important, ne spuneţi care sunt standardele voastre, chiar dacă le deghizaţi într-o conversaţie plăcută.

Aşa e şi cu siropul de tuse; este, indubitabil, un medicament, dar are, în plus, şi un gust bun.

Trebuie să spun că, deşi bărbaţii apreciază o femeie care le spune de la început ce pretenţii are de la o relaţie, cred cu tărie ca femeile trebuie să mai şi cedeze din când în când şi să-i dea bărbatului libertatea de a face ceea ce crede. Cred că una dintre cele mai mari greşeli pe care le

fac femeile la începutul unei relaţii este să-i spună bărbatului care sunt toate lucrurile pe care îi place să le facă pentru ea, fără a-i da vreo şansă să-i arate că este dispus *să facă* toate acele lucruri; adică este frumos că-ţi place să faci plimbări lungi pe plajă, să primeşti ciocolată de Sf. Valentin şi crini vara. Dar cum îţi vei mai da seama cât de creativ, imprevizibil şi generos este un bărbat, dacă tu îi spui tot timpul ce trebuie să facă pentru ca tu să zâmbeşti, fără a-i lăsa libertatea de-a încerca să-şi dea singur seama de asta? Să fii sigură că, dacă îi spui unui bărbat că-ţi place să-ţi trimită trandafiri roşii la serviciu, să luaţi cina la restaurantul tău de suflet şi să-ţi ia produse Chanel de ziua ta, el exact asta îţi va oferi – nimic mai puţin, dar, cu siguranţă, nici nimic mai mult. Şi tu te vei bucura de toate acestea la început. Dar, după un timp, el nu va mai face ceea ce i-ai spus, pentru că ţi-a oferit ceea ce ai vrut. Şi tu vei crede că, odată ce a încetat să-ţi ofere acele lucruri, s-a schimbat. Şi parcă te văd cum le vei spune prietenelor tale: „Nu ştiu ce s-a întâmplat, înainte făcea tot ceea ce-mi plăcea”.

Făcea tot ceea ce îţi plăcea pentru că tu îi ziceai să facă aşa.

Filosofia mea? în loc să-i spui ce-ţi place, spune-i ce nu-ţi place şi apoi vezi cum reacţionează. Lasă-l să-şi dea singur seama cum să te încânte. Spune-i pe şleau: „Nu-mi place să stau în casă în weekend”. Sau: „Nu-mi place când un bărbat nu mă tratează ca pe o doamnă”. Sau: „Nu-mi place să merg mereu la acelaşi restaurant”. Apoi, pe măsură ce relaţia va înainta, vezi cum acţionează. Cu siguranţă că îţi vei da seama cum gândeşte şi ce este dispus să facă de unul singur. Nu-ţi place să mergeţi mereu la aceleaşi restaurante? El va trebui să caute locuri noi şi interesante în care să te ducă. Nu-ţi place să stai acasă sâmbăta? El va învăţa să te ducă la un concert sau la o expoziţie sau se va uita în ziar să vadă ce evenimente sunt în oraş în perioada respectivă, astfel încât să-ţi poată

face nişte propuneri. Ştie că nu-ţi plac oamenii care nu pun preţ pe familie? Atunci el le va aduce cadouri copiilor sau se va oferi să îi ducă în parc şi, indiferent de cât de incomod sau comod îi va fi, va merge acasă la mama ta pentru a face un grătar, deoarece ştie că-ţi plac bărbaţii care-şi petrec timpul cu familia. Analizează-l: vezi dacă-ţi deschide portiera de la maşină, dacă-ţi trage scaunul când te aşezi la masă, dacă-şi închide telefonul când e cu tine pentru a se putea dedica numai ţie. Apoi, dacă nu-şi dă seama cum să te facă fericită, tu vei putea să decizi dacă este capabil să-ţi ofere ceea ce ai nevoie şi ceea ce vrei.

Bineînţeles, pentru a-i putea spune unui bărbat care sunt standardele cale şi pentru a-l convinge de importanţa respectării lor, trebuie, mai întâi să le identifici. În continuare există o listă cu nişte întrebări la care ai putea să te gândeşti atunci când îţi formulezi cele zece cerinţe personale mai importante. În spaţiul liber, poţi face adnotări.

1. Ce fel de bărbat cauţi? (De exemplu, amuzant? Muncitor? Generos?)

...

2. Cum vrei să evolueze relaţia? (Vrei să fii sunată periodic? Vrei să primeşti mesaje? Vrei să vă întâlniţi de cel puţin trei ori pe săptămână? Vrei să plătească el mereu consumaţia?)

...

3. La ce nivel de comunicare te aştepţi? (Vrei o relaţie deschisă? Sau vrei să vă întâlniţi doar numai voi doi? Ar trebui să discutaţi despre acest aspect?)

...

4. Ce vrei de la un bărbat din punct de vedere financiar? (Vrei să fie bogat? Vrei să câştige mai bine decât tine? Te deranjează dacă munceşte din greu?)

...

5. Vrei un bărbat care îşi doreşte copii şi o familie?

…

6. Trebuie să fie credincios/religios?

…

7. Te deranjează dacă este divorţat sau dacă are copii?

…

8. Poţi ajuta un bărbat să-şi realizeze visul? Te poţi adapta planului lui?

…

9. Ce aşteptări ai de la familia, lui? (Ar trebui să te înţelegi cu mama lui? Te deranjează dacă el nu se înţelege cu ea? Sau dacă nu are tată?)

…

10. Ce ar trebui să fie ei dispus să facă pentru a te curta? (Ar trebui să te caute mereu? Să-ţi dea cadouri scumpe?)

…

10
CELE CINCI ÎNTREBĂRI OBLIGATORII

Tocmai mă întorsesem de la Hollywood şi mă confruntasem cu tot felul de lucruri până la vârsta de 38 de ani, cât aveam pe atunci. Unul dintre lucrurile care m-au fascinat cel mai mult era viaţa unei vedete foarte faimoase, al cărei nume nu-l voi divulga. Îţi voi spune doar ca bărbatul ăsta le avea pe toate – bani, faimă şi o groază de femei frumoase. L-ar fi pus pe gânduri până şi pe Hugh Hefner, făcându-l să se întrebe cum e să fie *în pielea lui*. Vreau să spun că acest bărbat era înconjurat de femei superbe. De foarte multe femei superbe. Tot timpul. Şi eram uimit, pentru că nu înţelegeam cum poate avea un singur bărbat atâtea femei frumoase. Nu puteai spune că nu arăta bine, dar erau alţii care aveau şi mai mulţi bani, şi mai multă faimă şi care arătau şi mai bine. Cu toate acestea, el avea în preajmă o mulţime de femei frumoase tot timpul, fără să fie legat de vreuna. Auzisem şi eu de astfel de bărbaţi care aveau în jurul lor numai supermodele, dar, când am văzut unul cu ochii mei, am fost uimit să constat că totul este adevărat. Mă întrebam cum de stăteau toate acele femei cu tipul respectiv, deşi fiecare era conştientă că nu e singura lui relaţie.

Şi voiam să ştiu cum reuşea el să facă asta (nu neapărat ca să mă căpătuiesc şi eu cu nişte supermodele, ci pentru că, pur şi simplu, eram uluit de fenomenul respectiv). Aşa că am discutat cu acest tip şi cu o groază de alţi bărbaţi care aveau „relaţii” similare şi i-am întrebat direct: cum de reuşiţi să le ţineţi pe aceste femei lângă voi? Şi fiecare dintre ei, chiar şi cel mai cunoscut din grup, a râs, a dat din cap şi a spus cam aşa: acele femei caută bani, faimă şi un stil de viaţă anume pentru care sunt dispuse să facă multe lucruri – nu neapărat bune. „Dar ele îşi dau seama” – am întrebat eu foarte serios – „că asta nu

duce nicăieri?”. Unul dintre bărbaţi a dat din cap mai insistent şi a spus pur şi simplu: „Nu ştiu unde le va duce asta pentru că ele nu întreabă niciodată”. Şi a adăugat: „Ce-ar trebui să le spun? Că le folosesc doar pentru sex şi pe post de accesorii? Ăsta este adevărul”.

Am rămas stupefiat.

Cu cât adresam mai des aceleaşi întrebări tipilor aflaţi în situaţii similare, auzeam mereu acelaşi răspuns. De fiecare dată când îi întrebam ce-ar fi schimbat situaţia în cazul femeilor cu care erau, fiecare bărbat mi-a spus aproximativ acelaşi lucru: dacă vreuna dintre ele ar fi venit la mine şi m-ar fi întrebat de la început care sunt intenţiile mele, i-aş fi spus de la început că nu vreau o relaţie serioasă. Dar ele nu întreabă nimic, mi-a spus fiecare, pentru că au impresia că o să mă cucerească, aşa că ajung să le colecţionez. Vedeta masculină care părea maestră în astfel de „relaţii” mi-a spus simplu: „Am destule femei, deci, atunci când una mă ia la întrebări, nu sunt nevoit să-i răspund deoarece, pentru fiecare astfel de femeie sunt altele două care nu mă interoghează”.

Spune-i cum vrei: nebunie, greşeală, nesimţire, oricum. Dar asta-i realitatea. Şi felul acesta de a gândi al bărbaţilor nu este specific doar celebrităţilor, crede-mă. Ci fiecărui tip, fie că este vorba de doctori sau avocaţi, şoferi sau vânzători. Unii dintre ei au la fel de multe femei ca şi prietenii mei celebri şi femeile care roiesc în jurul lor sunt la fel de frumoase ca orice supermodel. Fie că eşti una dintre femeile care împarte un bărbat cu alte 3 sau cu 30 de femei, tot faci parte dintr-o colecţie. Şi amândoi ştim că asta nu e bine.

Scopul tău este să eviţi să faci parte dintr-o colecţie.

Eu cred că primul pas în acest scop este să-ţi înfrunţi teama de a pierde un bărbat, confruntându-te cu el. Pentru început, nu trebuie să-ţi mai fie frică. Cei mai de succes oameni din lume recunosc că este mult mai decent să-şi

asume riscuri pentru a obţine ceea ce-şi doresc, decât să stea cu mâinile în sân de frică să rişte. Aceeaşi filosofie poate fi aplicată şi în cazul întâlnirilor: dacă faptul că spui deschis ce pretenţii ai înseamnă că rişti să pierzi un bărbat, atunci acesta este un risc pe care trebuie să ţi-l asumi. Frica este paralizantă; sunt prea multe femei care le permit bărbaţilor să le trateze nerespectuos, să nu depună niciun efort şi să nu se implice într-o relaţie alături de ele pentru că le este teamă că, cerându-le toate acestea, ei le vor abandona. Dar cum rămâne cu noi, bărbaţii? Noi ştim toate acestea şi profităm din plin. Nu uita că jocul este vechi şi neschimbat. Şi fiii mei îl vor juca, pentru că vor putea şi pentru că vor exista femei care le vor permite asta. Dar poţi să-ţi susţii regulile de la început şi să-ţi schimbi strategia, astfel încât să nu te păcălească nimeni.

Cum faci asta? Asigură-te că bărbatul de lângă tine îşi expune *foarte clar* punctul de vedere în ceea ce priveşte aşteptările lui de la viaţă şi de la relaţia cu tine. În acest scop, adresează-i cinci întrebări fundamentale pentru a-ţi da seama imediat ce valori are tipul respectiv şi cum ai putea să faci parte din planurile lui. Am identificat aceste întrebări după ani întregi în care am observat cum păcălesc bărbaţii femeile, cum le cad acestea în plasă şi punându-mi întrebări atât mie, cât şi prietenilor mei care se pricep la astfel de jocuri: „Dacă aş fi femeie, cum aş putea evita toate acestea?”. Aceste întrebări sunt extraordinare şi, pe baza răspunsurilor, vei primi informaţiile de care ai nevoie pentru a afla mai multe despre bărbatul din viaţa ta sau despre bărbatul pe care speri să-l atragi în viaţa ta. Adresându-i aceste întrebări, îţi vei da seama dacă trebuie să continui relaţia sau dacă trebuie s-o iei pe alt drum.

Observaţie: n-are rost să tergiversezi adresarea acestor întrebări. Foloseşte-te de ele imediat ce te simţi atrasă de un bărbat pe care l-ai întâlnit. Dacă întrebările

tale îl lasă rece, nu este nicio dramă: ai dreptul să fii informată. Şi dacă nu este dispus să-ţi răspundă la ele, atunci ştii de la bun început că nu este potrivit pentru tine.

Aşa că hai să vedem care sunt întrebările.

Nu uita: să nu-ţi fie teamă!

ÎNTREBAREA NR. 1
CARE SUNT OBIECTIVELE LUI PE TERMEN SCURT?

Dacă ai de gând să pui bazele unei relaţii cu un bărbat, ar trebui să ştii care sunt planurile lui şi cum se îmbină acestea cu lucrurile fundamentale care definesc un bărbat – cine este, ce face şi cât câştigă el. Aceste trei aspecte, aşa cum ţi-am mai spus, sunt foarte importante pentru orice bărbat matur şi tu ai tot dreptul să ştii ce face el în prezent şi ce planuri are pentru următorii 3 – 5 ani, pentru a deveni cu adevărat un bărbat matur şi realizat. Răspunsul lui te va ajuta să stabileşti dacă vrea să faci parte din planurile lui de viitor sau nu. De asemenea, vei şti că este cazul să baţi în retragere, dacă bărbatul respectiv nu are niciun gând.

Dacă are un plan, este minunat. Comportă-te ca şi cum ai fi foarte interesată şi pune-i cât mai multe întrebări, fă pe detectivul entuziast şi curios, aşa cum numai tu ştii să fii. Bărbaţilor le place să vorbească despre ei înşişi. Noi facem asta pentru că ştim că, pentru a te putea impresiona, trebuie mai întâi să te cucerim. Aşa că lasă-te impresionată de un bărbat cu cât te vei dovedi mai curioasă şi mai interesata, cu atât vei afla mai multe de la el. Spune-i chestii de genul: „Oau, cum ai ajuns să lucrezi în acest domeniu?” sau „Ce interesant! Ce trebuie să faci ca să ai atât de mult succes?”. Şi apoi ascultă – cu atenţie. Cât vorbeşte, trebuie să fii atentă şi să-ţi dai seama dacă munceşte din greu pentru a-şi atinge scopurile sau dacă

este doar un visător care spune vrute şi nevrute. De asemenea, trebuie să-ţi dai seama dacă te vezi alături de el în planurile lui de viitor; dacă ştii care sunt acestea, poţi să-ţi dai seama imediat dacă vrei să stai lângă el sau dacă trebuie să te retragi. De exemplu, dacă el îţi spune: „Sunt tehnician la o firmă de cablu, dar fac facultatea la seral pentru a obţine o diplomă de inginer ca să pot avansa” atunci ştii că tipul respectiv are un plan pentru realizarea căruia chiar acţionează. Poate chiar te vezi ajutându-l să înveţe sau sprijinindu-l la absolvire, sfătuindu-l cum să devină dintr-un simplu muncitor care instalează cabluri, un inginer care ajută la construirea tehnologiei pentru firma de cablu. Ideea este că el are un plan şi că încearcă să-l realizeze. Asta înseamnă că încearcă să se realizeze, să devină bărbatul potrivit în raport cu ceea ce cauţi la un partener adevărat.

Dar dacă-l întrebi care sunt ţelurile lui pe termen scurt şi el îţi spune ceva nebunesc de genul: „Vând ziare pe stradă şi acum sunt administrator la un bloc, dar, în următorii ani, vreau să cumpăr zece blocuri pe strada cutare”, atunci vei şti sigur că nu poţi continua relaţia respectivă. La fel se întâmplă şi cu bărbaţii care îşi expun ţelurile pe termen scurt, dar nu au niciun plan pentru a le realiza. De exemplu, dacă un bărbat spune că visul lui este să devină producător de filme, dar nu face nimic în acest sens – nu face niciun stagiu de practică şi nici nu lucrează într-o companie de profil, nu scrie sau citeşte scenarii, nu se interesează de industria filmului ca să poată profita de anumite oportunităţi, ori n-a mai lucrat de patru luni şi n-are de gând să activeze în domeniu – atunci este clar că bărbatul respectiv nu are niciun plan serios. Şi, în acest caz, nu are nici cum să-şi realizeze scopurile pe termen scurt, sau poate că nu are niciun scop şi vorbeşte fără noimă. Oricum ar fi, ar fi culmea să i te alături. Rămâi la planurile tale. Desigur, există o şansă ca el să reuşească să se adune şi să răzbată în această industrie, dar de ce

trebuie să te implici în aşa ceva? Dacă el are acest vis nebunesc, încearcă să-ţi dai seama dacă este destul de motivat încât să facă orice pentru a-şi îndeplini visul.

ÎNTREBAREA NR. 2
CARE SUNT OBIECTIVELE LUI PE TERMEN LUNG?

Crede-mă, atunci când un bărbat are idee despre ce vrea să realizeze în zece ani şi şi-a analizat viitorul, a şi calculat ceea ce trebuie să facă pentru a realiza ceea ce şi-a propus. Asta înseamnă că are perspectivă şi că îşi planifică paşii, pentru a ajunge unde îşi doreşte. Dacă el îţi spune ceva prostesc de genul: „Încerc să trăiesc de pe o zi pe alta”, fugi cât vezi cu ochii. Dacă planurile lui pe termen scurt coincid cu cele pe termen lung, nu mai sta pe gânduri. Pleacă imediat. Pentru că este clar că nu şi-a analizat viitorul şi nu s-a gândit la viaţa lui sau că nu te vede alături de el şi că nu are niciun motiv să-ţi spună ţie tot felul de detalii despre asta. Tot ceea ce poate face este să te aburească. Dacă nu are niciun plan, de ce îl mai vrei lângă tine?

Bărbatul alături de care ar trebui să te gândeşti să-ţi petreci timpul ar trebui să aibă un plan – un plan bine gândit, în care să te vezi inclusă şi tu. Deoarece, crede-mă – aşa cum ţi-am spus şi în capitolele precedente – bărbatul are întotdeauna un plan. Eu, cel puţin, am avut unul atunci când am început să lucrez în calitate de comediant. Am ştiut înainte de a spune prima glumă în faţa publicului că, în cinci ani, aveam să devin cap de afiş şi să fac cel puţin 2.500 de dolari pe săptămână. Concentrat asupra scopului meu, în curând am început să câştig 2.500 de dolari pe săptămână şi să fiu şi fericit. Cu toate astea voiam să devin cap de afiş şi am ridicat miza: acum voiam să câştig între 5.000 şi 7.000 de dolari pe săptămână.

Mi-au trebuit 8 ani, dar am reuşit să-mi ating scopurile financiare şi am fost din nou bucuros.

Şi apoi l-am întâlnit pe Sinbad. Pe atunci, Sinbad lucra la un club de comedie în Birmingham, unde devenise atât de cunoscut încât câştiga între 50.000 şi 70.000 de dolari pe săptămână numai la acest club. În fiecare zi. Şi am ştiut că vreau şi eu aşa ceva. Succesul lui m-a făcut să-mi dau seama că era ceva în legătură cu toată treaba asta cu comedia – că trebuia să-mi stabilesc un plan pe termen lung, care să-mi permită să mă bucur de stilul de viaţă pe care-l putea atinge un comediant. Am vrut ajung la *televizor* pentru a-i putea asigura familiei mele un trai care să o facă să fie mândră de mine. Aşa m-am gândit eu, iar apoi mi-am făcut un plan corespunzător pentru a realiza acel lucru. Acum ştiu că nu avea cum să-mi fie uşor – că a fost nevoie de timp, pentru că erau foarte puţine cluburi de comedie unde puteai câştiga atât de mulţi bani şi că trebuia să ai cunoştinţele necesare şi echipa potrivită pentru a putea ajunge acolo. Dar ideea este că aveam un plan pe termen lung, ştiam care sunt paşii pe care trebuia să-i fac pentru a ajunge acolo. În cele din urmă, mi-am atins scopurile şi nu numai.

După ce vei auzi răspunsurile pe care ţi le dă potenţialul tău partener la aceste prime două întrebări, îţi vei da seama în profunzime cu ce fel de om ai de-a face. Nu-ţi lega viaţa de un om care n-are niciun plan, pentru că vei vedea că, dacă el nu ajunge nicăieri, mai devreme sau mai târziu în vei împotmoli şi tu.

ÎNTREBAREA NR. 3
CARE ESTE PĂREREA LUI DESPRE RELAŢII?

Aceasta este o întrebare cu mai multe subpuncte, care încearcă să surprindă felul în care percepe un bărbat o gamă largă de relaţii – plecând de la ce simte pentru

părinţii sau copiii lui până la legătura lui cu Dumnezeu. Fiecare răspuns pe care îl va da va revela şi mai multe despre el – dacă este serios în ceea ce priveşte implicarea, în ce fel de familie a crescut, ce fel de soţ şi tată ar putea fi, dacă are vreo relaţie cu Dumnezeu etc. Şi singurul fel în care vei afla răspunsul la toate aceste întrebări este să-i adresezi această întrebare. Şi asta înainte să-l săruţi, poate chiar înainte să ieşiţi la întâlnire – profită de ocazie pentru a închega o conversaţie telefonică grozavă. Şi nu fi timidă sau nervoasă când îl interoghezi, pentru că ce altceva ai putea face dacă nu să vorbeşti cu bărbatul respectiv? Dacă are o problemă legată de aceste discuţii, ceva nu este în regulă. Uită de el.

Mai întâi, trebuie să afli ce părere are despre familie. Ce crede despre acest subiect? îşi doreşte o familie? Ce crede despre copii? Dacă ai un copil, spune-i bărbatului respectiv despre el – este dreptul lui să ştie, dar, mai important, este treaba ta să afli dacă face faţă rolului de tată. Dacă el nu vrea copii şi tu vrei, atunci poţi pune capăt relaţiei de la bun început. (Trebuie să ştii că, odată ce un bărbat spune că nu vrea copii, probabil că nu se va răzgândi, indiferent de cât de puternice sunt sentimentele lui pentru tine.) În plus, dacă nu-i plac copiii şi tu deja ai, unde crezi că va duce relaţia voastră?

Apoi întreabă-l cum este relaţia dintre el şi mama lui. Aceasta este prima relaţie pe care o are un bărbat cu o femeie şi, dacă are un istoric bun în această privinţă, atunci sunt şanse ca el să ştie cum să se poarte cu o femeie şi să ştie cum să iubească, să întreţină şi să protejeze nu numai o femeie, ci şi o familie. Noi învăţăm să ne protejăm mama, învăţăm să-i oferim diverse lucruri. De la ea deprindem fundamentele dragostei. Dar dacă bărbatul nu se înţelege cu mama lui, sunt mari şanse să nu se înţeleagă nici cu tine. Dacă îţi spune ceva de genul: „Frate, eu şi mama mea? Nu prea ne înţelegem...", uită numărul lui de telefon şi mergi mai departe.

După ce afli ce sentimente are bărbatul faţă de mama lui, întreabă-l şi despre tatăl lui. Dacă a avut o relaţie bună cu tatăl lui, atunci probabil că i-a fost indus un set de valori pe care îl va aduce şi în potenţiala voastră familie. Ştiu că mulţi dintre bărbaţi au crescut fără taţi, dar există şanse ca bărbatul de care eşti interesată să fi avut un model masculin în viaţă, care i-a arătat ce înseamnă bărbăţia, sau poate că tocmai absenţa acestuia l-a învăţat câteva lucruri despre ceea ce nu trebuie să facă atunci când va fi părinte. Oricum, pune-i bărbatului întrebări în legătură cu relaţia dintre el şi tatăl lui. În funcţie de răspunsurile lui, îţi vei putea da seama ce fel de tată va fi.

De asemenea, va trebui să-l întrebi şi despre relaţia lui cu Dumnezeu. Dă-mi voie să fiu direct: dacă întâlneşti un bărbat care nu are nicio relaţie cu Dumnezeu, care nu merge la biserică şi nici nu are de gând să meargă vreodată şi care nu are niciun sistem de credinţe la care să se raporteze ca la o lumină călăuzitoare, atunci este o problemă la mijloc. Până la urmă, care ar putea fi barometrul lui moral, dacă nu Dumnezeu? La ce se va raporta, pentru a-ţi fi loial? Ce-l va face să rămână alături de tine şi copii? Ce-l va face să se simtă întreg? Nu spun că n-ar trebui să te întâlneşti cu un bărbat care nu merge la biserică sau care are un sistem diferit de credinţe faţă de al tău. Dar, dacă sistemul lui de credinţe este fundamental diferit de-al tău, s-ar putea să aveţi o problemă.

Următoarele două întrebări ar trebui să i le adresezi bărbatului după ce aţi discutat şi v-aţi întâlnit o perioadă. Ideal ar fi să i le adresezi înainte de a face sex. Însă îi poţi adresa aceste întrebări şi după ce v-aţi bucurat de „prăjiturică”. Răspunsurile s-ar putea să fie mai dureroase, dar, cel puţin, vei şti adevărul.

ÎNTREBAREA NR. 4
CE CREZI DESPRE MINE?

Va trebui să-i adresezi această întrebare bărbatului după câteva întâlniri, pentru că el are nevoie de timp să te cunoască. Dar răspunsul lui este foarte important, pentru că îţi vei da seama ce planuri are în ceea ce te priveşte. Aţi ieşit la mai multe întâlniri şi aţi discutat foarte mult, ştii ceva despre el, dar, normal, vrei să ştii ce gândeşte şi el despre tine. Crede-mă că a fost *ceva* în mintea lui în momentul în care te-a abordat pentru prima dată. A fost atras de ceva – i-au plăcut părul tău, ochii, picioarele, îmbrăcămintea. N-a venit până la tine doar ca să faceţi o plimbare împreună. Dincolo de atracţia iniţială, în timp, bărbaţii constată dacă eşti genul de femeie cu care ar vrea să se culce şi să treacă mai departe, la altă parteneră, sau cu care ar vrea să aibă o relaţie şi de la care ar vrea mai mult. Tu îţi vei da seama de toate acestea din răspunsul lui.

Ia aminte la vorbele lui. Iată cam cum vor decurge lucrurile, pentru că fiecare bărbat va răspunde la această întrebare aproximativ în următorul fel: „Cred că eşti extraordinară, o mamă grozavă, eşti amuzantă, foarte frumoasă, mă înnebuneşti, eşti energică, muncitoare, foarte inteligentă. Cred că eşti genul de femeie cu care m-aş putea vedea”; el va spune toate chestiile astea generale pe care noi, bărbaţii, ştim că vrei să le auzi. Totuşi, răspunsul ăsta nu îţi demonstrează că s-a gândit superficial la tine. Aşa că procedează în felul următor: „Aa, crezi că sunt bună? Ce te face să spui asta, mai exact?”. Apoi stai şi ascultă. Dacă nu-ţi poate da un exemplu concret despre cum ţi-ai arătat tu bunătatea înseamnă că bărbatul respectiv nu se gândeşte cu adevărat la tine în vederea unei relaţii serioase. Dar dacă-ţi spune: „Îţi mai aduci aminte de ziua mamei mele, când m-ai sunat să-mi aminteşti să-i iau un cadou? Mi s-a părut un gest cu adevărat drăguţ!”. Dacă-ţi zice că eşti o mamă grozavă, pune-l să-ţi dea exemple de lucruri care îl fac să spună

asta despre tine şi tot aşa, indiferent de calitatea pe care ţi-o atribuie. În funcţie de cât este el de exact în exemplificarea trăsăturilor despre care susţine că îi plac la tine, vei şti care sunt intenţiile lui. Dacă poate să-ţi dea detalii exacte înseamnă că a fost atent la tine şi că a încercat să-şi dea seama dacă vrea să fiţi în continuare împreună, adică dacă se vede într-o relaţie serioasă cu tine. Şi asta ar putea însemna că sunteţi pe aceeaşi lungime de undă.

ÎNTREBAREA NR. 5
CE *SIMŢI* PENTRU MINE?

Întrebarea aceasta nu trebuie confundată cu cea anterioară. A gândi ceva despre cineva şi a simţi ceva pentru cineva sunt două chestii total diferite. Dacă un bărbat nu poate spune ce simte pentru tine după o lună de întâlniri înseamnă că nu simte nimic pentru tine, ci doar vrea ceva de la tine. Întreabă-l pe bărbatul pe care-l ai în vedere ce simte pentru tine. Poate că va deveni confuz şi nervos: „Ţi-am spus mai înainte, cred că eşti…” Trebuie să-l întrerupi şi să-i spui: „Nu, nu, vreau să ştiu ce simţi pentru mine”. S-ar putea să se foiască pe scaun, să se scarpine în cap, să-şi aprindă o ţigară, să facă orice pentru a evita să-ţi dea un răspuns sau să-ţi zică ceea ce vrei să auzi. Dar va trebui să-l faci să-ţi răspundă.

Nu te supăra dacă nu-ţi răspunde imediat. El trebuie să apeleze la acea parte din el care nu-i place, adică la partea emoţională. Bărbaţii nu se descurcă prea bine la capitolul acesta şi le vine greu să-şi exprime emoţiile. Îi este la îndemână să-ţi răspundă la întrebări despre Dumnezeu, despre mama lui şi copii, dar, prin adresarea unei întrebări de natură emoţională, bărbatul trebuie să-şi inspecteze sufletul, iar ADN-ul masculin nu ne permite să ne exprimăm sentimentele faţă de oricine. Dar asta nu

înseamnă că trebuie să renunţi. Răspunsul lui trebuie să fie ceva de genul: „Când nu te văd, mi-e dor să vorbesc cu tine, mereu mă întreb ce faci şi atunci când eşti în preajmă, mă simt mai bine – eşti femeia pe care o căutam”. Cu alte cuvinte, răspunsul lui trebuie să te facă să te simţi extraordinar. Poate nu este încă îndrăgostit de tine, dar este nebun după tine şi probabil că se gândeşte că l-ar tenta o relaţie de lungă durată cu tine, deoarece, momentul în care începe să-ţi facă declaraţii şi să te plaseze pe un loc de pe care îţi poate oferi diverse lucruri şi te poate proteja, el se vede alături de tine în viitor şi exact din aceste motive vrei să fii cu bărbatul respectiv.

Răspunsul: „Cred că eşti faină” nu are nicio treabă cu ceea ce am spus mai înainte, doamnelor. Şi dacă, după ce i-ai adresat bărbatului întrebarea cu pricina, îţi dai seama că sentimentele lui pentru tine nu sunt foarte profunde – că nu este cu gândul la tine – trebuie să-l laşi în pace. Rupe legătura cu el până ce auzi şi simţi din partea lui lucrurile pe care crezi că trebuie să le simtă un om cu care eşti dispusă să construieşti o relaţie.

Noi, bărbaţii, suntem foarte conştienţi că trebuie să răspundem la aceste întrebări şi orice bărbat adevărat va face întocmai. Chit că femeia nu va agrea răspunsurile, noi tot i le vom oferi. Dacă bărbatul te refuză, nu-ţi mai pierde vremea. Nu-ţi imagina că merită să aştepţi să-i pui întrebările respective mai încolo – că îl vei lăsa să se mai acomodeze cu tine – pentru că toate sunt speranţe deşarte. Vei descoperi, mai repede decât crezi, că nu acesta este bărbatul pe care îl vrei şi vei începe să discuţi cu prietenele tale: „Ştii, m-am culcat cu el şi nu mai ştiu nimic despre el, nici nu ştiu dacă îi plac copiii…” Evită aceste situaţii. Fii puternică, pentru că este dreptul tău să cunoşti toate aceste răspunsuri de la început. Prin regula celor 90 de zile, expusă în capitolul următor, vei descoperi că trebuie să-i pui bărbatului aceste întrebări în primele luni

ale relaţiei.

Dacă eşti deja într-o relaţie şi nu cunoşti răspunsurile la aceste întrebări, poţi să i le adresezi şi partenerului, pentru a clarifica situaţia. Sau pentru a consolida ceea ce ştii deja, fie că simţi că trebuie să pui capăt relaţiei, fie că vrei să te convingi că te îndrepţi în direcţia corectă.

Răspunsurile lui te-ar putea ajuta să te eliberezi înainte de a investi şi mai mult într-o relaţie care nu va evolua aşa cum vrei. Sau te-ar putea face să spui: „Oau, mă bucur că sunt împreună cu acest bărbat”.

Trebuie să ştii, de asemenea, că noi, bărbaţii, chiar dacă îţi vom răspunde la întrebări pentru că ne place să vorbim despre noi înşine, răspunsurile noastre s-ar putea să ne facă s-o privim într-o altă lumină pe femeia care ne adresează întrebările. Cu siguranţă, vrem să cunoaştem şi părerea femeilor în toate aceste privinţe, dar cu siguranţă că nu vom aduce noi vorba despre asta – mai ales dacă intenţiile noastre nu sunt tocmai pure. Dar din felul în care discuţi tu pe marginea acestor probleme, bărbatul de lângă tine ar putea aflǎ ceva despre tine, ceva ce l-ar putea face să se creadă că are o femeie pe cinste lângă el. Să zicem că el îţi spune că vrea să fie inginer şi că face facultatea la seral pentru a obţine diploma şi tu îi spui că ai vreo câţiva prieteni care sunt ingineri şi că te oferi să-i faci cunoştinţă cu ei ca să-i mai dea câte un sfat legat de carieră. Odată ce-i întinzi o mână de ajutor, el ar putea să gândească astfel: „Oau, femeia asta este interesată de scopurile şi ambiţiile mele. Este dispusă să mă ajute. Poate că ea m-ar putea ajuta să progresez”. Şi s-ar putea să vrea să progreseze alături de tine.

Vezi, pe măsură ce obţii anumite informaţii de la el, te lămureşti şi tu în diverse privinţe: îţi dai seama dacă te include în planurile lui de scurtă şi de lungă durată, dacă te vede ca făcând parte din familia lui, dacă te percepe ca pe mama copiilor lui şi ca pe o persoană care-l ajută să

aibă în continuare o relaţie solidă cu mama lui sau ca pe un model pentru copiii voştri etc. Există o singură cale: bărbatul căruia îi adresezi aceste întrebări inteligente şi iscoditoare trebuie să se lămurească dacă te vrea pentru o relaţie de lungă durată sau doar pentru o aventură.

11
REGULA CELOR 90 DE ZILE

Obţine respectul pe care îl meriţi

Anul 1977 a fost unul bun. Trăiam în Cleveland, aveam un apartament nou-nouţ de 2 camere. Nu aveam maşina pe care mi-o dorisem, dar mă străduiam s-o iau. Şi aveam un job la Compania Ford, unde câştigam destul de bine. Dar, şi mai mult, lucrând acolo, aveam nişte beneficii. Problema era că trebuia să lucrezi de ceva timp acolo pentru a putea beneficia de ele. Aveai salariul, dar nu te bucurai şi de toate bonificaţiile; şi, din punctul de vedere al celor care lucrau de mult timp acolo, nu erai integrat, dacă nu aveai şi aceste beneficii. Politica celor de la Ford era că trebuie să lucrezi la ei de minim 90 de zile înainte să-ţi acopere asigurarea medicală; astfel, conducerea îmi sugera următorul lucru: vei avea parte şi de celelalte beneficii după ce ne vei fi dovedit că le meriţi – munceşti din greu, vii la program, asculţi sfaturile superiorilor, dovedeşti că te înţelegi cu colegii de muncă timp de 90 de zile şi abia apoi poţi beneficia de asigurare stomatologică şi medicală. În plus, şi de consultaţii pentru vedere, pentru hernie. Îţi vom face asigurare până şi pentru dantura şi ochii copiilor tăi şi, dacă eşti însurat, şi pentru dantura şi ochii soţiei tale şi vom avea grijă şi de toţi viitorii tăi copii. Toată familia ta va fi asigurată. Îţi vom oferi un pachet cu multe beneficii.

Şi ştii ceva? Toate astea mi se păreau foarte corecte. Eram provocat să le demonstrez celor din conducere că eram serios şi că eram dispus să muncesc din greu atât pentru salariu, cât şi pentru beneficii şi, în calitate de bărbat, aveam nevoie şi voiam să demonstrez că eram deschis către această provocare şi că meritam răsplata. Eram total de acord cu condiţiile impuse de Compania

Ford, astfel încât am semnat contractul cu ei. Voiam să fac parte din cercul lor.

În prima zi, supraveghetorul s-a apropiat de mine, mi-a dat banii cuveniţi şi mi-a spus: „Uite salariul tău, apreciem că ai venit”. Salariul era în regulă, dar nu stabilisem încă nicio consultaţie la cabinetul doctorului. Dacă aş fi avut o durere de măsea – dacă ambii dinţi din faţă mi-ar fi căzut – n-aş fi beneficiat de nicio consultaţie stomatologică în primele 90 de zile, pentru că Ford deja îmi spusese că trebuie mai întâi să demonstrez în faţa celor care ne dădeau salariile că sunt vrednic, pentru a putea primi şi beneficiile.

Era simplu: munceai din greu, dovedeai că meriţi, obţineai beneficiile.

Şi ghici ce? La fel se întâmplă şi în cazul joburilor din cadrul guvernului, al poştei sau al altor corporaţii. Mai întâi trebuie să demonstrezi că meriţi să primeşti bonificaţiile.

Aşa că, dacă Ford sau guvernul nu-i acordă unui bărbat beneficiile, până nu demonstrează că le merită, voi, doamnelor, de ce le oferiţi bărbaţilor beneficii înainte de a fi demonstrat că le merită? Haideţi, doar ştiţi bine ce înseamnă *beneficiile* în acest caz. Nu mă refer la a fi drăguţe cu el, la a-i găti, la a ieşi în oraş cu el sau la a-l ajuta să-şi aleagă un obiect vestimentar. Acestea sunt lucruri normale care se întâmplă pe parcursul unei relaţii de prietenie, faceţi lucruri speciale unii pentru alţii pentru că vă pasă de celălalt. Prin beneficii, în cazul în care nu v-aţi dat seama încă, mă refer la sex. Dacă-i acorzi beneficii unui tip care este angajat într-o relaţie cu tine de o săptămână sau două, faci o mare greşeală.

Pentru că nu-l cunoşti pe acest bărbat, oricum nu suficient de bine.

El nu te cunoaşte pe tine.

N-a dovedit că merită să se bucure de beneficii.

Şi ar putea pleca în orice moment.

Şi nu vei putea da vina pe nimeni pentru asta decât pe tine însăţi.

Gândeşte-te la acest lucru: unde este tipul cu care te-ai culcat mai devreme de 90 de zile? Aproape că pot pune pariu că nu mai sunteţi împreună. Este adevărat că mai sunt oameni care au făcut sex într-o fază incipientă a relaţiei şi încă mai sunt împreună. Dar astea sunt cazuri rare. Dar sunt mari şanse ca un tip care s-a bucurat de beneficii într-o fază timpurie a relaţiei, fără a fi fost nevoit să demonstreze că le merită, să plece şi să-şi vadă mai departe de viaţă, închegând o relaţie serioasă alături de o femeie care-l supune la un fel de perioadă de probă pentru a afla mai multe despre el. Sunt sigur că acea femeie i-a spus clar care sunt regulile ei – standardele – încă de la început şi că i-a dat de înţeles că ori se ridică la nivelul acelor standarde, ori pleacă mai departe.

O instrucţiune ca aceasta îi semnalează unui bărbat că nu eşti o jucărie, ceva de care te foloseşti şi apoi îl arunci. Asta îi dă de înţeles că ceea ce ai – beneficiile tale – sunt speciale şi că ai nevoie de timp pentru a-l cunoaşte pe bărbatul respectiv şi felul lui de-a fi pentru a hotărî dacă *le* merită sau nu. Bărbatul care este dispus să investească timp şi să se conformeze standardelor este cel pe care îl vrei în preajma ta, pentru că el ia o decizie conştientă în ceea ce priveşte faptul că nu are niciun interes în a se juca cu tine şi va face tot ce-i stă în putinţă nu numai pentru a-şi păstra „jobul”, dar şi pentru a fi promovat şi pentru a fi mândrul beneficiar al bonificaţiilor tale. Şi, între timp, tu vei fi câştigat, îţi vei fi păstrat demnitatea şi respectul de sine, precum şi respectul bărbatului care va recunoaşte că a meritat aşteptarea.

Bineînţeles că va trebui să valorifici înţelept acele 90 de zile; o perioadă de probă înseamnă să nu-l cruţi deloc pe bărbatul de lângă tine. În timpul acestei perioade, ar

trebui să-l verifici – trebuie să vă întâlniţi atunci când promite, să sune atunci când întârzie, să-i placă de prietenii tăi şi să-i pese de ei şi de copiii tăi, precum şi să vezi dacă ei se bucură când omul respectiv este în prezenţa ta. Şi, cel mai important, este acesta genul de bărbat alături de care te vezi într-o relaţie de lungă durată? Sau există deja semne potrivit cărora simţi că ar trebui să-i dai papucii? Ştii cum stă treaba: n-ai fost invitată acasă la el, ai numai numărul lui de mobil, nu răspunde la telefon când eşti în aceeaşi încăpere cu el sau dă telefoane, vorbeşte în şoaptă şi se piteşte într-un colţ ca să nu auzi ce vorbeşte – îţi spune că se vede şi cu alte femei sau bănuieşti că face asta. Există lucruri pe care nu le poţi vedea la un bărbat cu care ieşi mai puţin de 90 de zile, pentru că tipul care te scoate la întâlniri, pentru a se bucura de beneficiile tale, se va comporta cât mai frumos la început, mai ales că este interesat să te facă să crezi că merită. Dar, pe măsură ce trece timpul, îşi va arăta adevărata natură.

Dă-i un răgaz de 90 de zile, timp în care poţi scoate tot ce vrei din el pentru a te asigura că tipul respectiv este bărbatul potrivit pentru tine. Până la urmă, este dreptul tău de a vrea ceea ce vrei şi de a şi obţine asta. Pune-te pe tine pe primul loc: adresează-i întrebările menţionate în capitolul anterior, nu-i oferi niciun beneficiu şi cere-i să te respecte. Dacă te respecţi suficient de mult, automat îi vei impune acelaşi nivel de respect şi unui bărbat. Fă în aşa fel încât el să se arate demn de beneficiile tale şi îţi garantez că vei avea parte de un bărbat mai bun din toate punctele de vedere. Odată ce te-ai convins că este vrednic de beneficiile tale, poţi să te bucuri de el.

Stai, ştiu ce gândeşti: te gândeşti că, dacă nu face sex cu tine, se va duce în altă parte şi tu vei fi ratat şansa de a-l fi făcut bărbatul tău sau că va crede că te joci cu el, dacă-l faci să aştepte, şi va trece la următoarea femeie care este dispusă să se culce cu el.

Greşit.

De fapt, unul dintre aceste jocuri ale minţii pe care noi le jucăm cu femeile de când lumea şi pământul este să te convingem că aşteptarea nu are rost, că este cel mai indicat să cedezi uşor şi repede. Ascultă-mă bine: dacă am vrea să te convingem că trebuie să te dezbraci în pielea goală şi să trecem la treabă în primele cinci minute, te-am convinge… Asta nu-i un secret pentru nimeni: bărbaţii vor şi iubesc sexul şi vor încerca (în limitele rezonabilului) să obţină asta prin orice mijloace.

Dar ghici ce? **El. Poate. Aştepta.** Bineînţeles că rişti să-l pui pe fugă, dar oare nu este *indicat* să scapi de un bărbat care vrea doar să se culce cu tine şi care nu are niciun respect pentru dorinţele, nevoile şi starea ta de bine emoţională? Nu vrei să-i oferi ceea ce ai tu mai special unui bărbat care se dovedeşte a fi vrednic de beneficiile tale? Tu ai puterea *să-l faci să aştepte* – pentru a-i demonstra că merită dragostea şi afecţiunea ta. Ai puterea asta. Gândeşte în felul următor: când este vorba să facem sex cu o femeie, noi, bărbaţii nu decidem nimic. Nu bărbatul stabileşte când face sex cu o femeie, ci femeia hotărăşte asta. Şi atunci când hotărâm să sărutăm o femeie, tot ea ia această decizie. Tot ea pune capăt şi unei îmbrăţişări. Noi ne încrucişăm braţele în jurul corpului ei, dar ea este cea care decide dacă putem să continuăm s-o atingem în continuare. Treaba noastră, a bărbaţilor, este să convingem femeia să ne ofere corpul ei – să ne dai voie să-l atingem, să-l posedăm. Dar reuşita noastră ţine numai şi numai de TINE.

Nu renunţa la această putere. Păstreaz-o. Renunţă la această putere doar după ce bărbatul se dovedeşte a fi vrednic de tine şi după ce îţi va respecta decizia şi o va valorifica în sens pozitiv.

Iată care-i adevărul gol-goluţ.

Femeile au destrămat imperii cu această putere a lor.

Cleopatra a ajutat la distrugerea Romei. Citeşte Biblia: situaţia actuală este generată de Eva. Femeile au avut dintotdeauna o astfel de putere şi o ai şi tu. Ai inclusiv capacitatea de a-l face pe bărbatul cu care te întâlneşti să aştepte până la primirea beneficiilor tale. Nu spun că nu trebuie să-ţi răsplăteşti bărbatul. Răsplata vine pe parcursul celor 90 de zile de perioadă de probă. Poţi să-l îmbrăţişezi, să-l săruţi, să vorbeşti cu el la telefon, să vă plimbaţi prin parc, să mâncaţi o îngheţată împreună, să ieşiţi la cină. Timpul pe care i-l acorzi este o formă de răsplată. Atunci când un bărbat iese la întâlnire cu o femeie, nici nu-ţi imaginezi cum se simte, de-abia aşteaptă să te vadă în clipa în care tu apari cu buzele strălucitoare, cu ochii fardaţi seducător, cu părul – fie că e aranjat sau natural – încântător şi cu trupul ca înconjurat de o aură. Habar n-ai ce sentiment de împlinire trăim ştiind că ne putem bucura de o parte din timpul femeii. Acesta este validarea de care avem nevoie. Răsplata este incredibilă.

Îmbrăţişare? Răsplată.

Sărut? Răsplată.

Femeia aranjată? Răsplată.

Întâlnirea cu bărbatul? Răsplată.

Schimb de e-mailuri explicite? Răsplată.

Dar dacă el vrea să se culce cu tine – să procreaţi şi să vă întemeiaţi o familie? Acestea sunt bonificaţiile.

Deci el are 90 de zile la dispoziţie pentru a demonstra că te merită, 90 de zile în care îţi poţi da seama în mare de valoarea unui om. Tu eşti un detectiv înnăscut, nimeni nu poate descoperi lucruri aşa cum o faci tu. Ai putea face până şi poliţia de ruşine. Ştii să descoperi multe lucruri despre un bărbat, lucruri pe care nici el însuşi nu le ştie despre el. Aşa că treci la treabă. Creează nişte scenarii pentru a-ţi da seama de caracterul unui bărbat şi pentru a vedea dacă este destul de vrednic pentru a-i acorda beneficiile tale. Iată, în continuare, câteva lucruri pe care

s-ar putea să vrei să le afli.

Cum reacţionează bărbatul când îi spui că ai nişte probleme?

Poate că ţi s-a stricat maşina sau centrala termică, ori poate că micuţii îşi fac de cap şi tu nu ştii cum să-i mai stăpâneşti. Eşti obosită şi stresul se citeşte pe faţa şi din vocea ta. Dacă bărbatul te întreabă: „Ce s-a întâmplat?” este un început bun. Te cunoaşte destul de bine pentru a-şi da seama când nu eşti în apele tale. Este un progres. Dar dacă, atunci când tu îi răspunzi: „Mi s-a stricat maşina şi n-am bani s-o repar acum, aşa că sunt puţin îngrijorată, pentru că nu ştiu cum o să ajung mâine la serviciu”, el îţi spune: „Bine, anunţă-mă când rezolvi problema”, poţi să-l tai de pe lista beneficiarilor. Să fie clar, nu-i ceri bani pentru a-ţi repara maşina. Doar vrei să vezi dacă are de gând să se implice mai mult şi dacă te poate ajuta cu ceva, eventual să-ţi dea vreun sfat referitor la reparaţie sau să vină chiar el să te ajute. S-a oferit să se trezească mai devreme să te ducă la serviciu cât stă maşina ta la reparat? Sau ţi-a dat numărul de telefon al vreunui tip care-ţi poate repara maşina mai ieftin? S-a oferit să vadă el însuşi cum stă treaba? Sau ţi-a spus de vreun prieten care are un magazin auto şi care-ţi poate face o favoare în numele lui?

Bărbaţii adevăraţi vin în ajutorul femeilor la care ţin. Dacă ai o problemă şi bărbatul de lângă tine nu se oferă să te ajute, acesta nu este un candidat potrivit pentru beneficiile tale.

Bărbatul care merită beneficiile tale este cel care va veni cu trusa de scule şi-ţi va repara maşina, umplându-se de vaselină din cap până în picioare şi trebăluind cu mânecile suflecate. Merită o bere rece şi poate, mai încolo, şi beneficiile tale.

Cum reacţionează bărbatul de lângă tine la stres?

Să spunem că unul dintre foştii tăi iubiţi începe să te sune din nou şi tu nu te simţi bine, pentru că despărţirea de el a fost urâtă şi nu mai vrei să ai de-a face cu omul respectiv. Îi spui noului iubit că situaţia te deranjează şi că nu ştii cum să-l faci pe fostul iubit să-şi vadă de treabă. Un bărbat care merită beneficiile tale va încerca imediat să rezolve situaţia – se va gândi la ceea ce poate face, adică: (a) să-l facă pe tip să nu te mai sune şi (b) să te facă să te simţi din nou în siguranţă. Ar putea să-ţi spună ceva de genul: „Data viitoare când sună, lasă-mă pe mine să vorbesc cu el. Acesta ar putea fi un gest extrem, dar sunt bărbaţi care pot lua atitudine în acest fel şi-i vor spune tipului respectiv să-şi vadă de treabă. Sau noul tău iubit ar putea să-ţi dea nişte sfaturi, să te înveţe cum să te descurci atunci când primeşti asemenea apeluri nedorite: ar putea să-ţi spună să restricţionezi numărul respectiv sau să pui o sonerie anume ca să ştii cine este când sună telefonul ori poate chiar îţi va spune ce să-i zici tipului respectiv pentru a-l face să nu te mai sune. Aceasta este o situaţie stresantă; nu necesită acţiune, ci reacţie. Dacă noul tău partener îţi spune ceva de genul: „Nu mă pot băga în problema asta”, atunci nu este vrednic de beneficiile tale. Tu vei mai fi pusă în situaţii stresante pe parcursul relaţiei, de multe ori, şi ar trebui să ştii de la început dacă acest bărbat poate face faţă acestor situaţii. Dacă încearcă să te protejeze şi să rezolve problema, atunci te percepe ca pe partenera lui de viaţă. Şi s-ar putea să merite beneficiile tale.

Cum reacţionează la veştile proaste?

Spune-i că ai pierdut pe cineva drag – pe cineva

foarte apropiat. Un bărbat care are planuri de viitor alături de tine te va sprijini imediat şi îţi va întinde un umăr pe care să plângi. S-ar putea să te întrebe dacă vrei să stea el cu copiii câteva ore ca să ai timp să te gândeşti la tine sau dacă poate merge cu tine la înmormântare, să-ţi fie alături şi să-şi exprime condoleanţele faţă de familia îndoliată. Luaţi aminte, doamnelor, că bărbaţii nu vor începe o discuţie prin a vă aduce aminte de copilăria voastră, când aţi pierdut pentru prima dată pe cineva apropiat; nu se va întâmpla asta, bărbaţii nu procedează aşa. Un bărbat adevărat va veni cu un fel de soluţie – va face tot ce-i va sta în putinţă ca să nu mai plângi. Dacă nu ştie să te liniştească, dacă nu vine cu vreo soluţie pentru a te ajuta să te simţi mai bine, arunci trebuie să-ţi vezi de drum. Nu are niciun drept asupra beneficiilor tale.

Un bărbat care este vrednic de beneficiile tale îţi va sta alături indiferent de cât de grele sunt împrejurările. Dacă-ţi pierzi locul de muncă sau dacă ai nişte dificultăţi financiare, el va şti că ai nevoie de ajutor şi va face faţă situaţiei, fie dându-ţi nişte bani în plus, fie făcându-ţi cumpărăturile sau plinul la maşină.

Cum reacţionează bărbatul când este refuzat?

Să intrăm în miezul acestui capitol; când un bărbat vrea să facă sex şi îl refuzi, reacţia lui la acest refuz îţi va spune tot ce vrei să ştii despre el. Dacă nu te mai caută aşa de des, dacă nu-ţi mai aduce flori, dacă nu te mai invită la întâlniri, trebuie să înţelegi că acest bărbat nu voia decât sex. Dacă spune ceva prostesc de genul; „N-am de ce să aştept să fac sex cu tine, mai sunt şi alte femei în lumea asta”, tu trebuie să-i spui imediat: „Şi ce mai aştepţi?” Astfel, vei pune capăt eventualelor probleme. Dar dacă refuzul tău nu-l face să dea înapoi şi vrea în continuare să te cunoască şi să-ţi dovedească faptul că este vrednic de

beneficiile tale, atunci bărbatul este cu adevărat interesat de tine. Nu mă înţelege greşit: încă mai vrea să faceţi sex. Dar îl interesează şi cum te simţi tu şi cum decurge relaţia, deci va pune accent şi pe cei vrei tu, şi pe nevoile tale. Şi asta îţi doreşti, nu-i aşa?

Este foarte simplu.

Ştiu că o perioadă de 90 de zile poate părea mare, timp în care tu va trebui să fii foarte creativă pentru a rămâne incitantă. Aşa că am întocmit o listă cu lucrurile pe care le puteţi face împreună, tu şi partenerul tău, pentru a rămâne amândoi concentraţi asupra relaţiei.

1. Daţi-vă întâlnire în locuri prin care să vă descoperiţi unul altuia domeniile de interes; dacă lui îi place fotografia, mergeţi la o expoziţie la un muzeu local; dacă ţie îţi place să găteşti, faceţi împreună un curs de gătit.

2. Fă un grătar şi invită-l pe iubitul tău la tine acasă pentru a-ţi cunoaşte familia şi prietenii; un tip de treabă nu ar trebui să aibă nicio problemă în a-i întâlni pe oamenii pe care îi iubeşti.

3. Mergeţi împreună la biserică, să afli dacă este interesat de asta.

4. Înscrieţi-vă la un curs de dans latino pentru a învăţa nişte mişcări noi – astfel, îţi vei da seama dacă îi place să înveţe lucruri noi şi-ţi vei da seama dacă el are, hmm! ritm.

5. Mergeţi cu copiii la un picnic în parc; vezi dacă se înţelege cu ei.

6. Mergeţi la concertele artiştilor voştri preferaţi.

7. Uitaţi de griji şi petreceţi o seară jucând multe jocuri.

8. Faceţi împreună nişte activităţi pentru prima dată: echitaţie, patinaj, bowling.

9. Închiriaţi o decapotabilă şi plimbaţi-vă la

întâmplare prin oraş; o să aveţi timp berechet să discutaţi.

10. Faceţi voluntariat împreună – oferiţi-vă să gătiţi la o cantină sau să le citiţi copiilor orfani; poţi spune foarte multe despre un bărbat care se oferă să-i ajute pe ceilalţi.

11. Găsiţi un loc liniştit de unde să puteţi privi apusul.

12. Jucaţi diferite jocuri.

13. Plimbaţi-vă pe sub cerul înstelat.

14. Trimiteţi-vă emailuri îndrăzneţe ca să vă asiguraţi că, atunci când veţi face sex, va fi cu adevărat bine.

15. Citiţi-vă unul altuia câte un pasaj din cărţile voastre preferate.

16. Într-o seară, aduceţi cu voi filmele voastre preferate şi uitaţi-vă la ele.

17. Mergeţi la un magazin de muzică şi ascultaţi melodiile favorite ale fiecăruia.

18. Provocaţi-vă unul pe altul să faceţi ceva prostesc, cum ar fi construirea unui castel de nisip pe plajă sau jucarea unui joc pentru copii.

19. Mergeţi la un spectacol de comedie; poţi învăţa foarte multe despre o persoană văzând ce anume i se pare interesant şi ce anume crede că este ofensator.

12
DACĂ-ŢI ÎNTÂLNEŞTE COPIII DUPĂ CE TU DECIZI CĂ EL ESTE ALESUL, ESTE PREA TÂRZIU

Haide să lămurim un lucru. În momentul în care te abordează un bărbat, el nu vede nimic altceva decât ceea ce este în faţa lui, cum îţi stau blugii, cum îţi stă pe tocuri, cum arată buzele tale date cu gloss şi ochii tăi fardaţi. Nu-l interesează ce produse cosmetice foloseşti. Nu-l interesează unde locuieşti, cu cine ai mai fost, ce fel de maşină ai, cât câştigi şi cât cheltuieşti sau pe ce dai banii. Şi nici nu se gândeşte dacă ai copii şi ce-ar însemna asta pentru el, dacă ar avea o relaţie cu tine. De fapt, el vrea să te seducă şi-şi vede de treabă, nu se gândeşte la copii; el se gândeşte că veţi lua cina de vreo câteva ori, că poate veţi merge la un film sau la bowling şi că, în câteva zile, veţi ajunge într-o cameră cu un pat, dacă jocul merge bine, iar dacă te laşi greu, în câteva săptămâni. Copii? Te rog… Pe unii bărbaţi nu-i interesează deloc dacă ai sau nu copii. Tipul cu care doreşti să ai o relaţie nu va fi interesat de copiii tăi, aşa cum nu va fi interesat nici de culoarea lacului de unghii de la picioare. De fapt, dacă bărbatul urmăreşte doar un singur lucru – dacă nu vrea decât să se bucure de „prăjiturică” – nici n-are *gând să-ţi cunoască vreodată copiii*. Şi după ce va obţine ceea ce voia, să fii sigură că va trece la altă femeie.

Ai şanse mari să urmezi tradiţia mamelor singure în ceea ce priveşte întâlnirile cu bărbaţii, ţinându-l cât mai departe de familia ta – atât pentru că vrei să fii obiectivă în ceea ce priveşte relaţia, cât şi pentru că nu vrei să le prezinţi copiilor un bărbat decât dacă eşti sută la sută sigură că este o relaţie de lungă durată. Abia *după* ce te-ai convins de acest lucru, îl vei invita acasă să-ţi cunoască copiii.

Să ne gândim puţin.

Vreau să-ţi spun că priveşti situaţia dintr-o perspectivă total greşită. Nu poţi să te ataşezi emoţional de un bărbat şi să te angajezi verbal sau mai ales fizic faţă de el, şi apoi să-l duci acasă doar pentru a constata că nu-i plac copiii şi că micuţilor tăi nu le place de el. Te-ai chinuit să-l faci pe tipul respectiv să te creadă atrăgătoare, distractivă, interesantă, sălbatică şi dispusă să te joci la lumina lumânărilor şi, atunci când intraţi în sufragerie, tipul dă peste tot felul de jucării, în timp ce copiii tăi vor chipsuri, urlă în gura mare şi-ţi spun că cel mic trebuie schimbat. Doamnelor, asta nu e o situaţie prea plăcută. Ba chiar deloc. De fapt, această întâlnire este prea târzie, mult prea târzie.

Vezi, un bărbat trebuie să ştie totul în legătură cu responsabilităţile lui şi asta încă de la început; dacă te vede pe tine în rolul de mamă, va încerca imediat să se imagineze în rolul de tată. Se va gândi dacă-şi permite să crească copiii respectivi, dacă va face faţă momentului în care veţi avea şi propriii voştri copii, dacă poate face animozităţilor atunci când cei mici vor afla despre el şi ce nevoi va trebui să le satisfacă înaintea alor lui – bărbatul va lua în discuţie toate aceste lucruri şi nu numai. Şi dacă tu îi ascunzi informaţii potenţiale în ceea ce priveşte viaţa pe care şi-o imaginează el lângă tine şi i le oferi atunci când nu se aşteaptă, bărbatul nu va reacţiona bine la situaţia respectivă. De fapt, va crede mai degrabă că a fost păcălit şi determinat să se implice într-o relaţie alături de o femeie care are cu totul alte obligaţii, responsabilităţi şi potenţiale standarde. (Observaţie: nu este suficient să-i spui că ai copii.)

Pe de altă parte, cu cât aştepţi mai mult să-l prezinţi pe bărbat copiilor, cu atât el se va gândi că e ceva în neregulă cu ei – că îl ţii departe de copii dintr-un anumit motiv. Şi asta îl va face mai suspicios în ceea ce priveşte prima întâlnire dintre el şi copii, căreia îi va da o importanţă mai mare decât trebuie. Pentru Dumnezeu, va

face cunoştinţă cu copiii, nu va lua masa la Casa Albă.

Aşadar, pentru a evita toate astea, va trebui să-i vorbeşti din timp despre copii; dacă-i faci o prezentare relaxată şi naturală la începutul relaţiei, veţi avea ocazia să stabiliţi o legătură mai sănătoasă. În momentul în care vei începe să simţi ceva pentru el, ar trebui să meargă cu copiii în parc, la patinoar sau la o îngheţată. În cazul în care te întrebi dacă tipul respectiv este potrivit pentru tine, ai face bine să vezi dacă este potrivit şi pentru copii. Dă-i voie să te cunoască în mediul tău natural, în relaţia mamă-copil. Ar trebui să vadă cum îl hrăneşti cu cereale şi fructe pe cel mic, cum îi aranjezi părul fiicei de şapte ani, cum îi împătureşti hainele fiului de 10 ani şi cum îl susţii la meciuri pe băiatul tău de 15 ani. Bărbatul va fi atent la toate aceste lucruri pentru a-şi da seama ce fel de mamă eşti şi pentru a vedea dacă i-ar plăcea să fii şi mama copiilor lui. Doamnelor, acest lucru este foarte important, pentru că noi, bărbaţii, recunoaştem femeile care n-au stofă de mame, chiar dacă au tot ce le trebuie pentru a procrea. Aşa cum unele femei nu pot conduce o maşină, cum altele nu sunt bune la matematică, cum unele nu pot să gătească, unele femei nu sunt mame înnăscute. Şi un bărbat vrea să vadă dacă potenţiala mamă a copiilor lui poate fi bună, miloasă, creativă şi severă, dacă trebuie. El vrea să vadă că poţi face faţă unor situaţii fără să clachezi – că poţi face faţă stresului care vine odată cu mariajul şi familia – pentru că noi, bărbaţii, ştim că mariajul şi familia înseamnă stres. Deci noi suntem curioşi să vedem dacă te descurci să le pregăteşti copiilor cina, în timp ce îl ajuţi la teme pe unul dintre ei, îngrijindu-l pe altul care a avut gripă, ajutându-l pe celălalt să intre pe internet şi nelăsându-l să acceseze site-uri nepotrivite, şi toate astea în acelaşi timp, fără să te enervezi pe nimeni.

Şi mai important, ar trebui să-l prezinţi pe partenerul tău copiilor pentru a-l vedea într-o postură paternă. Invită-l în casă şi prezintă-l copiilor, apoi stai la distanţă şi

analizează-l; vei avea parte de cea mai sinceră reacţie din partea lui, dacă faci asta. Dacă el ştie câte ceva despre copii şi dacă îi plac, va fi capabil să înceapă şi să continue o conversaţie cu un copil de 6 ani; cea mai mare încercare, în ceea ce priveşte priceperea cuiva de a se descurca cu copiii, este dacă poate vorbi cu cei mici într-un fel interesat, astfel încât aceştia să-i şi răspundă. Dacă se blochează şi nu mai spune nimic – nu ştie ce să mai spună sau să întrebe – sunt şanse ca bărbatul să nu se descurce cu copiii. La fel, dacă se simte lipsit de apărare în faţa unor copii mici şi asta ar putea fi o problemă. Un bărbat care nu se poate descurca într-o astfel de situaţie – care nu are umor, nu dă dovadă de compasiune ori care nu se poate apăra în faţa unor copii mai neastâmpăraţi – are, probabil, şi el nişte probleme. Până la urmă, îţi doreşti ca potenţialul tău partener să se comporte ca un bărbat în relaţia cu copiii – să se descurce când copiii o iau razna şi au nevoie de cineva care să-i aducă pe calea cea dreaptă. Copiii respectă autoritatea.

În funcţie de toate astea, îţi vei da seama, cu siguranţă, de foarte multe lucruri legate de partenerul tău şi de ce fel de tată ar putea fi. Dacă el se simte bine cu copiii, îi poate distra, dar îi poate şi sfătui şi te poate sfătui şi pe tine despre cum să le faci faţă, atunci bărbatul este un potenţial tată bun pentru copiii tăi. De asemenea, atunci când el te vede alături de copiii tăi – îngrijindu-i, hrănindu-i şi având grijă să aibă tot ce le trebuie, îi demonstrezi bărbatului nu numai că eşti o mamă bună pentru proprii tăi copii, dar şi că ai fi o mamă potrivită şi pentru copiii pe care el i-ar putea avea deja, cât şi pentru cei pe care i-aţi putea avea împreună. Bineînţeles că ar trebui să conteze şi ce simt copiii pentru bărbatul respectiv. Copiii au un simţ foarte dezvoltat, îşi dau seama dacă oamenii le vor binele sau răul; dacă sunt mici, nu au niciun fel de motiv să nu le placă o anumită persoană, mai ales dacă le prezinţi pe cineva drept „cutare, prietenul

meu”, aşa cum le-ai face cunoştinţă cu orice prietenă de-ale tale. Dar trebuie să ştii, de asemenea, ca, dacă tatăl copilului face parte din viaţa lui, cel mic s-ar putea să nu fie foarte încântat de tipul cel nou – şi este normal. În acest caz, copilul nu va fi foarte dispus să se înţeleagă cu tipul cel nou. Dar asta nu trebuie să-l sperie pe bărbat. (Mai întâi, cum ar arăta un bărbat în toată firea speriat de un copil? Dacă fuge, lasă-l să se ducă.) Tipul cel nou s-ar putea să mai ridice din sprâncene, dacă cel mic îi tot face probleme, dacă îl calcă cu bicicleta, varsă pe el diverse chestii sau dacă-l loveşte acolo unde-l doare. Dar dacă bărbatul crede că meriţi, nu va renunţa aşa uşor şi va sta să vadă dacă cel mic este cu adevărat nebun sau dacă îl prinde numai în zilele sale proaste. Se va strădui şi mai mult să-l cucerească pe cel mic şi să vadă dacă se poate înţelege cu el.

Cum stă treaba cu adolescenţii? Oh, bărbaţii nici măcar nu-i consideră o problemă; niciun bărbat nu-şi imaginează că va deveni prietenul cel mai bun al adolescentului. Uneori, nici chiar părinţii biologici nu-şi suportă odraslele adolescentine şi invers, aşa că sunt slabe şanse ca un bărbat necunoscut să aibă o relaţie foarte apropiată cu un adolescent temperamental. În ceea ce-i priveşte pe adolescenţi, aspectul pozitiv este că ei au tendinţa să se facă invizibili. În consecinţă, noul tău iubit se va putea concentra asupra relaţiei voastre fără a avea grija unui copil obraznic. Dar un bărbat care vrea cu adevărat să facă parte din viaţa ta va încerca să se implice şi în viaţa copiilor tăi adolescenţi, fără a se lăsa descurajat. Ştie că adolescenţii sunt nepoliticoşi, însă va încerca să-şi dea seama dacă un astfel de copil este aşa din naştere sau doar interpretează un rol.

Noi, bărbaţii, înţelegem că simţi nevoia, în calitate de mamă, de a-ţi proteja copiii din punct de vedere emoţional, înţeleg şi reţinerea ta în a-i lăsa să se ataşeze de cineva pentru care nu poţi garanta că nu va dispărea din viaţa lor

şi nu le va frânge inima. De asemenea, înţelegem şi cât de important este pentru tine să nu pari iresponsabilă aducând tot felul de bărbaţi în casă. Ştim că asta ar viola toate regulile pe care ţi le-ai stabilit în legătură cu astfel de prezentări. Dar, Dumnezeule, eu nu-ţi spun să aduci acasă pe toată lumea, ci doar pe acel bărbat cu care crezi că ai putea avea o relaţie serioasă. Şi nu-ţi face griji dacă el se gândeşte că încerci să-l atragi în capcană sau că eşti în căutarea unui fraier care să repare ceea ce a stricat tatăl biologic al copiilor. Toate mamele singure de pe întreaga planetă sunt convinse, graţie instinctului lor natural de creştere şi de protejare a copiilor că nu este indicat să aducă acasă bărbaţi pe care abia i-au cunoscut. Dar, doamnelor, să vă spun un secret: exact asta se aşteaptă să credeţi bărbaţii care nu vor decât să vă seducă. Femeile trăiesc cu această frică, deoarece bărbaţii superficiali le-au păcălit şi le-au făcut să gândească astfel; atâta vreme cât voi continuaţi să credeţi asta, noi vom căuta să obţinem doar ceea ce vrem, fără alte obligaţii.

Dacă îţi doreşti cu adevărat un bărbat bun în viaţa ta, dacă te-ai rugat la Dumnezeu să ai o familie, trebuie să pui punct acestei nebunii şi să să-l prezinţi pe bărbatul respectiv copiilor tăi pentru a-ţi putea da seama care este treaba cu el. Bărbaţii sinceri ştiu că o femeie cu copii intră într-o relaţie cu ei cu tot şi înţeleg că mamele au obligaţii mai întâi faţă de copii, mai ales dacă acest lucru le este comunicat bărbaţilor de la bun început. Spune-i direct pretendentului tău: „Nu vreau doar un partener pentru mine; încerc să am o relaţie cu un bărbat care va fi dispus să fie cap de familie”. Ştii ce înseamnă o astfel de declaraţie? Asta, drăguţo, este o condiţie de bază. Tocmai i-ai spus bărbatului într-o formă delicată, şi nu foarte subtilă, că singurul mod în care un bărbat va putea face parte din viaţa ta este acela de a accepta să facă parte şi din viaţa copiilor tăi. Un bărbat adevărat nu va fi deranjat de asta, pentru că l-ai înştiinţat de la început că ai copii şi

că nu-ţi vei pierde vremea cu el, dacă nu se va descurca cu copiii. Graţie acestei informaţii şi expunerii clare a solicitărilor personale; el fie o va lua la sănătoasa, fie va încerca să-şi dea seama ce are de făcut pentru ca lucrurile să evolueze. Nu te da bătută, invită-l la zoo sau acasă la tine pentru un grătar. Vezi ce spune, cum se comportă. Dacă-ţi zice: „Nu vreau să merg, trebuie să văd un meci de fotbal”, şi este sâmbătă, atunci îţi vei da seama care este situaţia. Probabil că omul respectiv nu este foarte potrivit pentru tine. De obicei, felul în care debutează o relaţie are mare legătură cu modul în care va evolua. Dacă bărbatul nu este interesat încă de la început de familia ta, ce te face să crezi că, după ce te vei culca cu el, se va ataşa subit de cei dragi ţie? Dar dacă bărbatul răspunde invitaţiei tale şi aduce şi un joc de Scrabble sau de Monopoly sau dacă vă invită, pe tine şi pe familia ta, să ieşiţi undeva, s-ar putea să fie o relaţie de lungă durată.

Pentru acelea dintre voi care se gândesc numai la siguranţă, nu-ţi spun să aduci acasă un bărbat pe care de-abia îl cunoşti şi să-l laşi să stea nesupravegheat cu copiii. Desigur, când îţi intră în casă cineva puţin cunoscut, va trebui să fii mereu în preajmă pentru a vedea ce face. Fii realistă: niciun bărbat nu va abuza de copiii tăi în prezenţa ta. Şi, dacă îţi faci *atât* de multe griji în ceea ce priveşte aducerea acasă a unui bărbat, poţi opta pentru un loc public – un loc în care să fie multă lume care să poată observa ce se întâmplă în jur şi, eventual, să poată spune autorităţilor, în cel mai rău caz, ce s-a întâmplat, dacă bărbatul cu pricina trece limita bunului simţ.

Pentru cele dintre voi care vă întâlniţi cu bărbaţi care au copii, nu vă aşteptaţi ca aceştia să vă prezinte proprii copii de la început, pentru că s-ar putea ca mama lor să fie prin preajmă. Şi bărbatul nu vrea ca micuţii lui să se ducă la fosta nevastă şi să-i povestească despre „doamna drăguţă” cu care a venit tata acasă; apoi, custodia trebuie rediscutată, pentru că mama copiilor nu-i poate permite

unei străine să stea în preajma copiilor ei fără ca ea s-o fi supus unor teste în prealabil, mai ales dacă este vorba despre o femeie care are o relaţie cu fostul ei soţ. Aşadar, un bărbat care are copii dintr-o relaţie anterioară admite că trebuie să reducă întâlnirile dintre iubitele lui şi copii, dacă vrea să păstreze o oarecare linişte cu fosta lui soţie şi dacă vrea să-şi mai vadă copiii. Dacă nu eşti persoana pe care o vrea alături o perioadă lungă de timp, nu te va prezenta copiilor lui ştiind că nu merită să sufere atunci când copiii îi vor spune mamei lor că tata are o altă femeie. În mintea lui, a decis că nu eşti demnă de el.

Dacă bărbatul îţi propune să-i întâlneşti copiii, fii sigură de următorul lucru: el a decis că merită să îndure greul în clipa în care fosta soţie va auzi de tine.

Cum îşi va da el seama din ce categorie faci parte? De exemplu dacă, după a cincea întâlnire, el tot îţi spune: „Trebuie să ieşim duminică, pentru că în sâmbăta asta stau cu copiii şi e singura zi când pot fi lângă ei, aşa că…”, atunci el nu te vrea în preajma lor – îţi dă de înţeles că n-are poftă să îndure greutăţi din pricina prezenţei tale în viaţa lui. Dar dacă îţi spune ceva de genul: „Trebuie să-mi văd copiii sâmbăta asta, ce-ar fi să mergem împreună la circ sau în parc?”, atunci înseamnă că s-a gândit cum să se *descurce* mai târziu cu fosta soţie, iar acum nu vrea decât să fie cu tine şi cu copiii.

Vrei să-ţi dai seama dacă bărbatul respectiv are sau nu potenţial de tată? Următoarea listă nu este bătută în cuie, dar, cu siguranţă, îţi va da de gândit în legătură cu lucrurile pe care ar trebui să le iei în considerare ca să-ţi dai seama dacă un anumit bărbat este potrivit pentru a fi tată sau dacă, dimpotrivă, ar trebui să iei copiii şi să fugiţi în direcţia opusă.

ŞTII CĂ BĂRBATUL VA FI UN TATĂ BUN DACĂ;

1. Îţi spune că-i plac copiii şi că îşi doreşte să aibă şi

el unul într-o bună zi.

2. Este interesat să-ţi cunoască copiii.

3. Vine acasă cu cadouri pentru copii, desigur. (Dar, dacă aduce un cadou pentru copii, şi apoi dispare pentru câteva ore, este o problemă.)

4. Le arată copiilor că o respectă şi că o place (chiar o iubeşte) sincer pe mama lor.

5. Stabileşte o întâlnire cu tine şi cu copiii.

6. Merge cu tine şi cu copiii la biserică.

7. Are un serviciu bun şi o experienţă profesională relevantă.

8. Este bun cu mama lui şi vorbeşte des cu ea (genul „băiatul mamei” este exclus, totuşi).

9. Nepoţii lui petrec mult timp cu el.

10. Are fraţi mai mici pe care i-a ajutat să răzbată în viaţă.

11. Are un animal de casă de care are mare grijă.

12. Ţine curat în casă şi ştie să gătească ceva de mâncare.

13. Este pregătit din punct de vedere financiar să aibă grijă de tine şi de copiii tăi sau intenţionează să aibă o siguranţă materială.

14. Poate şi este dispus să-l liniştească pe copilul tău atunci când acesta se loveşte. (Dacă se sperie foarte tare când vede sânge, ar putea fi o problemă, mai ales dacă ţi-a zis deja că e doctor.)

15. Nu leşină când vede scutece folosite.

16. Se hârjoneşte cu copiii şi intră în jocul lor. (Cu toate acestea, nu cred că vrei să-l vezi că e *foarte* încântat jucându-se cu păpuşile.)

17. Nu-şi iese din minţi când cineva îi pătează maşina cu mâncare sau băutură ori murdăreşte tapiseria maşinii. Asta arată că nu are probleme cu copiii care fac dezordine (pentru că nimic nu-ţi poate distruge maşina aşa cum o pot

face copiii).

18. Ştie să joace un joc cu copilul tău şi chiar îl lasă să câştige, (Dacă se joacă cu un copil de 8 ani pe care-l bate şi căruia îi strigă: „Fraierule!” nu înseamnă nicidecum că are potenţial de tată.)

19. Este dispus şi capabil să vă înveţe pe tine şi pe copil un sport nou, un joc nou, fapt ce arată că are răbdare.

20. Este dispus să meargă la reuniuni de familie cu tine şi cu copiii – chiar şi după ce a auzit poveştile voastre despre mătuşa cea nebună.

21. Se interesează de modul în care se descurcă copilul tău la şcoală şi îl încurajează să înveţe, dar îl şi ajută.

22. Se dovedeşte devotat copiilor, dar şi ferm cu ei (asta nu înseamnă că trebuie să-i bată cu cureaua, oricât de obraznici ar fi).

23. Ştie să ierte, chiar şi atunci când copiii fac ceva ce pare de neiertat.

13
FEMEILE PUTERNICE, INDEPENDENTE ŞI SINGURE

Lumea, fără femei, ar arăta cam aşa:

Noi, bărbaţii, nu ne-am mai spăla sau bărbieri.

N-am mai munci.

Am avea puţine haine: câteva pulovere, tricouri şi şosete – poate şi nişte adidaşi, dacă am fi nevoiţi să ieşim afară din casă.

Cu siguranţă, nu am mai avea nevoie de veselă, de legume sau de multă mâncare – ne-ar ajunge una-două farfurii de unică folosinţă, nişte hrană rece, pizza şi bere.

Mobila din casă ar fi minimală: am avea un fotoliu, un frigider, un televizor foarte mare şi, desigur, o telecomandă.

Am avea doar două canale în memoria televizorului, ambele de sport. Şi nu ar trebui să mai mergem în vacanţă, am merge doar la Las Vegas. Acolo se află tot ce ne trebuie: putem juca jocuri de noroc, putem fuma trabucuri, putem mânca friptură, putem juca golf şi putem merge la clubul de striptis, fără să mai fie nevoie de mottoul acela: „Ce se întâmplă în Vegas rămâne în Vegas”, pentru că, oricum, bărbaţii între ei n-ar sta sa sporovăiască despre ce au făcut.

Ceea ce vreau să spun este că bărbaţii sunt nişte creaturi foarte simple, şi sunt înclinaţi să facă lucruri la fel de simple, dacă n-ar exista femeile în viaţa lor. Până la urmă, femeile se descurcă de minune: lucrează toată ziua într-un loc, apoi vin acasă, sunt mame şi soţii, precum şi sprijin pentru oricine; cresc copii (majoritatea fac asta fără ajutorul bărbaţilor cu care i-au conceput); iau majoritatea deciziilor dintr-o gospodărie; ocupă poziţii-cheie în corporaţii şi aduc bani frumoşi acasă (unele aduc chiar mai mulţi decât bărbaţii cu care trăiesc); excelează la facultate,

unde îi întrec numeric pe bărbaţi; susţin bisericile şi educă copiii în sistemul de învăţământ, hrănind şi protejând trupurile şi minţile noastre, ale bărbaţilor. Noi apreciem foarte mult toate aceste lucruri, mai mult decât vei şti tu vreodată (şi asta poate pentru că, uneori, bărbaţii sunt puţin prea mândri ca să recunoască toate eforturile femeilor).

Cu toate acestea, după mintea unui bărbat, femeile nu au puterea de a se descurca în viaţă. Din punctul nostru de vedere, puterea ta este alta şi vine dintr-un lucru simplu: tu eşti femeie şi bărbatul va face tot ceea ce e omeneşte posibil să te impresioneze, pentru ca, în cele din urmă, să poată fi cu tine. Femeia este motivul pentru care se trezeşte el în fiecare dimineaţă. Bărbaţii luptă, muncesc şi îşi dau în brânci datorită femeilor. Conduc maşini şmechere datorită femeilor. Se îmbracă frumos, se parfumează, se tund şi se străduiesc să arate cât mai îngrijit pentru ele. Şi fac toate acestea pentru că, cu cât se străduiesc mai tare, cu atât le cuceresc mai mult.

Pentru noi, voi sunteţi marele premiu.

Poate că îţi va fi greu să accepţi ceea ce îţi voi spune şi poate că unele femei se vor simţi chiar jignite, dar trebuie să zic următorul lucru în numele adevărului şi al dragostei răbdătoare pentru sexul opus; undeva, pe drum, femeile pierd asta din vedere. Poate parţial şi din cauză că noi, bărbaţii, jucând atât de multe roluri şi recurgând la atâtea trucuri – pur şi simplu, facem atât de multe greşeli în încercarea noastră de a cuceri femeile – v-am convins că nu sunteţi importante pentru noi. Poate că are legătură şi cu modul în care sunt educate femeile în prezent – voi aţi fost încurajate de mamele, mătuşile şi bunicile voastre să aveţi locuri de muncă bune şi să fiţi independente, indiferent de preţ, chiar dacă asta înseamnă să renunţaţi la a avea o relaţie stabilă. Sau poate că aţi fost toate hărţuite de obsesia constantă a mass-mediei pentru perfecţiune, în care vi se spune mereu, încă de pe copertele revistelor,

până la spectacolele de televiziune, la reclame şi bloguri, să vă operaţi, să vă aranjaţi şi să arătaţi ca Halle Berry sau ca Beyoncé, dacă vreţi să atrageţi un bărbat bun, fiind toate conştiente, de altfel, că aveţi o frumuseţe personală şi că numai Halle poate să arate ca Halle sau Beyoncé ca Beyoncé.

Oricare ar fi situaţia, noi, bărbaţii, nu mai putem relaţiona cu acea parte specială din tine care este esenţa femeii – cu acel lucru care vă face foarte frumoase în ochii noştri şi care pe noi ne face să ne simţim mai bărbaţi. Aşa cum ţi-am explicat deja – cele trei moduri prin care un bărbat îţi arată că te iubeşte sunt munca, asigurarea traiului şi protejarea. Asta înseamnă că, dacă tu ai deja banii tăi, maşina ta, casa ta, un pistol, un sistem de alarmă, un câine de pază, nu mai există niciun motiv pentru care să mai stea un bărbat în preajma ta. De ce ai mai avea nevoie de mine dacă ai deja toate aceste lucruri?

Nu mă înţelege greşit. Pe noi nu ne deranjează că tu te descurci singură din toate punctele de vedere – poţi avea casa, banii şi maşina ta. Poţi avea un sistem de alarmă, un câine şi un pistol, de asemenea. Dar, dacă bărbatul care îţi face curte nu-şi poate demonstra abilitatea de a-ţi oferi lucruri sau de a te proteja, atunci cum ar putea el să-şi declare dragostea în faţa unei femei care nu l-a lăsat să se simtă bărbat? Lucrurile pe care le-ai dobândit din punct de vedere financiar şi în urma educaţiei nu vor putea fi niciodată mai importante decât faptul de a avea o relaţie cu un bărbat. ADN-ul lui nu-i va permite niciodată să accepte aşa ceva. Cu alte cuvinte, noi apreciem femeile care ne tratează ca pe nişte bărbaţi, spunându-ne *că au nevoie* de noi. Pentru noi, nevoia de a simţi că aveţi nevoie de noi este foarte importantă; trebuie să simţim că aveţi nevoie de noi pentru a putea să ne împlinim ca bărbaţi.

Desigur, am auzit multe femei spunând: „N-am de gând să mă minimalizez pe mine pentru a-l face pe el să se

simtă bărbat – dacă nu poate face faţă banilor şi succesului meu, atunci nu-mi poate face faţă nici mie!” Noi înţelegem femeile puternice şi le putem face faţă. De fapt, noi suntem produsul unor femei puternice, al unor femei care se descurcă în viaţă. Nu este niciun secret că voi ne lăsaţi pe noi să credem că suntem cocoşii în casă, dar că, de fapt, voi sunteţi cele care luaţi toate deciziile-cheie legate de casă şi de copii. Nu este un secret pentru noi că, indiferent cine aduce cei mai mulţi bani acasă, voi sunteţi cele care îi drămuiţi şi ştiţi pe ce şi cât trebuie să cheltuiţi. Nu este niciun secret că, atunci când ne certăm, poate că noi ne comportăm ca şi cum am avea dreptate, ştiind că, în cele din urmă, dacă vrem să facem pace, trebuie să procedăm ca voi. Ne simţim în regulă cu toate acestea. Dar dacă voi spuneţi astfel de lucruri fără să ţineţi cont de faptul că, măcar aparent, noi suntem capul familiei sau credeţi că egoul nostru se limitează doar la maşini scumpe, atunci nu vrem să avem de-a face cu voi. În mintea noastră, dacă voi aveţi banii voştri, nu mai aveţi nevoie şi de-ai noştri. Dacă ştiţi karate şi puteţi bate pe oricine, nu mai aveţi nevoie de protecţia noastră. Şi dacă nu puteţi accepta două dintre aspectele esenţiale care ne fac bărbaţi – asigurarea traiului şi protejarea voastră – atunci nu vă vom declara dragostea noastră. Nu-i vom spune femeii: „Sunt bărbatul tău”, dacă ea nu ne lasă să ne împlinim ca bărbaţi. Ce se va *întâmpla* în cele din urmă? Ne vom culca cu femeia respectivă şi vom trece la următoarea.

Este dureros, dar ăsta-i adevărul.

Când eram tânăr, mă aflam într-o relaţie cu o femeie pe care credeam că o iubesc. Renunţasem la facultate şi aveam mai multe joburi, încercând să-mi găsesc drumul în calitate de comediant. Ea mă ajuta enorm; eu mă luptam şi ea ne susţinea financiar pe amândoi, recunosc, dar mă gândeam că pot compensa lipsa mea de bani făcând tot ce puteam prin jurul casei – tot ceea ce era necesar pentru a ţine casa în ordine. Vezi, asta înseamnă să fii într-o relaţie

serioasă – să găseşti acel echilibru, chiar şi în mijlocul furtunii. Şi furtuna vine mereu. Toate acele jurăminte pe care trebuie să le rosteşti la nuntă nu sunt în van; preotul şi cei căsătoriţi ştiu ce te aşteaptă. La bine şi la greu? O să vină şi greul. În boală şi în sănătate? Unii se vor îmbolnăvi. În sărăcie şi în bogăţie? Unii ar putea ajunge faliţi. Vremurile grele vor veni cu siguranţă. Întrebarea este: cum le vei face faţă?

Aşa i s-a întâmplat şi unui prieten de-ai mei într-o anumită zi când s-a dus la magazin. Soţia lui punea în cărucior toate cele necesare pentru casă, carnea, legumele, fructele, băuturile etc. Şi apoi s-au dus după sucul de ananas. Dar, înainte de a trece mai departe, trebuie să ştii un lucru despre prietenul meu. El iubeşte la nebunie sucul de ananas. Friptura şi sucul de ananas – nu pot spune care îi place mai mult. Şi când s-au dus la raft, primul lucru pe care a pus el mâna când făceau cumpărături a fost sucul de ananas. Instinct – a luat o sticlă şi a pus-o în coş. Ea era întoarsă cu spatele când el a făcut asta, dar, când s-a întors şi a văzut sucul de ananas aşezat pe grămada de cumpărături, a sărit ca arsă şi a spus: „Asta ce mai e?”

„Suc de ananas”, a răspuns el.

„Şi cine l-a pus în coş?”, a întrebau ea.

„Cum cine, eu!”, a spus el, puţin nedumerit. Cine altcineva ar fi putut face asta?”

„Tu”, a spus ea, „nu ai niciun ban”.

Şi apoi ea a făcut ceva de neimaginat: a luat sticla aceea de suc şi a scăpat-o intenţionat pe jos; sticla s-a spart cu zgomot în mii de bucăţi amestecate cu suc, la doar câţiva centimetri distanţă de picioarele lor. Ea a admirat dezastrul, i-a aruncat şi lui o privire sugestivă şi apoi a plecat de acolo cu tot cu coş, lăsându-i singur.

El a ieşit din magazin şi a aşteptat-o; când a ieşit şi ea, în final, el a încărcat produsele în maşină cu lacrimi în

ochi. Nu-ţi poţi imagina cât de rănit era. Ştia că nu are niciun ban, dar tot ceea ce voia era o nenorocită de sticlă de suc de ananas şi, într-o singură clipă, femeia de lângă el i-a aruncat în faţă faptul că nu-l considera un bărbat. Pentru ea, a fost important în acel moment să demonstreze ceea ce el ştia deja – că nu-şi îndeplinea rolul de susţinător financiar al familiei. Nu spun că ea nu avea dreptul să aibă un bărbat care să-şi poarte singur de grijă. Dar, dacă ea l-ar fi cunoscut – şi ar fi cunoscut şi bărbaţii, în genere – ar fi înţeles că, făcându-l să se simtă mai puţin bărbat, n-ar fi obţinut ceea ce-i trebuia şi ceea ce voia de la un bărbat. Faptele ei n-ar fi făcut altceva decât să-l îndepărteze.

La puţin timp după asta, el a plecat.

Şi cam asta este reacţia la care poţi să te aştepţi din partea bărbaţilor în situaţii similare, când o femeie câştigă mai mult decât partenerul ei şi îi reproşează asta. Te întrebi dacă va fi intimidat de banii şi de succesul tău? Bineînţeles. Pentru că tu pui stăpânire pe rolul de bărbat – acela de a te întreţine. Asta aşteaptă societatea de la el, şi chiar şi tu, adică să fie capabil să te ia cu el şi să aibă grijă de tine. Desigur, atunci când un bărbat este tânăr şi nu ştie ce să facă, este ocupat cu realizarea tuturor celorlalte lucruri care crede că îl fac bărbat: să se întâlnească cu foarte multe femei, să-şi cheltuiască neîncetat banii pe lucruri de care nu are nevoie şi pe care nici nu şi le permite, să inspire putere prin fizic, nu prin gândire. Dar majoritatea dintre noi ies din situaţia asta la un moment dat şi, în acel moment, ne dăm seama că un bărbat adevărat trebuie să aibă ce să le ofere celor pe care-i iubeşte. Chiar şi un deţinut aflat după gratii îţi va spune: „Primul lucru pe care-l voi face după ce voi ieşi de aici va fi să-mi iau un job şi să am grijă de familia mea – asta e tot ce vreau să fac”. Majoritatea bărbaţilor ajung să-şi dea seama de asta. Unii bărbaţi rămân ignoranţi toată viaţa şi mor aşa, singuri. Dar pentru cea mai mare parte dintre bărbaţi, atunci când suntem în preajma altora ca noi şi

încercăm să ne validăm bărbăţia, nu facem asta prin afişarea numărului de femei pe care le-am avut, ci prin afişarea oamenilor de care avem grijă.

Suntem antrenaţi să-ţi oferim ceea ce-ţi trebuie şi tu eşti educată să cauţi asta la noi. În momentul în care această ordine a lucrurilor nu mai este respectată, nu mai are loc nici sincronizarea. Dacă femeia are prostul obicei de a-i reproşa în faţă unui bărbat defectele lui, atunci el are o problemă de o cu totul altă magnitudine. El se va lupta cu ideea că nu-i poate oferi siguranţă şi ea va simţi că egoul lui stă în calea fericirii ei. Şi toată lumea implicată în relaţie se va simţi îngrozitor.

Deci cum ieşi din situaţia aceasta?

Nu renunţa la banii, la jobul, la educaţia ta sau la mândria şi demnitatea care vin odată cu toate astea.

Comportă-te ca o doamnă.

Oo, parcă vă aud pe toate cum scrâşniţi din dinţi – se aude aşa de tare, ca sirena poliţiei – şi parcă vă văd cum ridicaţi din sprâncene. Dar chiar dacă tu, ca femeie, devii nervoasă şi deranjată de ceea ce îţi voi spune, asta nu va schimba faptul că bărbaţii, indiferent de statutul lor financiar, social, de istoria lor, vor ca femeile să-i lase să aibă grijă de ele. Voi, femeile neîncrezătoare, n-aveţi decât să faceţi ce vreţi, puteţi să nu luaţi seama la ceea ce v-am spus, dacă asta doriţi, dar femeile care acceptă să fie protejate de bărbaţi vor avea de câştigat uneori. Prin urmare, vrei sau nu să trăieşti alături de un bărbat?

Fă ce vrei.

Ştiu că eşti destul de puternică să muţi televizorul. Dar ar trebui să-l laşi pe el s-o facă; spune-i că este prea greu pentru tine – asta este o muncă de bărbaţi.

Da, ai dreptate – nu este nimic în neregulă cu braţul tău şi eşti perfect capabilă să-ţi deschizi singură portiera de la maşină. Dar, la naiba!, când mergi undeva cu un bărbat, lasă-l să te trateze ca pe o doamnă şi să-ţi deschidă

portiera maşinii. Dacă n-o deschide automat, stai lângă maşină şi nu te urca până ce el nu-ţi deschide portiera. Este treaba lui.

Ştiu că ai suficienţi bani pentru a-ţi plăti consumaţia. Dar stai liniştită şi lasă-l pe el să achite. Asta trebuie să facă bărbatul atunci când iese cu o femeie.

Da, eşti independentă şi n-ai nevoie să-ţi ducă nimeni gunoiul, să-ţi agaţe tablourile pe perete sau să se ducă la magazin să ia cele necesare pentru a-ţi repara chiuveta. Dar crede-mă: dacă te prefaci că habar n-ai ce trebuie făcut sau că n-ai puterea să faci ceea ce trebuie, bărbatul tău se va ocupa imediat de problemă – chiar zâmbind, dacă mai şi adaugi: „Iubitule, îţi mulţumesc foarte mult că faci asta pentru mine. Nu ştiu ce m-aş face fără tine”.

Vezi tu, foarte mulţi bărbaţi s-ar comporta mai bine dacă li s-ar cere să fie, ei bine! bărbaţi. Trăim într-o perioadă în care femeile au preluat rolurile bărbaţilor din necesitate, recunosc asta. Dar, la un moment dat, ori va trebui să accepţi că eşti o femeie puternică în toate şi singură, ori va trebui să mai laşi de la tine şi să te comporţi ca o femeie. Femeile joacă diferite roluri tot timpul – de ce, când e vorba de aceste aspecte, nu eşti dispusă să joci şi acest rol, mai ales ştiind că vei obţine ceea ce vrei şi ce ai nevoie? Pe termen lung, dacă te comporţi ca o femeie, poţi fi mai relaxată. De ce nu te foloseşti de această oportunitate pentru a te relaxa? În realitate, să ştii că nu e greu deloc, că nu te omoară şi că, indiferent de ceea ce ai nevoie, el va sări să te ajute, dacă îi arăţi puţină apreciere.

O să-ţi povestesc un episod dintre mine şi soţia mea: în cazul nostru, nu trece zi de la Dumnezeu fără să ne complimentăm unul pe altul de câteva ori. Recent, într-o anumită zi, când mi-a lăsat mie în grijă copiii, căci ea avea nişte treabă, a văzut că eram obosit tot alergând după copii. Nu fac asta foarte des, ce-i drept. Adică pot să fac

asta, dar este obositor. Dar când Marjorie a intrat în cameră şi a văzut ce privire disperată aveam, ea a manipulat foarte drăguţ situaţia în favoarea mea şi mi-a spus: „Steve, îţi mulţumesc foarte mult că ai grijă de copii – eşti un tată extraordinar”. Nu pot să-ţi spun cât de bine m-a făcut să mă simt. A rostit acele cuvinte frumoase exact atunci când aveam mai multă nevoie de ele, asigurându-se în continuare că cei mici îşi vor vedea de ale lor şi că n-o vor încurca în timp ce îşi făcea treaba. Dacă n-ar fi rostit acel compliment, nu mi-ar fi convenit să stau cu copiii toată ziua, când erau atât de multe lucruri de făcut, atâtea lucruri pe care aş fi vrut să le fac. Vezi tu, graţie acelui compliment am realizat de ce eram în joc şi, mai ales, de ce era Marjorie în echipă.

Să apreciezi un bărbat, nu să-i subminezi încrederea în propriile forţe, este cea mai bună metodă de a scoate tot ce are mai bun în el. Şi cel mai bun mod de a-i arăta aprecierea este să te comporţi ca o femeie, lăsându-l să fie bărbat.

Totodată, sunt convins că faptul de a fi cu adevărat femeie aproape că a devenit o formă de artă dispărută, din care fiecare femeie poate învăţa câte o lecţie. Aşa că mi-am luat libertatea de a vă arăta cum să fiţi femei în unele dintre cele mai importante situaţii în care te găseşti când eşti alături de un bărbat. Îţi garantez că, dacă este vorba de un bărbat pe cinste, va muşca momeala.

CUM SĂ TE COMPORŢI CA O FEMEIE LA ÎNTÂLNIRE

Nu-i spune unde ai vrea să vă vedeţi – spune-i ce fel de mâncare şi de atmosferă îţi plac şi apoi lasă-l pe el să găsească un local care crede că ar fi pe gustul tău.

Nu-i spune că iei maşina – lasă-l pe el să vină să te ia.

Nu-i lăsa impresia că vrei să plătiţi nemţeşte – lasă-l

pe el să plătească.

Nu-l invita la o cană de ceai, cafea etc., seara, când te conduce acasă – sărută-l de noapte bună şi lasă-l să-şi dea seama ce trebuie să facă ca să merite „prăjiturica” (nu uita de cele 90 de zile de probă).

CUM SĂ TE COMPORŢI CA O FEMEIE ACASĂ

Nu încerca să repari chiuveta, maşina, vasul de toaletă sau orice altceva – lasă-l pe el să facă asta.

Nu duce gunoiul, nu vopsi pereţii şi nu tunde iarba – acestea sunt treburi de bărbat.

Nu ridica nimic greu – el s-a născut puternic şi poate ridica paturi/televizoare/biblioteci etc.

Nu-ţi fie frică să găteşti din când în când – bucătăria este un loc plăcut pentru amândoi.

Nu te îmbrăca în tricou chiar în fiecare seară când te culci – nu uita de lenjeria sexy.

14
CUM SĂ OBŢII INELUL

Bărbatul tău ştie ce vrei: angajamentul final – inelul.

De asemenea, ştie şi de ce are el nevoie de tine.

Totul pare simplu: mai trebuie doar să te ducă la un bijutier, să aleagă un inel drăguţ cu diamant şi apoi să se aşeze în genunchi în faţa ta şi să te ceară în căsătorie sau să născocească o scenă romantică, aşa cum vezi prin filme.

Dar cererea tot întârzie.

Şi, după felul în care se comportă bărbatul tău, se pare că n-o să te ceară prea curând…

Prin urmare, aştepţi. Şi aştepţi. Şi iar aştepţi.

Multe femei trec prin aşa ceva – este vorba de iubite

care depun eforturi serioase nu numai pentru că-şi iubesc bărbaţii, ci şi pentru că vor să le demonstreze că ele sunt alesele. Toată lumea ştie cum îi poţi dovedi că tu eşti aleasa: făcând pentru el toate lucrurile pe care le-ar face o soţie – susţine-l emoţional, fii loială, depune efort în dormitor, spune-i des că îl iubeşti şi, de asemenea, arată-i acest lucru. Poate ar trebui să locuieşti cu el. Să aveţi copii împreună. Apropie-te foarte mult de mama, de surorile lui şi de prietenii lui. De fapt, tu îi oferi tot ce are nevoie şi tot ce vrea.

Ia seama la această scrisoare pe care am primit-o la rubrica *Strawberry Letter* din partea unei ascultătoare care s-a autointitulat „Ceasul biologic care ticăie”. O femeie singură, de 31 de ani, o femeie fără copii, care are de 3 ani o relaţie în care spune că simte că e doar o distracţie.

Îmi spune că mă iubeşte şi că vrea să avem copii împreună. Ceasul meu biologic ticăie nebuneşte şi în ultimul an am încercat să facem un copil, fără succes (cred că ăsta e un semn). Problema este că el spune că nu vrea să îşi ia angajamente sau să se căsătorească, pentru că nu vrea să dea socoteală nimănui. De când îl ştiu, am încercat să-i demonstrez că nu sunt ca celelalte femei cu care s-a mai întâlnit. Am fost alături de el atunci când s-a rănit, când şi-a dat demisia, când a murit tatăl lui şi când a fost şomer.

L-am încurajat şi l-am susţinut financiar şi emoţional. Am aşteptat şi am persistat în această situaţie, sperând că se va căsători cu mine pentru că nu cred că voi mai găsi pe nimeni care să vrea să facă un copil cu mine. Sunt nebună pentru că îl aştept? Ar trebui să renunţ la el?

Această femeie şi toate celelalte aflate în situaţii similare nu pot înţelege de ce, după toate eforturile depuse, bărbatul nu le oferă singurul lucru de care au nevoie şi pe care-l vor. Ei bine, hai să te luminez. Bărbatul

nu te-a cerut în căsătorie din cauza unuia sau mai multora din următoarele motive: (1) este însurat cu altcineva; (2) nu eşti cea pe care o doreşte; plus adevăratul motiv pe care nu vrei să-l auzi: (3) nu i-ai cerut să se căsătorească cu tine şi să stabiliţi o dată.

De fapt, ştiu câţiva bărbaţi ale căror partenere se află de-a dreptul într-o astfel de situaţie. Unul dintre cazurile demne de povestit este al unui bărbat şi al unei femei care au ieşit împreună timp de un an, după care ea a rămas însărcinată. Spre binele ei, ca mamă singură (mai avea un fiu dintr-o relaţie anterioară), ştia că nu vrea să aibă un al doilea copil cu un bărbat care n-ar fi fost alături de ea să crească împreună copilul, aşa că i-a spus simplu: „Sunt dispusă să fac acest copil, dacă eşti dispus să fii un tată adevărat – nu din când, în când, o dată pe săptămână sau când ai chef". Şi, aflat în situaţia de a o pierde şi pe ea, şi pe copil, bărbatul a luat atitudine: a fost de acord să fie alături de copilul lui, şi-a vândut apartamentul şi s-a mutat cu prietena lui, în aşteptarea naşterii copilului.

Ea s-a gândit că, imediat după naşterea copilului, trebuia să vină şi cererea în căsătorie, să primească inelul şi să facă nunta. Spre binele ei, iubitul chiar i-a oferit un inel. Doar că ea îl poartă deja şi, cu toate că a sperat, a aşteptat şi s-a rugat pentru stabilirea datei nunţii, cei doi au la fel de puţine şanse de a merge împreună la altar ca în ziua în care s-a născut copilul lor. Stau în aceeaşi casă. Împart între ei responsabilităţile de părinte. Împart cheltuielile pentru facturi, timpul petrecut la TV, cheltuielile maşinii, contribuţiile la biserică şi, cu siguranţă, patul. Dar nu au acelaşi nume de familie şi niciun certificat de căsătorie.

Ea nu poate înţelege de *ce se joacă el de-a* căsătoria, în loc să formeze *oficial* o familie împreună. El simte că are deja o familie şi că nu trebuie să meargă mai departe şi să obţină mai mult decât atât.

Şi aceasta este dilema.

Vezi tu, pentru unii bărbaţi mariajul intră în aceeaşi categorie cu mâncatul legumelor: ştii că ar trebui să faci asta, dar nu vrei cu adevărat s-o faci, pentru că, ei bine! burgerul cu cartofi prăjiţi, plin de grăsime şi suculent este mult mai satisfăcător. V-am spus de foarte multe ori, pe parcursul acestei cărţi, că noi, bărbaţii, suntem nişte creaturi foarte simple şi că, dacă n-ar fi femeile, noi ne-am risipi banii pe lucruri care-ţi iau ochii, ne-am petrece timpul uitându-ne doar la sport şi la femei care fac striptis şi nici n-ar trebui să facem curat în casă, să ne îmbrăcăm frumos sau să facem cine ştie ce în afară de a juca jocuri video. Noi am fi fericiţi să trăim aşa – acest stil de viaţă ne-ar face să ne simţim mereu tineri şi lipsiţi de griji. Căsătoria nu. Responsabilitatea şi căsătoria nu implică lipsă de griji şi nu ne arde de aşa ceva până când nu ne plictisim de toate jocurile şi nu ne dăm seama că trebuie să fim maturi sau până când ceva sau cineva ne face să ne maturizăm.

Esenţialul este că, pentru bărbaţi, este destul de evident faptul că femeile îşi doresc să se căsătorească – şi asta în ciuda independenţei voastre, a statisticilor care spun că jumătate dintre căsătoriile din America sfârşesc prin divorţ, în ciuda timpului, a muncii, a sudorii şi a lacrimilor pe care va trebui să le investeşti într-o relaţie imperfectă. Pentru că, voi, femeile, nu încetaţi să credeţi în poveşti cu feţi-frumoşi.

În privinţa bărbaţilor, este clar că vor renunţa cu greu la diverse lucruri pentru a merge la altar – doar ca să rămâneţi în situaţia respectivă. Crede-mă, bărbaţii fac totul cu un scop. Totuşi, de ce un bărbat este împreună cu tine de o perioadă lungă de timp, se mută cu tine sau îţi oferă un inel, dar tot amână să stabilească data nunţii? El face asta ca să te ţină numai pentru el. Te vrea numai pentru el.

Să fie clar: unicul motiv pentru care un bărbat scapă fără un angajament pe termen lung sau amână să fixeze data nunţii este că femeia lui *nu i-a cerut* să stabilească o dată: ea stă acolo prosteşte, permiţându-i bărbatului să dicteze când este ea pregătită să-i devină soţie, chiar dacă ea s-a culcat s-a culcat cu bărbatul respectiv, şi-a anulat orice alte perspective de mariaj şi, în unele cazuri, chiar s-a mutat cu el şi au şi copii împreună.

Nu pot fi diplomat în această situaţie.

Asta-i o prostie crasă.

Încearcă să gândeşti ca un bărbat: dacă el este dispus să fie iubitul tău de mult timp, să trăiască cu tine, să fie un tată implicat sau să-ţi dea un inel, el – tehnic vorbind – deja s-a scos din „galantar". Nu poate veni cu iubitele acasă. Nu-şi poate suna iubitele de acasă. Nu poate pleca să se întâlnească cu alte femei când are chef sau să stea cu ele toată noaptea. Nu-şi poate cheltui banii cu alte femei. De ce acceptă un bărbat aflat într-o astfel de relaţie toate aceste interdicţii?

Pentru că te vrea pe tine şi nu vrea să te piardă.

Aşa că până la căsătorie nu mai este decar un pas: stabilirea datei nunţii. Ştii că vrei asta, aşa că uite ce trebuie să faci: exprimă-ţi cererile şi standardele şi spune-i: „Te iubesc, avem o relaţie extraordinară – una la care am visat mereu. Şi tot ceea ce îmi doresc acum este să ne căsătorim. Aşa că vreau să te gândeşti la o dată şi să mi-o spui în două săptămâni. Dacă nu mă ceri de soţie între timp, atunci trebuie să ştii că nu voi mai suporta să-mi dictezi tu când să fiu fericită. Ceea ce avem acum nu mă face fericită".

Poftim? Asta este o cerere perfect rezonabilă. De altfel, cât ai de gând să mai accepţi o situaţie din care nu primeşti ceea ce vrei? Zece ani? O veşnicie?

Tu deţii controlul. Nu renunţa la puterea ta. În momentul în care eu, ca bărbat, am văzut că eşti dispusă

să renunţi la speranţele tale de a merge la altar, voi face şi eu la fel. Şi voi continua mult şi bine aşa, „închiriindu-te”, cu *opţiunea* de a te şi „cumpăra”, dacă îmi dai voie. Nu te comporta nedemn. Fii conştientă de valoarea ta.

Observaţie: asta *nu* înseamnă că trebuie să-l ceri tu pe el de soţ. Ci să abandonezi o mentalitate învechită potrivit căreia tu trebuie să aştepţi la nesfârşit, până bărbatul vine în genunchi să-ţi ceară mâna. Ţi s-a spus de atât de multe ori că nu tu trebuie să ceri un bărbat în căsătorie, încât nu ţi se pare normal să spui *tu* ce îţi *doreşti* de la acel bărbat. Dar nu mai e ca pe vremuri! Pe vremea când generaţiile părinţilor noştri se curtau şi se căsătoreau, femeile trebuia să aştepte să apară un bărbat, pentru că, în cazul lor, opţiunile erau limitate. Dacă bărbatul trăia la fermă şi următoarea fermă era la 2 km şi în nicio fermă nu locuia o femeie – ci alţi doi bărbaţi – el trebuia să parcurgă alţi 2 km pentru a întâlni o potenţială parteneră. Şi atunci când curtau, bărbaţii curtau; el trebuia să meargă până într-acolo încât să scrie mesaje pe pietre pentru ca toată lumea să-i cunoască intenţiile, să trimită semnale cu fum pentru ca fata să-i cunoască intenţiile. Curtarea era foarte romantică, deoarece bărbaţii ştiau că trebuie să se poarte impecabil, nu doar în faţa femeii, ci şi în faţa tatălui ei. Băieţii trebuiau să meargă acasă la fată, să ceară permisiunea de a sta în aceeaşi cameră cu ea, în prezenţa adulţilor, pentru că nu mai erau alte camere disponibile. Şi asta culmina cu o discuţie particulară dintre tată şi pretendent, în care băiatul cerea mâna fetei. Şi totul ţinea de voinţa tatălui.

În prezent, femeile pleacă de la premisa că, dacă bărbatul le iubeşte, atunci le va curta şi le va cere de nevastă. Problema este că folosesc logica secolului al XX-lea în secolul al XXI-lea. Acum, femeile sunt egale cu bărbaţii, muncesc cot la cot cu ei, locuiesc în apartamente ca şi ei, conduc trenuri şi autobuze ca şi ei, merg în cluburi cu ei. Graţie tehnologiei, azi poţi contacta o femeie fără ca

măcar s-o fi văzut. Nu mai suntem în anii ’50, nu te mai poţi agăţa de vremurile de altă dată.

Replica: „Dacă vrea să se căsătorească cu mine, mă va cere” trebuie uitată. Pentru că bărbatul nu te va întreba, atunci când eşti pregătită, dacă vrei să fii soţia lui, ci se va juca cu tine până ce îi vei impune nişte standarde şi cerinţe pe care le va respecta. Nu-ţi spun să te aşezi în genunchi. Îţi cer doar să stabileşti o limită de timp în care să-ţi dea inelul şi să propună data nunţii şi să-i spui toate aceste lucruri şi bărbatului cu care vrei să te căsătoreşti.

Ştiu că este dificil. Dar este mai greu să treci prin întâlniri, să convieţuieşti, să ai un copil cu un bărbat care nu are nicio intenţie să se căsătorească cu tine şi, după opt ani de relaţie, el poate pleacă şi te lasă pe tine cu toate grijile pe cap. Este foarte posibil. Gândeşte-te cât de greu ar fi. Vreau să-ţi sugerez că poţi să eviţi dinainte momentele neplăcute – fă-i cunoscut bărbatului ce vrei şi ce aşteptări ai. Spune-i clar cât valorezi şi că nu eşti gratis; spune-i: „Te respect, te ador, sunt afectuoasă, sunt atentă la nevoile tale, sunt punctuală, sunt bună, sunt loială, voi face copii cu tine şi îi voi iubi din suflet – dar toate astea au un preţ. Am *nevoie* de timpul tău, de loialitatea, sprijinul, afecţiunea, atenţia, punctualitatea, bunătatea ta – am nevoie să mă sprijini, să mă respecţi şi, mai presus de toate, să mă iubeşti. Aştept, de asemenea, să mă ceri în căsătorie şi să mă iei de nevastă în faţa lui Dumnezeu”.

Atunci când îi comunici bărbatului aceste lucruri, îi vei capta atenţia, pentru că ţi-ai atribuit o valoare foarte mare. El se va întreba: „Oare merită ea toate aceste eforturi?”. Dacă preţul tău este prea mare, va pleca. Dar oricum nu-l voiai pe tipul acesta, nu? Nu aşa. El vrea doar să te închirieze. Oamenii care închiriază nu sunt interesaţi să aibă grijă de proprietatea locuită. Ei doar se folosesc spaţiul respectiv şi, când găsesc ceva mai bun, se mută de acolo.

Tu vrei un tip care este dispus să plătească pentru tine atât cât meriţi, unul care este dispus să se mute, să stea o perioadă, să aibă grijă de peluză, de ţevi, să vopsească pereţii, să aducă mobilă, să plătească ipoteca. Adică să te facă să te simţi acasă. Cum trebuie să fie bărbatul tău? Un om care-şi va asuma responsabilităţi şi te va cere de soţie, aşa cum îţi doreşti.

În concluzie, băieţii convieţuiesc cu femeile, bărbaţii construiesc o familie.

Cere-i partenerului tău să fie bărbat. Dacă nu te iubeşte, nu va accepta nimic din toate acestea, aşa că măcar vei şti care este adevărul. Dar dacă te iubeşte, îţi va arăta asta, îţi va oferi ceea ce ai nevoie şi te va proteja. Dacă te iubeşte cu adevărat, va spune mândru: „Aceasta este soţia mea”. Da, poate începe cu: „Aceasta este fata mea”. Sau cu: „Aceasta este logodnica mea”. Dar, după vreo doi ani, va trebui să depăşeşti statutul de logodnică. Trebuie, cel puţin, să clarificaţi situaţia. Pentru că femeilor nu le place incertitudinea. Toate vor să ştie unde duce această relaţie. Mă iubeşte? Sunt aleasa inimii lui? Ce are de gând cu mine?

Cam asta este problema, pe scurt: fiecare bărbat ştie că va trebui să se căsătorească odată şi odată. Dacă el nu este pregătit pentru asta, şi tu eşti, atunci nu prea vă potriviţi, nu-i aşa? Aşa că de ce să-ţi iroseşti ani preţioşi construind o relaţie care nu se îndreaptă în direcţia dorită de tine?

Mai bine cauţi pe altcineva cu care să mergi în aceeaşi direcţie. Cred cu tărie că acesta este motivul pentru care sunt atâtea femei de 30 de ani nemăritate – pentru că undeva, pe parcurs, n-au pus piciorul în prag şi n-au mers mai departe. Dar, din experienţă, te sfătuiesc aşa: pune piciorul în prag, stabileşte nişte standarde şi vezi cât de repede se conformează el. Motivul pentru care sunt căsătorit astăzi cu Marjorie este că ea a stabilit o

limită de timp în privinţa cererii în căsătorie şi că mi-a comunicat nişte solicitări şi nişte standarde. Şi asta la începutul relaţiei. A ştiut că trebuie să facă asta în noaptea în care relaţia noastră era cât pe ce să se termine. Am fost conştient de toate acestea în momentul în care am recucerit-o. Acum, dacă aş mai munci încă pentru compania Ford şi, din salariul meu de 600 de dolari, ea mi-ar cere 400, i-aş da fără ezitare.

Vreau s-o protejez.

Şi ea mă face mândru că sunt bărbat.

Şi tu poţi avea toate acestea. Nu te rezuma la o poveste de dragoste care ţi-a frânt inima. Pune-te pe tine pe primul loc – urmează-ţi calea şi fă-l pe bărbatul de lângă tine să devină bărbatul visurilor tale. Nu uita că primul motiv pentru care eşuează lumea este chiar frica de eşec. Frica te paralizează şi nu mai poţi acţiona. Nu te teme că-l vei pierde pe bărbatul de lângă tine, pentru că dacă te iubeşte cu adevărat, nu te va părăsi.

15
RĂSPUNSURI RAPIDE LA ÎNTREBĂRILE PE CARE AI VRUT MEREU SĂ LE PUI

Aşa cum ţi-am mai spus de foarte multe ori, bărbaţii sunt nişte creaturi foarte simple. Şi există anumite subiecte asupra cărora nu vom sta foarte mult timp pe gânduri, ci îţi vom răspunde direct. Am rugat o mulţime de colege de muncă, femei şi asociate, să-mi spună ce vor să afle, ce întrebări le macină, care sunt lucrurile pe care vor dintotdeauna să le ştie, dar care n-au fost lămurite satisfăcător de către bărbaţii lor. Ele m-au întrebat – iar eu am răspuns. Iată întrebările lor şi răspunsurile mele:

Ce li se pare sexy bărbaţilor?

Bărbaţii au gusturi diferite, astfel încât ceea ce poate fi considerat sexy pentru unul, pe altul poate să-l lase rece. Însă fii sigură că, indiferent de cât de multe defecte îţi găseşti uitându-te în oglindă, undeva pe acest pământ, există cineva care te va găsi cu adevărat incitantă – adică există o persoană care va fi atrasă de tine exact aşa cum eşti. O femeie care are încredere în ea este foarte atractivă. De asemenea, bărbaţii pun foarte mult accent pe partea vizuală. Sunt atenţi la felul în care te îmbraci, în care mergi, la machiaj, la picioare, la mâini, la dantură. Le scapă foarte puţine lucruri din acest punct de vedere.

Ce cred bărbaţii despre operaţii estetice, peruci, lentile de contact, unghii false etc.?

Pentru majoritatea bărbaţilor contează să fii frumoasă la braţul lor, indiferent de mijloacele prin care ai devenit frumoasă. Poţi face orice – îţi poţi pune silicoane, poţi face liposucţie, rinoplastie, îţi poţi micşora sânii – nu contează, atâta vreme cât te simţi frumoasă. Dar dacă îi spui bărbatului tău că vrei să-ţi faci o operaţie de corectare a nasului, iar lui îi place aşa cum eşti, atunci

poate ar trebui să renunţi la intervenţie. De ce să te supui unor riscuri inutile, de vreme ce bărbatul tău este mulţumit de felul în care arăţi? De ce să pierzi din greutate, dacă bărbatului tău nu i se pare că eşti prea plinuţă? Desigur, dacă vrei s-o faci pentru tine însăţi, este în regulă. Dar pe partenerul tău asta nu-l va influenţa nicicum, dacă este deja mulţumit de felul în care arăţi.

Ce cred bărbaţii despre relaţiile cu femei mult mai tinere decât ei?

Foarte mulţi bărbaţi aflaţi la vârsta de 40 – 50 de ani încep să iasă cu femei mult mai tinere pentru a se valida pe ei înşişi. Acest lucru este totuna cu cumpărarea unei maşini sport foarte puternice şi zgomotoase de către acel bărbat; şi fac asta pentru că „motorul" lor nu mai face la fel de multă gălăgie. Asta se întâmplă mai ales în cazul bărbaţilor care nu au o viaţă bine pusă la punct. N-are nicio treabă cu femeile; este strict problema lor. Dar ghici ce? Pe de altă parte, se poate ca acum să te privească un bărbat mai tânăr decât tine şi să gândească: „Oau – nu m-ar deranja deloc să fiu validat de ea". Se întâmplă şi aşa, de multe ori. Cum spuneam mai devreme , fiecare are perechea lui în lumea asta.

Bărbaţii preferă femeile slabe sau pe cele mai plinuţe?

Bărbaţilor le plac tot felul de femei. Fiecare bărbat are un gen de femeie. Există bărbaţi cărora le plac femeile masive, unii cărora le plac femeile mici, mignone şi sunt bărbaţi cărora le plac femeile de talie medie. Nu contează cum arăţi, există un bărbat şi pentru tine pe lumea asta.

Bărbaţii ar avea o relaţie sau s-ar căsători cu o femeie care fumează?

Eu nu m-aş căsători cu o fumătoare şi probabil că nici majoritatea nefumătorilor. Pielea femeilor care fumează îmbătrâneşte prematur şi acestea au buzele pale. Le îmbătrâneşte şi corpul. Din punctul meu de vedere, fumatul presupune o slăbiciune şi o lipsă de înţelegere faţă de importanţa sănătăţii personale.

De vreme ce noi, bărbaţii nefumători, vedem că unei femei nu-i pasă de sănătatea ei, ne gândim imediat şi la incapacitatea ei de a-i păsa de soţ sau de copii. Majoritatea bărbaţilor nefumători nu vor tolera o femeie care fumează – nu permanent. Bărbatul se va culca cu ea, dar nu o va lua de nevastă.

Ce cred bărbaţii despre femei când se îngraşă sau când nu mai arată ca atunci când s-au cunoscut?

Dacă bărbatul te iubeşte, te va iubi în continuare, oricum vei arăta. Aşa cum şi noi ne pricopsim cu burţi sau cu şunculiţe, cu siguranţă că înţelegem şi problemele voastre. Ştim că nu ai cum să arăţi tot timpul exact ca la prima întâlnire. Dacă poţi să-ţi menţii fizicul în nişte parametri decenţi, adică să te îngraşi 5 kg, dar nu 20, şi să fii sexy şi aranjată, dincolo de kilogramele în plus, bărbaţii sunt satisfăcuţi cu asta. Dacă partenerul tău este superficial, va susţine că nu poate trece peste aşa ceva. Dar dacă un bărbat vede că, în ciuda celor câteva kilograme în plus, tu încă faci eforturi pentru a arăta bine, va fi împăcat cu greutatea ta.

Bărbaţii preferă femeile pe tocuri sau cu pantofi joşi?

Tocuri, iubito! Tocuri! Dacă am putea face adidaşi cu tocuri, am face-o. Pentru noi, tocurile sunt un lucru foarte

sexy. Nu cunosc niciun bărbat care să prefere femeile care poartă pantofi joşi. Nu am întâlnit niciunul. Toţi credem că tocurile vă fac piciorul mult mai frumos, vă fac să mergeţi mult mai feminin şi vă fac şi pe voi mai feminine. Şi asta ne atrage pe noi.

S-ar întâlni un bărbat cu o femeie proastă?

Un bărbat deştept nu se poate întâlni cu o femeie proastă. Dar se poate folosi de ea. Un bărbat deştept nu vrea să se întâlnească cu o femeie proastă, pentru că este important ca femeia de lângă el să fie capabilă să se descurce în viaţă şi să îl sprijine, mai ales dacă el are de gând s-o ceară de soţie. Femeia nu poate veni la petrecerea de la birou, comportându-se ca o marionetă. Însă pe bărbaţi nu-i deranjează să aibă o femeie prostuţă aproape, care mai arată şi bine, dar nici n-o vor păstra lângă ei.

Ce cred bărbaţii despre femeile care le oferă o băutură?

Bărbaţii văd asta ca pe o provocare. În mintea lor. Dacă vrei să-mi cumperi ceva de băut înseamnă că mă vrei. Şi dacă simt că mă vrei, intru în joc.

Ce părere au bărbaţii despre femeile care beau?

Sunt bărbaţi cărora le plac astfel de femei, dar cei care nu beau cu siguranţă nu vor fi interesaţi de aşa ceva. Trebuie să ştii, cu toate acestea, că niciunui bărbat nu-i place o femeie beată, decât dacă aceasta este la facultate şi el o ţine de braţ şi o conduce spre dormitor. Bărbaţii vor femei care să se poarte mereu ca nişte doamne. Dacă bei la anumite ocazii, este în regulă. Dar dacă bărbatul trebuie să te care în cârcă, pentru că ai leşinat, sau pentru că te agăţi de altcineva sau vorbeşti tare şi spui prostii, atunci, da, este o problemă.

Este bine ca femeia să-i ia bărbatului cadouri în perioada întâlnirilor?

Doar dacă relaţia este serioasă. Altfel, el nu se va gândi decât că: (a) încerci să-l agăţi de tine şi (b) că aştepţi ceva în schimb. Aşteaptă şi vezi ce-ţi oferă el mai întâi – lasă-l să se comporte cu tine ca un bărbat şi să te răsfeţe. Bărbaţilor adevăraţi le place să facă asta cu femeile de care le pasă. Observaţie: fii recunoscătoare pentru cadourile primite, dar nu te lăsa păcălită crezând că, în curând, vei primi şi un inel. Un cadou este doar un... cadou. Nu te gândi că se vor întâmpla cine ştie ce alte lucruri. Doar acţiunile bărbatului – felul în care te prezintă, îţi asigură cele necesare şi te protejează – îţi vor da cu adevărat de înţeles care sunt sentimentele lui pentru tine.

Ce cred bărbaţii despre femeile care cer bani?

Nu face asta la începutul relaţiei, decât dacă nu ai nimic împotriva apelativului „profitoare”. Dar dacă sunteţi deja într-o relaţie – doar tu şi cu el – şi ai o problemă financiară, spune-i despre aceasta şi vezi cum reacţionează. Spune-i: „Sunt într-o încurcătură şi mi-e ruşine să-ţi cer bani, dar chiar am nevoie de ajutorul tău. Ai putea să-mi împrumuţi 100 de dolari să fac o plată? Ţi-i voi da înapoi cât de repede voi putea”. Dacă bărbatului îi pasă de tine, nu te va judeca.

Îşi ajută bărbaţii partenerele să pună bazele propriei afaceri?

Fără îndoială. Dar nu şi în cazul în care ai de-a face cu un bărbat a cărui viaţă nu este organizată, care nu este mulţumit de cât de realizat este, de ceea ce face şi de cât

câştigă, sau cu un tip reticent la ideea ca tu să ai propria ta afacere, pentru că el încă se luptă să-şi atingă ţelurile şi n-are timp să te ajute şi cu ale tale. Dar dacă viaţa partenerului tău este în ordine şi el este sigur de bărbăţia lui, te va ajuta fără doar şi poate.

Îi deranjează pe bărbaţi că partenera de viaţă nu munceşte?

Deloc. În zilele noastre, este aproape o necesitate ca atât soţul, cât şi soţia să muncească pentru a reuşi să se descurce împreună. Dar dacă bărbatul poate să asigure traiul familiei, în general nu va avea nicio problemă cu faptul că partenera lui stă acasă.

Ce cred bărbaţii despre femeile la volan?

Suntem în secolul al XXI-lea, aşa că majoritatea bărbaţilor nu au nicio problemă cu asta. Dar există şi bărbaţi de modă veche şi misogini care cred că femeile ar trebui să lase şoferul, pentru că acesta este făcut pentru sexul opus. Nu ştiu în ce lume trăiesc aceşti oameni. Dar n-am întâlnit încă niciunul de acest gen.

Contează, pentru bărbat, faptul că femeii îi place sau nu sportul?

Nu. Unor bărbaţi le place ca partenerele lor să fie interesate de evenimentele sportive, dar, în general, le place să se bucure liniştiţi de joc. Dacă nu faci faţă situaţiei, fă-ţi de lucru cu altceva.

Le place bărbaţilor să meargă la cumpărături?

Vom merge la cumpărături, dacă ne veţi obliga şi dacă acesta este singurul mijloc de a petrece timp cu voi.

Dar nu ne place asta. Gândeşte-te la următorul lucru: hainele pentru bărbaţi sunt mereu la un alt etaj, şi ocupă întotdeauna o suprafaţă mai mică. Astfel, noi putem să cumpărăm repede ce avem de luat şi să plecăm. Nu vei intra niciodată într-un magazin de bărbaţi, unde aceştia stau şi răscolesc printre haine, punându-şi tricourile pe lângă corp şi întrebându-se dacă le stă mai bine cu verde sau cu albastru. Noi intrăm în magazin ştiind exact ce vrem să luăm şi ieşim cu produsul respectiv. Se întâmplă rar să zăbovim. Esenţial este să intrăm şi să ieşim din magazin: aşa ne place să ne facem cumpărăturile.

Ce cred bărbaţii despre relaţiile interrasiale?

Depinde de bărbat. Dar cui îi mai pasă de acest lucru în zilele noastre? Nu ne mai confruntăm cu problema pe care o reprezenta acest lucru altă dată. Personal, nu-mi pasă. Iubirea nu ţine de rasă şi, dacă o persoană iubeşte pe cineva de altă rasă, n-ar trebui să conteze culoarea pielii, din moment ce ambii se iubesc. Doar asta contează cel mai mult, nu-i aşa? În orice caz, femeile ar trebui să se asigure de acest lucru. Dacă femeia are o relaţie cu un bărbat de altă rasă doar pentru a se bucura de un anumit statut, este îngrozitor când te gândeşti că acesta este motivul pentru care vrea să se căsătorească cu el. Dar dacă o face din dragoste, femeia este cu atât mai puternică.

De ce nu le place bărbaţilor să vă ia în braţe după ce aţi făcut sex?

Pentru că suntem înfierbântaţi. Şi obosiţi. Am depus efort, am transpirat şi tot ce vrem este să aştepţi câteva minute înainte să vii pe partea noastră de pat şi să ne ţinem în braţe.

Cum îi spui unui bărbat că nu te satisface din punct de vedere sexual?

Nu este bine să aduci vorba despre asta când luaţi masa în bucătărie sau în timp ce faceţi un drum mai lung cu maşina. Nu poate ieşi nimic bun din asta. Când pui la îndoială abilităţile sexuale ale partenerului tău, acesta devine foarte nervos şi stânjenit, şi asta destul de repede. Îţi sugerez să abordezi acest subiect chiar în timpul actului sexual. Atunci, partenerul este mai deschis faţă de problema respectivă. Spune-i ceva de genul: „Îmi place mult când faci asta”. Sau: „Este bine, iubitule, acum fă aşa”. Şi vezi cum se adaptează. El se va strădui mai mult, căci simte că-ţi place şi sigur nu vrea să te nemulţumească. În timpul actului, bărbaţii sunt receptivi la orice fel de sugestii, atâta timp cât se prind despre ce este vorba.

Ce se întâmplă dacă femeia vrea să facă sex mai des?

Orice ar fi, nu deschide aceasta conversaţie cu acele cuvinte terifiante: „Trebuie să discutăm". Mecanismele noastre de apărare se activează imediat, primim nişte semnale de avertizare şi devenim siguri că nu va ieşi nimic bun din asta. Mai bine încearcă să-i spui partenerului tău ceva spontan, de genul: „Nu mă mai satur de tine!” Asta îi va da de înţeles că eşti disponibilă, că vrei mai mult, pentru că tocmai i-ai dat de înţeles că-l doreşti, în loc să-i spui că este ceva în neregulă.

Cât de lung poate fi timpul în care nu faceţi sex, atunci când sunteţi certaţi?

Să nu facem sex o zi este o pedeapsă mai mult decât suficientă pentru noi, dacă e vorba să fi avut vreo ceartă. Te-ai supărat că partenerul a zis ceva despre copii şi nu

vrei să faci sex cu el în seara respectivă? OK. Dar a doua zi, dacă încă mai eşti supărată şi el dă semne că te vrea, iar tu îl respingi, deja e o problemă. Totuşi putem rezistă şi mai mult, când ştim că i-am înşelat partenerei încrederea şi trebuie s-o recâştigam. Atâta lucru putem înţelege şi noi.

Cum îşi poate da seama o femeie dacă partenerul ei este homosexual?

Nu am nicio idee – doar bărbaţii homosexuali sau femeile care s-au întâlnit cu astfel de bărbaţi pot răspunde la această întrebare. Nu fac parte din niciuna dintre aceste categorii.

Ce cred bărbaţii despre relaţiile deschise?

Dacă bărbatul acceptă sau propune să aveţi o „relaţie deschisă” înseamnă că nu se vede alături de tine în viitor. Că nu are niciun gând în privinţa ta. Încheiaţi discuţia despre „doream ceva incitant”. Atunci când un bărbat te iubeşte, nu te va împărţi cu nimeni. Punct. Dacă tipul este dispus să te împartă, este clar că nu te iubeşte.

Îi deranjează pe bărbaţi să fie întrebaţi despre trecutul lor?

Da, ne pune într-o situaţie neplăcută. Avem senzaţia că încerci să sapi adânc în sufletul nostru, atunci când ne răscoleşti trecutul, poate pentru a-l judeca. Cu toate acestea, ai dreptul să te interesezi de trecutul unui bărbat. Numai nu-i pune întrebări de la prima întâlnite, pentru că nu vei obţine niciodată un răspuns sincer. El nici măcar nu s-a hotărât în privinţa relaţiei dintre voi, aşa că nu are de ce să-ţi spună ce are pe suflet. Nu pierde timpul întrebându-l despre ultima femeie din viaţa lui; va găsi un pretext ca să nu spună ce s-a întâmplat. Acordă-i timp, iar

el îţi va spune uşor tot ceea ce trebuie să ştii.

Ce crede un bărbat despre o femeie care nu vrea să poarte numele lui după căsătorie?

Majoritatea bărbaţilor au o problemă cu asta. Gândeşte-te la cele trei moduri prin care ţi-am spus că îşi arată dragostea un bărbat. El protejează, asigură traiul şi arată că eşti a lui. Dacă nu pot spune: "Aceasta este doamna Harvey", înseamnă că am fost lipsit de una dintre modalităţile importante prin care îmi arată dragostea. De asemenea, bărbatul trebuie să ştie că îi eşti loială şi, acceptând să-i porţi numele, îi poţi demonstra acest lucru. Pe el nu-l interesează cât de important este numele tău de familie pentru tine; tu şi cu el sunteţi pe punctul de a forma o familie. Iar bărbatul trebuie să ştie că te dedici acestei familii, aşa cum ai făcut şi cu familia ta. Numele tău de familie trebuie să fie acelaşi cu al soţului. Dacă nu-ţi convine, de ce nu te căsătoreşti cu tatăl tău?

Este bine să-l faci gelos pe partenerul tău, astfel încât el să ştie că ai putea fi cu altcineva, dacă ai vrea?

Nu este nevoie; el ştie asta deja. Ştie destul de bine că partenera lui poate pleca oricând de lângă el. Dar, dacă forţezi nota şi încerci să îi stârneşti gelozia, intri într-un joc foarte periculos. Pentru că, în cazul bărbatului, acest lucru declanşează aproape mereu un reflex.

El ţi-ar putea spune: „OK! Putem juca amândoi jocul ăsta”. Dacă vrei să-l faci gelos pentru că nu-ţi acordă suficientă atenţie, poate ar trebui să consulţi capitolul „Bărbaţii respectă standardele: impune câteva reguli” şi apoi aplică nişte sfaturi din capitolul respectiv, pentru a te bucura de bărbatul de care ai nevoie şi pe care-l meriţi.

Îi deranjează pe bărbaţi că partenerele lor au amici de sex masculin?

Dacă eşti într-o relaţie foarte serioasă, te sfătuiesc cu toată tăria să încetezi sporovăielile cu un amic de sex masculin. Ascunde fotografiile din facultate cu voi doi, nu-l lăsa să te sune acasă prea des sau să-ţi trimită cadouri; dacă vei continua astfel, vei da de necaz. Gândeşte-te la următorul lucru: dacă partenerul tău ar ţine poza unei prietene printre lucrurile personale, ai înnebuni. Cum te-ai simţi dacă o femeie ar suna acasă la voi şi ar cere să vorbească cu el? Sau dacă ar primi vreun cadou de la ea? Acum înţelegi? Îţi sugerez să eviţi orice lucru care l-ar putea determina pe partenerul tău să aibă gânduri neplăcute privind relaţia ta cu altcineva. Punct. Sunteţi doi şi între voi nu trebuie să se interpună nimeni, cu atât mai puţin amicii tăi de sex masculin. Evită asta.

De ce îşi lovesc unii bărbaţi femeile?

Majoritatea fac asta din slăbiciune şi din nevoia de a controla ceva în viaţa lor. Dar am observat că bărbaţii care lovesc femei nu prea s-au bătut şi cu bărbaţi. Atât *sunt* de slabi.

Cum rămâne cu prietenele partenerei?
Ce părere au bărbaţii despre ele?

Nu ne deranjează. Adică partenerul tău nu-ţi poate interzice să ai prietene, la fel cum nici tu nu-i poţi interzice să meargă la fotbal cu băieţii. Este bine să ai prietene.

Ce părere au bărbaţii despre bârfă?

Urâm bârfa. Dar ştim că n-o putem controla. Aceasta reprezintă o violare a intimităţii şi un bărbat este aproape sigur că, dacă tu şi prietenele tale sunteţi dispuse să vorbiţi despre alţi oameni, probabil că şi ele vorbesc despre voi doi, de asemenea. Ţine minte acest lucru când îţi mai vine să îţi bagi nasul în treburile altor oameni.

Bărbaţii discută între ei despre partenerele lor?

Nu, în cazul în care partenera bărbatului este aleasa inimii lui. Bărbaţii nu vorbesc despre soţiile şi partenerele lor de viaţă, pentru că niciun bărbat nu vrea ca vreun prieten de-ai lui să se gândească în vreun fel la partenera lui de viaţă, cu atât mai puţin într-un mod romantic sau sexual. Bărbaţii ştiu asta foarte clar. Totuşi, dacă nu eşti aleasa inimii lui – dacă eşti doar o tipă cu care bărbatul îşi umple timpul, în căutarea alesei inimii lui – atunci vor exista discuţii legate de tine, fii sigură.

Este important să te înţelegi bine cu mama partenerului de viaţă?

Uite cum stă treaba: dacă n-ai o relaţie bună cu mama lui şi ei nu-i pasă de tine, atunci va fi stresant. Orice femeie care a stat alături de un bărbat timp de 90 de zile ar fi trebuit să-i cunoască deja familia şi, dacă el încă nu te-a prezentat, atunci este cazul să-ţi pui întrebări sau să accepţi faptul că nu este interesat de stabilirea unei relaţii serioase cu tine. Dacă eşti destul de bună pentru ca el să se culce cu tine, ar trebui să fii la fel de bună şi ca să-i cunoşti mama.

Dacă sora bărbatului n-o place pe prietena acestuia, el se va despărţi de ea?

La naiba, nu! Niciun bărbat nu se desparte de iubita lui pentru că ea nu se înţelege bine cu membrii familiei (alţii în afară de mamă). Sora, verii, mătuşile sau unchii n-au decât să evite să fie în prezenţa respectivului bărbat, cu atât mai mult dacă nu le place femeia pe care o iubeşte el.

Dacă bărbatului nu-i place familia ta, va rămâne cu tine?

Dacă pui familia ta înaintea lui, este de la sine înţeles faptul că bărbatul se va retrage.

Dacă ai un copil, cum se împacă noul iubit cu tatăl copilului?

Este OK, bărbaţii ştiu că un copil trebuie să aibă şi un tată şi că, dacă el face parte din viaţa copilului, va trebui să interacţioneze cu el într-un fel sau altul. Dar bărbatul tău trebuie să ştie că poate veni la tine şi că poate să fie el însuşi. Dacă are o relaţie serioasă cu tine şi îţi vede copiii făcând ceva rău dar el nu are voie să le facă vreo observaţie în legătură cu asta, înseamnă că tu nu-l laşi să-ţi fie alături şi să te protejeze aşa cum ar vrea şi asta va fi o problemă pentru el. După ce-i permiţi bărbatului să-i cumpere copilului haine de şcoală, să te ajute să montezi acoperişul şi să-ţi facă plinul la maşină, nu poţi să-i spui că n-are dreptul să fie o prezenţă paternă – dacă nu chiar să joace rolul de tată – pentru copii. Atunci, care mai e rostul lui în relaţie? Va trebui să te gândeşti cum să păstrezi un echilibru – astfel încât tatăl biologic al copilului să-şi vadă de datoriile lui, iar partenerul tău să facă, şi el, la fel. Dacă el nu se poate implica în creşterea copilului tău, ar putea fi o explicaţie de ce a plecat din familie şi tatăl biologic.

Partenerul meu se aşteaptă să fiu prietenă cu mama copilului lui?

Există foarte puţine cazuri din acestea în lume. Dacă eşti în situaţia aceasta, felicitări! Dar, cu siguranţă, partenerul tău nu se va aştepta să fiţi cele mai bune prietene, aşa că nu va forţa nota.

Este în regulă să-l sun pe partenerul meu când este la muncă, să vorbim?

Dacă-l suni să-i spui că ai o surpriză specială pentru el când vine acasă, este de bun augur. Dar dacă-l suni să vorbiţi despre probleme mărunte, nu este prea bine. Chiar dacă simţi nevoia să-i spui ceva exact în acel moment nu înseamnă că trebuie s-o faci neapărat.

Care este semnul masculin internaţional prin care un bărbat spune: „Nu te mai aud”?

Dacă bărbatul ţi-a răspuns la o întrebare pe care i-ai adresat-o (ori pe care el crede că a auzit-o, chiar dacă tu nu l-ai întrebat nimic), probabil că după aceea nu te mai ascultă referitor la problema voastră sau a ta. În ceea ce-l priveşte, răspunsul lui este soluţia la întrebarea ta şi, dacă tu continui să vorbeşti despre problemă după aceea, el nu te mai ia în seamă.

Bărbaţilor le plac mai mult femeile care gătesc decât cele care nu fac asta?

Problema cu „eu nu gătesc” este destul de importantă în zilele noastre. Dacă eşti superbă şi nu

găteşti, bărbatul poate trece cu vederea asta. Dar dacă sunteţi căsătoriţi şi tu nu te mai îngrijeşti de propriul aspect şi nici nu găteşti? Ei, deja ceri prea mult. Bărbaţilor le plac femeile care pot pregăti o masă. Iată o veste bună pentru femeile care nu gătesc: acest lucru este acceptabil, dacă îţi iei revanşa în dormitor.

Bărbaţii evaluează în secret să vadă dacă vei fi o mamă bună, o gospodină bună etc.?

Categoric! Când ne gândim să punem bazele unei relaţii serioase cu o femeie, ne gândim cum va arăta casa noastră, dacă femeia va fi o mamă bună, dacă va fi capabilă să cheltuiască banii cu chibzuinţă şi să ia decizii bune. Şi femeile ar trebui să evalueze bărbaţii la fel.

Ce crede un bărbat despre felul în care are femela grijă de casă?

Bărbaţii nu suportă femeile care nu sunt curate. Când vin prietenii în vizită, crezi că el vrea să-i aducă într-o casă ca vai de lume? Crezi că bărbatul o va invita pe mama lui să stea pe canapea într-o sufragerie murdară? Mă îndoiesc. Felul în care arată casa ta te reprezintă; după ce-ţi vor călca pragul, oaspeţii nu vor spune: „Ce mizerie este!”, ci: „Femeia asta este cam împuţită”. Indiferent de modul în care se schimbă societatea şi concepţia despre responsabilităţile bărbaţilor în familie, femeia va fi mereu cea care asigură aspectul casei, îngrijind-o. Bărbaţilor le place curăţenia. Partenerului tău îi place când pui lumânări, aranjamente florale, porţelanuri şi argintărie prin casă şi îi place să intre într-o casă curată. Dacă lucraţi amândoi, iar tu nu mai faci faţă şi nici el nu vrea să facă faţă datoriilor casnice, atunci trebuie să strângeţi bani pentru angajarea unei menajere. Casa trebuie să fie curată

cu orice preţ.

Sunt bărbaţii atenţi la anumite detalii, precum creditele tale, atunci când se gândesc la o relaţie pe termen lung?

Da. Asta demonstrează cât trebuie să muncim şi să câştigăm pentru a-ţi putea oferi tot ceea ce ai nevoie. Dar asta s-ar putea să nu fie un minus, ci doar un factor de luat în considerare.

Ar urma bărbatul o femeie care trebuie să se mute în alt oraş din cauza carierei ei?

Te va urma, în mod clar, dacă este sigur de bărbăţia lui şi simte că îţi poate oferi în continuare ceea ce îşi doreşte şi ceea ce îl face să se simtă bine. Dar dacă se pune problema pierderii a tot ceea ce a câştigat şi nu ştie dacă va mai reuşi s-o ia de la capăt, atunci se va gândi de două ori înainte să ia o decizie.

Merg bărbaţii la consiliere psihologică?

Numai ca măsură disperată. Dacă bărbatul simte că te poate pierde şi că respectivele consultaţii îl vor ajuta să te păstreze, atunci va merge. În caz contrar, nu are nici un motiv destul de serios să stea pe canapea şi să fie judecat pentru fiecare mişcare pe care a făcut-o.

Ce cred bărbaţii despre surprize?

Bărbaţilor le plac surprizele. Dar nu te aştepta să aibă o reacţie asemănătoare cu a ta. Nu va izbucni în lacrimi dacă-i faci un cadou sau dacă ai pregătit o excursie

specială ori o cină romantică. Doar e bărbat!

Ce crede bărbatul despre o parteneră infideli?

El nu-şi face atât de multe griji în privinţa asta, aşa cum îşi fac femeile în privinţa bărbaţilor, pentru că ştie că cele două categorii umane au structuri diferite. Tu, ca femeie, eşti mai atentă la partenerul pe care ţi-l alegi şi ai standarde mai înalte decât noi atunci când intenţionezi să te culci cu cineva. Prin urmare, noi, bărbaţii, considerăm că acest lucru scade mult şansele de a fi înşelaţi.